

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง นิทานก้อมไทม์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า จังหวัดเพชรบูรณ์

นางสาวกมลภรณ์ พรหมปัน

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต
แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

พ.ศ. 2559

The Construction of Supplementary Reading Entitled
Kom Tailom Tales for Mathayom Suksa I Students of
Boongkal School in Phetchabun Province

Miss Kamonporn Prompun

An Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for
the Degree of Master of Education in Curriculum and Instruction

School of Educational Studies

Sukhothai Thammathirat Open University

2016

หัวข้อการศึกษาค้นคว้าอิสระ การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานก้อมไทหล่ม
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า
จังหวัดเพชรบูรณ์

ชื่อและนามสกุล นางสาวกมลภรณ์ พรหมปัน

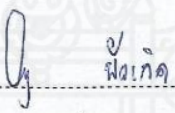
แขนงวิชา หลักสูตรและการสอน

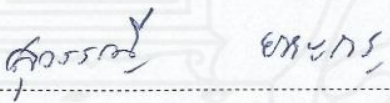
สาขาวิชา ศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์วรรณา บัวเกิด

การศึกษาค้นคว้าอิสระนี้ได้รับความเห็นชอบให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรระดับปริญญาโท เมื่อวันที่ 17 พฤษภาคม 2560

คณะกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์วรรณา บัวเกิด)

..... กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุวรรณีย์ ยะหะกร)

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)
ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ชื่อการศึกษา **ค้นคว้าอิสระ** การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานก้อมไทม์
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า
จังหวัดเพชรบูรณ์

ผู้ศึกษา นางสาวกมลภรณ์ พรหมปัน รหัสนักศึกษ 2562101721

ปริญญา ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน)

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์วรรณา บัวเกิด

ปีการศึกษา 2559

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานก้อมไทม์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ และ (2) ตรวจสอบคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้น

กลุ่มตัวอย่างสำหรับการตรวจสอบคุณภาพของหนังสือ ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า จำนวน 10 คน ได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ (1) หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานก้อมไทม์ ที่สร้างขึ้น (2) แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยผู้เชี่ยวชาญ และ (3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม สถิติที่ใช้ในการศึกษา ได้แก่ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการศึกษาค้นคว้ามีดังนี้ (1) หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง เรื่องนิทานก้อมไทม์ ที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยเนื้อหาจำนวน 20 เรื่องและบทนำ 1 เรื่อง ได้แก่ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนิทานก้อมไทม์ หลวงตากับเณรน้อย พ่อเฒ่าและลูกเขย ไอติมหลอดแม่ใหญ่ลา หัวล้านหลีนครุ พ่อเฒ่าเลือกลูกเขย คุณนายไส้ปลาร้า พ่อเฒ่ากินข้าวนำลูกเขย ขาดิดกับตาบอด เชียงเมียง พ่อใหญ่ปวง ยักษ์ป็นต้นไม้ ชาวนาสองพี่น้อง คนขี่เหนียวกับทองคำ สุนัขผู้ซื่อสัตย์ พ่อแม่รังแกฉันท นกนางแอ่นเตือนภัยสุนัขจึงจอกกับพวงองุ่น พ่อขุนผาเมือง (เจ้าเมืองราด) ข้าวสารดำ และข้าวสารหิน โดยแต่ละเรื่องจะมีภาพประกอบ คำอธิบายศัพท์ และกิจกรรมท้ายเรื่อง (2) การตรวจสอบคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมในภาพรวมมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67–1.00 และ (3) นักเรียนมีความคิดเห็นว่าคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมในภาพรวมมีความเหมาะสมในระดับมาก

คำสำคัญ หนังสืออ่านเพิ่มเติม นิทานก้อมไทม์

Independent Study title: The Construction of Supplementary Reading Entitled Kom Tailom Tales for Mathayom Suksa I Students of Boongkla School in Phetchabun Province

Author: Miss Kamomporn Prompun; **ID:** 2562101721;

Degree: Master of Education (Curriculum and Instruction);

Independent Study advisor: Miss Wanna Buagerd, Associate Professor;

Academic year: 2016

Abstract

The objectives of this Independent Study were (1) to construct a supplementary Reading entitled Kom Tailom Tales for Mathayom Suksa I Students of Boongkla School in Phetchabun Province and (2) to verify quality of the constructed supplementary book.

The sample for quality verification of the book consisted of 3 experts and 10 Mathayom Suksa I students of Boongkla School, all of whom were purposively selected. The employed instruments for the study were (1) a constructed supplementary Reading entitled Kom Tailom Tales, (2) a book quality evaluation form from the experts, and (3) a questionnaire on student's opinions toward the supplementary book. Statistics for data analysis were the index of congruence, mean, and standard deviation.

The Findings of this study revealed that (1) constructed supplementary book entitled Kom Tailom Tales comprised 20 tales and Introduction 1 chapter: Introduction to Kom Tailom Tales, Luang Ta Kap Nen Noi, Pho Thao Lae Lukkhoei, Aitim Lot Mae Yai La, Hualan Luen Khru, Pho Thao Lueak Lukkhoei, Khunnai Sai Plara, Pho Thao Kin Khao Nam Lukkhoei, Kha Tit Kap Tabot, Siang Miang, Pho Yai Puang, Yak Pin Tonmai, Chaona Song Phi Nong, Khon Khiniao Kap Thongkham, Sunak Phu Suesat, Phomae Rangkae Chan, Nok Nang-aen Tuean Phai, Sunak Chingchok Kap Phuang Angun, Phokhun Pha Mueang (Chao Mueang Rat), Khaosan Dam and Khaosan Hin, each of the table was completed with illustrations, vocabulary explanations, and end-of-tale activities, (2) results of quality verification of the book by experts showed that the overall quality of the supplementary reading was appropriate as shown by the IOC's of 0.67-1.00 and (3) the students had opinions that the overall quality of the supplementary reading was appropriate at the highest level.

Keyword: Supplementary book, Kom Tailom Tales

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี เพราะได้รับความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จากรองศาสตราจารย์วรรณ บัวเกิด อาจารย์ที่ปรึกษาค้นคว้าอิสระ ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำปรึกษา ตรวจสอบ และติดตามผลการศึกษาอย่างใกล้ชิดตลอดมานับตั้งแต่เริ่มต้นจนเสร็จสมบูรณ์ ผู้ศึกษารู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาของท่านเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบพระคุณ นางพรพิมล วรรณะ ครูชำนาญการ วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ นางเฟื่องฟ้า สุ่มประดิษฐ์ ครูชำนาญการพิเศษ วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ และนางนุชนาด ยอดสุรินทร์ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่เสียสละเวลาตรวจสอบและให้คำแนะนำเกี่ยวกับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้

นอกจากนี้ผู้ศึกษาขอขอบพระคุณคณาจารย์ สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช เพื่อนักศึกษา ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบุงคล้า นายปราโมทย์ ไตรยะพันธ์ คณะครู และนักเรียนโรงเรียนบ้านบุงคล้า และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้ทุกท่าน ที่ได้กรุณาให้การสนับสนุน ช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา

คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาในครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอมอบเป็นเครื่องบูชาแด่พระคุณบิดา มารดา รวมทั้งคุณครูอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสาทความรู้แก่ผู้ศึกษา

กมลภรณ์ พรหมปัน

พฤษภาคม 2559

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	จ
กิตติกรรมประกาศ	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญ	1
วัตถุประสงค์ของการศึกษา	3
ขอบเขตของการศึกษา	3
นิยามศัพท์เฉพาะ	4
กรอบความคิดในการสร้างหนังสือ	4
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	21
แนวทางการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม	22
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	27
บทที่ 2 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง นิทานก้อมไทหล่มฯ	28
ปกหน้า	29
ปกใน	30
คำนำ	31
สารบัญ	32
ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน	33
จุดประสงค์การเรียนรู้.....	36
นิทานเรื่องหลวงตากับเณรน้อย	37
นิทานเรื่องพ่อเฒ่าและลูกเขย	40
นิทานเรื่องไอติมหลอดแม่ใหญ่ลา	44
นิทานเรื่องหัวล้านหลีนครู	48
นิทานเรื่องพ่อเฒ่าเลื้อกลูกเขย	52
นิทานเรื่องคุณนายไส้ปลาร้า	56
นิทานเรื่องพ่อเฒ่ากินข้าวนำลูกเขย	61
นิทานเรื่องชาติติดกับตาบอด	65
นิทานเรื่องเซียงเมียง	69
นิทานเรื่องพ่อใหญ่ปวง	73

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
นิทานเรื่องยักษ์ปีนต้นไม้	77
นิทานเรื่องชวานาสองพี่น้อง	81
นิทานเรื่องคนขี้เหนียวกับทองคำ	85
นิทานเรื่องสุนัขผู้ซื่อสัตย์	89
นิทานเรื่องพ่อแม่รังแกฉัน	93
นิทานเรื่องนางแอนเตียนภีย	98
นิทานเรื่องสุนัขจิ้งจอกกับพวงองุ่น	102
นิทานเรื่องพ่อขุนผาเมือง (เจ้าเมืองราด)	106
นิทานเรื่องข้าวสารดำ	110
นิทานเรื่องข้าวสารหิน	114
บทสรุป.....	118
บรรณานุกรม (หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง นิทานก้อมไทหล่มฯ)	119
ปกหลัง	120
บทที่ 3 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	121
สรุปผลการศึกษา	121
อภิปรายผล	126
ข้อเสนอแนะ	129
บรรณานุกรม	130
ภาคผนวก	134
ก รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ	135
ข สำเนาหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ	137
ค แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับผู้เชี่ยวชาญ	139
ง ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ โดยผู้เชี่ยวชาญ	143
จ แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียน	147
ฉ ผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยนักเรียน	150
ประวัติผู้ศึกษา	154

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญ

ประเทศไทยของเรานั้นมีภาษาถิ่นใช้กันทั่วประเทศ แต่จะแบ่งภาษาออกเป็นภาคของประเทศไทย ไม่ว่าจะเป็นภาษาถิ่นเหนือ ภาษาอีสาน ภาษาใต้ และภาษากลาง ซึ่งในแต่ละภาคมีภาษาถิ่นของตนเองใช้กันทั้งนั้น ภาษาถิ่นของแต่ละภาคก็มีความสำคัญของแต่ละภาคนั้น ๆ กล่าวได้ว่า ภาษาถิ่นเป็นภาษาที่ทุกคนในประเทศต้องใช้ในการติดต่อสื่อสาร มีความสำคัญต่อทุกคนตั้งแต่เด็กจนโต ไม่ว่าจะเป็นวัยไหน การติดต่อสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง ภาษาถิ่นของคนไทยทั่วประเทศก็มีความเป็นเอกลักษณ์ ความงดงามของคำพูดในแต่ละถิ่นที่อยู่ต่าง ๆ ของประเทศไทย ภาษาถิ่นถือเป็นภาษาของกลุ่มชาติที่อาศัยอยู่ในท้องถิ่นต่าง ๆ ภาษาถิ่นของคนกลุ่มใดย่อมเป็นภาษาที่มีความสำคัญต่อชนกลุ่มนั้นมากที่สุด เพราะเป็นภาษาที่ใช้พูดติดต่อสื่อสารร่วมกันมาตั้งแต่เกิด (ฉันทส ทองช่วย. 2534: 13-15)

แม้ในปัจจุบัน จะมีปัญหาทางด้านการจัดการเรียนการสอนภาษาถิ่น เพราะมีผู้สนใจเรียนน้อย ผู้บริหารไม่ให้ความสนใจ ผู้ปกครองไม่สนับสนุน สังคมไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็น ไม่สามารถหางานหรือเป็นฐานของวิชาหลักที่จะเรียนต่อได้ นอกจากนี้เด็กวัยรุ่นสมัยใหม่ก็ไม่พูดภาษาท้องถิ่น หรือพูดภาษาไทยมาตรฐานด้วยสำเนียงท้องถิ่น ฐานะและบทบาทของภาษาในสังคมปัจจุบันอาจสรุปได้ว่า มีคนอยู่ 2 กลุ่ม คือ กลุ่มคนในเมือง (ศูนย์กลาง) ซึ่งพูดภาษาไทยมาตรฐานกับกลุ่มคนชนบท (คนชายขอบ) ซึ่งพูดภาษาท้องถิ่น ภาษาท้องถิ่นจึงหดตัวลง ในขณะที่ภาษาไทยมาตรฐานขยายตัวขึ้น ผู้พูดภาษาท้องถิ่นเกิดความรู้สึกขาดศักดิ์ศรี ไม่มีพลังอำนาจ ไม่มีอนาคต และมีแต่ปัญหา

สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษาจึงได้กำหนดให้หน่วยงานระดับท้องถิ่น ซึ่งในที่นี้หมายถึงเขตพื้นที่การศึกษา หรือหน่วยงานต้นสังกัดอื่น ๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดการศึกษา ได้จัดทำกรอบหลักสูตรระดับท้องถิ่นนั้น ๆ ขึ้น เพื่อเป็นกรอบทิศทางให้สถานศึกษาได้นำไปประกอบการพิจารณาจัดทำหรือเพิ่มเติมในส่วนที่จะสามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น สารระการเรียนรู้ท้องถิ่นจึงถือเป็นตัวจักรสำคัญในการตอบสนองนโยบายพระราชบัญญัติทางการศึกษา กฎหมายและรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาสารระการเรียนรู้ท้องถิ่น นั่นคือรายละเอียดของข้อมูลสารสนเทศรวมทั้งเนื้อหา องค์ความรู้ที่เกี่ยวกับท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ เช่น สภาพภูมิประเทศ ภูมิอากาศ ทรัพยากร สิ่งแวดล้อม ประวัติความเป็นมา สภาพเศรษฐกิจ สังคม การดำเนินชีวิต การประกอบอาชีพ ศิลปะ วัฒนธรรม ประเพณี ภูมิปัญญา ฯลฯ ตลอดจนสภาพปัญหา และสิ่งที่ควรได้รับการถ่ายทอดพัฒนาในชุมชนและสังคมนั้น ๆ ที่สถานศึกษากำหนดขึ้น เพื่อจะนำไปใช้จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง โดยจัดทำสารระการเรียนรู้ท้องถิ่นเป็นรายวิชาพื้นฐานหรือรายวิชาเพิ่มเติมก็ได้

การกำหนดเนื้อหาสาระการเรียนรู้ท้องถิ่น เพื่อให้สถานศึกษานำไปใช้จัดประสบการณ์ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตนเอง โครงสร้างของหลักสูตรที่สถานศึกษากำหนดให้สอดคล้องกับกรอบหลักสูตร ระดับท้องถิ่นสามารถดำเนินการได้หลายลักษณะ เช่น (1) สอดแทรกในรายวิชาพื้นฐาน ที่มีตัวชี้วัดที่บ่งบอกถึงความเป็นท้องถิ่น โดยอาจปรับกิจกรรมการเรียนการสอน ปรับเนื้อหาปรับเลือกใช้สื่อ การเรียนรู้บูรณาการในรายวิชาต่าง ๆ (2) จัดทำเป็นรายวิชาเพิ่มเติม สถานศึกษาอาจจัดทำรายวิชาที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน หรือรายวิชาที่เป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติม

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น ครูผู้สอนอาจพัฒนาสื่อ สิ่งพิมพ์หรือจัดทำสื่อประกอบการเรียนรู้อื่น ๆ ให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหรือเรียนรู้ด้วยตนเองด้วยก็ได้ และเมื่อดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เสร็จแล้ว ครูผู้สอนควรประเมินคุณภาพผู้เรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ และประเมินสาระการเรียนรู้ท้องถิ่นของสถานศึกษา รวมทั้งควรปรับปรุงและพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ให้มีความเหมาะสมและเป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

ไม่ว่าจะจัดทำเป็นรายวิชาพื้นฐานหรือรายวิชาเพิ่มเติมเพิ่มเติมก็ตาม ต้องเน้นให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถในการเรียนรู้และแสวงหาความรู้เพื่อพัฒนาตนเองได้ สนองความต้องการของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ต้องส่งเสริมให้นักเรียนนักศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง จากสื่อต่าง ๆ ซึ่งหนังสือนับว่าเป็นสื่อการเรียนรู้ที่มีความจำเป็นและความสำคัญอย่างหนึ่งที่สามารถเข้าถึงผู้เรียนได้อย่างทั่วถึงในทุกสังคมทุกยุคทุกสมัย กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาความคิด เนื่องจากหนังสือคือเครื่องมือถ่ายทอดความรู้และสื่อความคิด หนังสือจึงเปรียบเสมือนโรงมหรสพทางวิญญาณแห่งมนุษยชาติ เป็นชุมทรัพย์ให้มนุษย์เผชิญอนาคตได้อย่างมั่นใจ สรุปคือ การส่งเสริมให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมจากสิ่งต่าง ๆ โดยเฉพาะจากหนังสืออ่านเพิ่มเติม ซึ่งเป็นหนังสือที่มีเนื้อหาอิงหลักสูตรเพื่อให้นักเรียนได้เรียนรู้เพิ่มเติมด้วยตนเอง ตามความเหมาะสมกับวัย และความสามารถในการอ่านของแต่ละคน และส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการอ่าน และมีนิสัยรักการอ่านด้วย เพื่อให้การอ่านหนังสือเป็นไปอย่างกว้างขวางจึงจะต้องทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม หนังสืออ่านประกอบเข้ามามีส่วนในการจัดกระบวนการเรียนการสอน (ชุตินา สัจจานันท์. 2548: 17)

หนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นหนังสือที่เสริมความสนใจในการอ่าน สร้างประสบการณ์ขยายประสบการณ์เฉพาะเรื่องได้ อย่างกว้างขวางและลึกซึ้ง ช่วยส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน การใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ตลอดจน สนองความต้องการของเด็กที่ต้องการความเป็นอิสระในบางขณะและช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ ด้วยตนเอง มีบทบาทสำคัญอย่างมากในการเรียนการสอนของทั้งครูและนักเรียน สอดคล้องกับหลักสูตรและนโยบายของกระทรวงศึกษาธิการ ที่สนับสนุนการผลิตและการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมอย่างกว้างขวางและแพร่หลาย ดังนั้นหนังสืออ่านเพิ่มเติม จึงมีบทบาทในการเรียนการสอนเกือบเทียบเท่าหนังสือเรียน จัดเป็นหนังสือที่สามารถใช้ประกอบกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมความรู้ และตอบสนองการเรียนรู้ในท้องถิ่นได้เป็นอย่างดี (สมพร จารุณี. 2538: 136)

ผู้ศึกษาจึงได้สร้างและพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง นิทานก้อมไทรหล่ม สอดคล้องกับสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่าและนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

2. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

2.1 เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องนิทานก้อมไทหล่ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

2.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้น

3. ขอบเขตของการศึกษา

3.1 ขอบเขตของเนื้อหา

การศึกษาค้นคว้านี้ได้กำหนดขอบเขตของเนื้อหาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องนิทานก้อมไทหล่ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งผู้วิจัยได้สร้างขึ้นมีเนื้อหาสาระของหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยแบ่งเรื่องเป็นกลุ่มนิทานดังต่อไปนี้

3.1.1 นิทานตลก (jest)

- 1) นิทานเรื่องหลวงตากับเณรน้อย
- 2) นิทานเรื่องพ่อเฒ่ากับลูกเขย
- 3) นิทานเรื่องไอติมหลอดแม่ใหญ่ลา
- 4) นิทานเรื่องหัวล้านหล่นครุ
- 5) นิทานเรื่องพ่อเฒ่าเลือกลูกเขย
- 6) นิทานเรื่องคุณนายกับไส้ปลาร้า
- 7) นิทานเรื่องพ่อเฒ่ากินข้าวนำลูกเขย
- 8) นิทานเรื่องชาติติดกับตาบอด
- 9) นิทานเรื่องเชียงเมี่ยง
- 10) นิทานเรื่องพ่อใหญ่ปวง

3.1.2 นิทานคติสอนใจหรือนิทานประเภทคำสอน (fable)

- 1) นิทานเรื่องยักษ์ปีนต้นไม้
- 2) นิทานเรื่องชวานาสองพี่น้อง
- 3) นิทานเรื่องคนขี้เหนียวกับทองคำ
- 4) นิทานเรื่องสุนัขผู้ซื่อสัตย์
- 5) นิทานเรื่องพ่อแม่รังแกฉันทัน
- 6) นิทานเรื่องนางแอนเตือนภัย
- 7) นิทานเรื่องสุนัขจิ้งจอกกับพวงองุ่น

3.1.3 นิทานวีรบุรุษ (hero tale)

- 1) นิทานเรื่องพ่อขุนผาเมือง (เมืองรัต)
- 2) นิทานเรื่องข้าวสารดำ
- 3) นิทานเรื่องข้าวสารหิน

นิทานในแต่ละเรื่องจะมีภาพประกอบ กิจกรรมท้ายบทเรียนและคำอธิบายศัพท์

3.2 การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ

การตรวจสอบขอบเขตของเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยประเมินค่าดัชนีความสอดคล้องของเนื้อหา และให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสักจังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 10 คน ประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานก้อมไทหล่มโดยใช้แบบประเมินมาตรฐานประมาณค่า

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่เป็นความรู้ส่วนหนึ่งของหลักสูตรรายวิชาใดวิชาหนึ่งที่ทำขึ้นให้นักเรียนอ่านเพื่อเสริมประสบการณ์เพิ่มเติมให้กับ นักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้ ชัดเจนขึ้นด้วยตนเอง โดยคำนึงถึงวัยและความสามารถในการอ่านของเด็กแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

4.2 นิทานก้อมไทหล่ม หมายถึง นิทานที่มีเนื้อหาไม่ยาวเป็นเรื่องสนุกสนาน ฟังแล้วบันเทิง ชำชื่น ผู้ศึกษาได้เลือกนิทานก้อมที่มีคุณค่าต่อผู้เรียนมาจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม และที่สำคัญเป็นเรื่องของชาวไทหล่มและพื้นที่ใกล้เคียง ตั้งแต่เก่าก่อนเล่าสืบต่อกันมา

5. กรอบความคิดในการสร้างหนังสือ

กรอบแนวคิดที่ใช้เป็นแนวทางในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานก้อมไทหล่ม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม มีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

5.1.1 ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติมได้มีหลายท่านได้ให้คำจำกัดความของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2534: 67 อ้างถึงใน ศรชัย มูลคำ. 2541: 29) ได้ให้ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ว่า คือ หนังสือที่มีสาระอิง หลักสูตรสำหรับให้นักเรียนอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ด้วยตนเองตามความเหมาะสมของวัย และความสามารถในการอ่านของแต่ละบุคคล หนังสือประเภทนี้เคยเรียกว่า หนังสืออ่านประกอบ

บันลือ พุกกะวัน (อ้างถึงในสมทรง พิทักษ์พิเศษ 2541: 29) ได้ให้ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ว่า คือ วัสดุการอ่านประเภทหนึ่งที่มีรูปแบบเรียนแต่เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่เด็กสามารถเลือกอ่านได้ทั้งในและนอกเวลาเรียน ซึ่งนักเรียนอาจใช้ในหลายลักษณะ เช่น อ่านเพื่อค้นคว้าหาคำตอบ อ่านเพื่อขยายประสบการณ์ให้ลึกซึ้งเฉพาะเรื่องอ่านเพื่อความเพลิดเพลิน และอ่านเพื่อใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์

จินตนา ไบกาซูยี (2542: 134) ได้ให้ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ว่า คือ หนังสือที่บรรจุความรู้ซึ่งอาจจะเป็นความรู้ส่วนใดส่วนหนึ่งจากสูตรหรือความรู้ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งเป็นประโยชน์เสริมประสบการณ์ให้แก่ผู้เรียน ซึ่งเป็นนักเรียนวัยต่าง ๆ มีลักษณะแนวการเขียนทั้งในแง่ให้สาระ ประโยชน์โดยตรงในลักษณะการเขียนแบบสารคดีและให้ความสนุกในลักษณะการเขียนแบบบันเทิงคดีปะปนอยู่ด้วย แต่เน้นหนักไปในแง่ให้สาระ ประโยชน์มากกว่าความบันเทิง ทั้งนี้การเน้นหนักในแง่ให้สาระ ประโยชน์ความรู้จะเป็นจุดประสงค์สำคัญของการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม

เพลินพิศ กอบตระกูล (อ้างถึงในกัลปพฤกษ์ มุงเมือง.2546: 19) ได้ให้ความหมายของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ว่า คือหนังสือที่จัดสร้างขึ้นเพื่อให้เด็กได้อ่านหาประสบการณ์เพิ่มเติม โดยอิงเนื้อหาสาระในหลักสูตรแล้วนำมาเรียบเรียงให้สนุกสนานเข้มข้นและเข้าใจเด็กมากขึ้น และคำนึงถึงวัยและความสามารถในการอ่านของเด็กเป็นสำคัญ

กล่าวโดยสรุป หนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง หนังสือที่เป็นความรู้ส่วนหนึ่งของหลักสูตรรายวิชาใดวิชาหนึ่งจัดทำขึ้นให้นักเรียนอ่านเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์เพิ่มเติมให้กับนักเรียนได้มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องนั้น ๆ ได้อย่างลึกซึ้ง ชัดเจนขึ้นด้วยตนเอง โดยคำนึงถึงวัยและความสามารถในการอ่านของเด็กแต่ละบุคคลเป็นสำคัญ

5.1.2 จุดมุ่งหมายของการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ณรงค์ ปานทอง (2526: 79-81) ได้กล่าว สรุปถึงจุดมุ่งหมายของจุดมุ่งหมายในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ได้ดังนี้

- 1) เพื่อปลูกฝังทัศนคติ ค่านิยม คุณธรรม และวัฒนธรรมอันดีงามตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย
- 2) เพื่อสร้างเสริมจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์
- 3) เพื่อให้ความรู้ข่าวสารใหม่ ๆ ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องที่นอกเหนือจากบทเรียน ในรูปแบบที่เหมาะสมกับเด็ก
- 4) เพื่อช่วยให้เด็กมีหนังสือที่มีเนื้อหาสาระเหมาะสมกับวัย
- 5) เพื่อสร้างนิสัยรักการอ่าน การค้นคว้า และเกิดทักษะในการอ่าน
- 6) เพื่อช่วยให้เด็กรู้จักการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์
- 7) เพื่อให้เด็กได้รับความบันเทิงสนุกสนานเพลิดเพลินได้รับความจรโลงใจ ความสุข และสนองความต้องการของวัยเด็ก
- 8) เพื่อช่วยในการถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมและศรัทธาในเอกลักษณ์ไทย

จินตนา ไบกาซูยี (2542: 8-9) ได้อธิบายถึงจุดมุ่งหมายของการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับเด็กไว้ดังนี้

- 1) ช่วยให้ได้เด็กได้รับความบันเทิง สนุกสนานเพลิดเพลิน สนองความต้องการของวัยเด็ก
- 2) ช่วยสร้างความคิดคำนึง และความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก
- 3) ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาของเด็กให้เจริญงอกงาม

- 4) ช่วยปลูกฝังคุณธรรม เจตคติ และแบบอย่างอันน่าปรารถนาให้บังเกิดแก่เด็ก
- 5) ช่วยให้เด็กเลือกอ่านหนังสือ อ่านหนังสือเป็น อ่านหนังสือเก่ง และเกิดนิสัยรัก การอ่าน
- 6) ช่วยทดแทนความรู้สึกของเด็กที่ขาดหายไป
- 7) ช่วยให้เด็กอ่านหนังสือที่มีเนื้อหาสาระที่เหมาะสมกับวัย
- ดังนั้นการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมจัดเป็นหนังสือเสริมประสบการณ์ชนิดหนึ่ง มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ความรู้ ที่ถูกต้อง เหมาะสมและสอดคล้องกับความสนใจของเด็ก ช่วยให้เด็กได้รับความรู้ประสบการณ์ มีทักษะ เจตคติ ตลอดจนคุณธรรมต่าง ๆ มีความสนุกสนานเพลิดเพลินสร้างนิสัยรักการอ่านและใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

5.1.3 ประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

จินตนา ไบกาซูยี (2534: 27-28) และลักษณะ รอดสน (2540: 28) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ สรุปได้ดังนี้

- 1) ช่วยให้เด็กได้รับความบันเทิง สนองความต้องการของเด็ก
 - 2) ช่วยสร้างความคิดคำนึง และความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก
 - 3) ช่วยพัฒนาการเรียนรู้ด้านภาษาของเด็กให้เจริญตามวัย
 - 4) ช่วยปลูกฝังคุณธรรม เจตคติ ค่านิยม และแบบอย่างอันพึงปรารถนาให้บังเกิดแก่เด็ก
 - 5) ช่วยส่งเสริมให้เด็กรู้จักการอ่านหนังสือ เกิดนิสัยใคร่เรียนใคร่รู้ซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่เด็กต่อไปในอนาคต
 - 6) ช่วยทดแทนความรู้สึกที่เด็กขาดหายไป และเป็นเพื่อนกับเด็กได้ดี
 - 7) ช่วยให้เด็กมีหนังสือที่มีเนื้อหาสาระเหมาะสมกับวัย เป็นการป้องกันไม่ให้เด็กหันไปอ่าน หรือสนใจเรื่องที่เกินวัย อันจะเป็นสิ่งชักชวนให้เด็กประพฤติตนในสิ่งไม่ควร
 - 8) ช่วยให้เด็กได้รับข่าวสาร ความรู้ ข้อเท็จจริงที่ถูกต้องโดยการนำเสนอรูปแบบที่สามารถตอบสนองความต้องการของเด็กได้อย่างเหมาะสม
- สรุปได้ว่า ประโยชน์ที่สำคัญของการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อใช้เป็นแหล่ง ในการศึกษาค้นคว้าหาความรู้และประสบการณ์ นอกจากนี้ยังเป็นการปลูกฝังนิสัยให้เด็กรักการอ่านและเป็นการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์อีกด้วย

จินตนา ไบกาซูยี (2542: 143-144) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของหนังสืออ่านเพิ่มเติมดังนี้

- 1) ส่งเสริมความรู้ หนังสือเสริมประสบการณ์โดยเฉพาะหนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมีเนื้อหาที่เกี่ยวกับความรู้หรือทักษะ ความคิดรวบยอด หลักการหรือทฤษฎีเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ผู้อ่านในการดำเนินชีวิต การศึกษาหาความรู้รวมทั้งก่อให้เกิด ความเจริญงอกงามหรือพัฒนาการในด้านต่าง ๆ
- 2) ส่งเสริมสติปัญญา หนังสืออ่านเพิ่มเติมนอกจากจะมีเนื้อหาที่ให้อ่านเกิดความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องต่าง ๆ แล้ว ควรมีลักษณะที่ส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญา

กล่าวคือ ส่งเสริมหรือเปิดโอกาสให้ผู้อ่านได้พัฒนาทักษะในการสังเกต ตีความ เปรียบเทียบ ใช้เหตุ และผลจำแนกแจกแจง วิเคราะห์ สังเคราะห์ ประเมินค่า ตลอดจนสามารถนำความรู้ และทักษะ เหล่านั้นไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหา

3) ส่งเสริมเจตคติที่เหมาะสม หนังสืออ่านเพิ่มเติมนอกจากเสนอเนื้อหา สารที่เป็นความรู้ และส่งเสริมสติปัญญาแล้ว ยังควรสอดแทรกแนวความคิดที่ช่วยให้ผู้อ่านเกิด เจตคติ ที่เหมาะสมในการนำความรู้ที่ไปใช้ตามแนวทางที่พึงประสงค์เป็นประโยชน์แก่ตนและ ส่วนรวม

4) ส่งเสริมความเข้าใจ หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรเสนอเนื้อหาสาระใน ลักษณะที่ส่งเสริมให้ผู้อ่านสามารถทำความเข้าใจเรื่องราวได้ กล่าวคือ ใช้ภาษาที่ถูกต้องและ พอเหมาะแก่ความรู้และประสบการณ์ทางด้านการใช้ภาษาของผู้อ่านได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนใช้ เทคนิควิธีหรือส่งเสริมความเข้าใจอื่น ๆ เช่น ภาพประกอบ แผนภูมิ ตาราง คำถาม เป็นต้น

5) ส่งเสริมการศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง หนังสืออ่านเพิ่มเติมควรมี ลักษณะที่กระตุ้นให้ผู้อ่านเกิดความสนใจและกระตือรือร้นที่จะศึกษาหาความรู้ด้วยตนเอง กล่าวคือ ผู้เขียน ควรพิจารณาเสนอเรื่องราวที่เด็กแต่ละวัยสนใจ เน้นให้เห็นความสำคัญและประโยชน์ ของ เรื่องราว ที่เสนอซึ่งสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับผู้เรียน สอดแทรกคำถาม ตลอดจนเสนอแนะหนังสืออื่น ๆ ที่ผู้อ่านอาจจะไปศึกษาให้กว้างขวางลึกซึ้งขึ้นตามความสนใจ

5.1.4 ลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ได้มีผู้เชี่ยวชาญได้อธิบายถึงลักษณะของ หนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ดังนี้ เช่น

บันลือ พลุทชะวัน (2533: 59) สรุปหนังสือที่ดีสำหรับเด็กต้องมีลักษณะ เสริมสร้างความสนใจในการอ่าน อ่านแล้วสนุกประทับใจ เสริมสร้างประสบการณ์ ขยายประสบการณ์ เฉพาะเรื่องได้อย่างลึกซึ้ง

เทียมจันทร์ ศรีสังข์ (2542: 12-13) อธิบายคุณลักษณะของหนังสืออ่าน เพิ่มเติมที่ดีที่สุดไว้ ดังนี้

1) ด้านเนื้อหา เนื้อหาของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ต้องสอดคล้องกับหลักสูตร ซึ่งอาจจะไม่ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมดของหลักสูตรก็ได้ นอกจากนี้แล้วเนื้อหาต้องมีความทันสมัยและ ถูกต้อง ผู้อ่านได้ความรู้ ความเพลิดเพลินจากการอ่านและสามารถสรุปเรื่องราวหรือใจความสำคัญได้

2) ด้านโครงสร้าง ควรมีรูปแบบหรือโครงสร้างที่เหมาะสมที่สุด ที่สามารถสื่อ เนื้อหาสาระหรือความคิดให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องราวในหนังสือได้มากและดีที่สุด

3) ด้านการนำเสนอเนื้อหา ต้องมีเอกภาพ มีสัมพันธ์ภาพและมีจุดเน้น เพื่อ ทำให้น่าสนใจและเข้าใจเนื้อหาได้ง่ายขึ้น

4) ด้านการใช้ภาษาต้องใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษา สามารถเข้าใจได้ ง่าย สื่อความหมายชัดเจน เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้อ่าน

5) ด้านการออกแบบรูปเล่ม ต้องออกแบบให้เหมาะสมทั้งขนาด และรูปเล่ม ภาพประกอบ ตัวอักษร เป็นต้น

6) ด้านการนำไปใช้ เป็นสื่อประกอบการเรียนการสอน ต้องสามารถนำไปใช้เพื่อประกอบการเรียนการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

กล่าวโดยสรุป ลักษณะที่สำคัญของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นการส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ ส่งเสริมสติปัญญา รวมทั้งการศึกษาแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง สามารถสนองความต้องการผู้เรียนได้ ช่วยขยายความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของหลักสูตรให้กว้างไกลยิ่งขึ้น

ศักดิ์ศรี ปาณะกุล ประพิมพ์พรรณ สุธรรมวงศ์และนพคุณ คุณาชีวะ (2521: 191-192) อ้างใน นันท อ่อนเจริญ 2546: 18) อธิบายลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมเอาไว้ดังนี้

- 1) เป็นหนังสือที่สามารถสนองความต้องการของนักเรียนได้
- 2) เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับวัยและความสนใจของนักเรียน
- 3) เป็นหนังสือที่เหมาะสมกับความรู้และความสามารถของนักเรียนที่อ่านซึ่งได้แก่ ความเหมาะสมในการใช้ภาษา ประสบการณ์และสิ่งแวดล้อมของนักเรียน และความเป็นเรื่องจริงใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด
- 4) เป็นหนังสือที่ให้เกิดในด้านคุณธรรม จริยธรรม หรือสภาวะจิตใจ
- 5) เป็นหนังสือที่มีเนื้อเรื่อง มีแก่นสารและมีสาระถูกต้อง เนื้อหาความเป็นจริงมีคุณค่าต่อชีวิต มีประโยชน์ น่าสนใจ ให้ความเพลิดเพลิน เกิดความคิด อยากค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม

5.1.5 ขั้นตอนการเขียนหนังสืออ่านเพิ่มเติม

การจัดทำหนังสือเพิ่มเติม มีขั้นตอนในการจัดทำให้มีผู้เชี่ยวชาญแนะนำไว้เช่น

ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2527: 12-21) ได้เสนอแนะขั้นตอนในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม สรุปได้ ดังนี้

- 1) จะต้องศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยอาจศึกษาจากหนังสือขณะการประกวด ศึกษาจากผลงานของนักเขียนต่าง ๆ เข้าฟังการอบรมเกี่ยวกับการสร้างหนังสือเด็ก
- 2) เลือกเนื้อหา อาจนำมาใช้ได้หลายทาง เช่น นำเรื่องมาจากหลักสูตรหรือ นำเรื่องมาจากสภาพท้องถิ่น นอกจากนี้ยังสามารถหาได้จากการศึกษาความสนใจ และความต้องการของเด็กวัยต่าง ๆ
- 3) เขียนโครงเรื่อง (Plot) โครงเรื่องจะครอบคลุมถึงจำนวนหน้าจำนวนหัวข้อเรื่อง ความยาวสั้นของแต่ละหัวข้อเรื่องของย่อหน้า เพื่อจะได้นำไปสู่การจัดรูปเล่ม และการจัดวางหน้าให้เหมาะสมกับภาพประกอบ โครงเรื่องควรจัดหน้าย่อ ๆ ให้เห็นชัดทั้งเรื่องโดยเริ่มที่วางจุดหมาย หรือแก่น (Theme) ของเรื่องก่อน เมื่อได้แก่นของเรื่องแล้วจึงคิดหรือผูกเป็นโครงเรื่อง
- 4) การเขียนบท (Script) เป็นการนำเรื่องที่ได้จากโครงเรื่อง หรือเนื้อเรื่องย่อมาเขียนบอกขั้นตอนของเรื่องและรูปภาพ โดยการบอกแต่ละหน้าของหนังสือตั้งแต่หน้าปก ใบบรอง ปก หน้าปกใน จนถึงหน้าสุดท้าย การเขียนบทสคริปต์จะเป็นแนวทางในการจัดวางภาพและรูปเล่มของหนังสือได้ว่า หนังสือเรื่องนี้แต่ละหน้าจะมีอะไรบ้าง คำบรรยายอะไรบ้าง และมีกี่หน้า

5) การทำดัมมี่ (Dummy) คือ การทำหนังสือจำลองของหนังสือที่จะทำขึ้นมา อาจจะทำเป็นรูปเล่มเล็ก ๆ ก็ได้ แล้วนำรายละเอียดของบทสคริปต์ที่เขียนขึ้นมาเขียนและวาดรูปลงไปทำดัมมี่ ตั้งแต่ปกไปจนถึงหน้าสุดท้าย ดัมมี่เป็นการทดลองทำก่อนที่จะพิมพ์เป็นเล่ม เพื่อจะได้ดูว่ามีความเหมาะสมเพียงใด

6) การทำรูปเล่ม (Format) เป็นเรื่องเกี่ยวกับ ลักษณะรูปร่าง ขนาดกระดาษ ขนาดของตัวหนังสือ หรือการพิมพ์ ลักษณะและขนาดของรูปเล่มควรมีขนาดพอเหมาะหยิบถือได้สะดวก ความหนาของหนังสือขึ้นอยู่กับระดับของผู้อ่าน หนังสือที่มีเนื้อหายาวมากควรแบ่งออกเป็นหลายเล่ม โดยจบเป็นตอน ๆ แต่ละตอนจบในตัวเอง ขนาดของรูปเล่มถือเอาความกะทัดรัดเปิดง่ายเป็นเกณฑ์ รูปเล่มที่นิยมในการสร้างหนังสือ คือ ขนาดเล็ก ขนาดกลาง ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน

7) การตั้งชื่อเรื่อง อาจตั้งก่อนหรือหลังการเรียนรู้ก็ได้ แต่ควรจะทำให้ความสนใจเร้าใจ มีความแปลกใหม่ ทำให้เดาได้ว่าเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอะไร รู้จักใช้ถ้อยคำ สำนวนที่เด็กติดใจ และเกิดภาพพจน์ ชื่อเรื่องอาจพิจารณาจากตัวเอกของเรื่อง จำนวนตัวละคร ชื่อสัตว์ เนื้อเรื่อง ชื่อสถานที่ หรือลักษณะรูปร่างของหนังสือ

จินตนา ไบกาซูยี (2534: 17-27) ได้กล่าวถึงรูปเล่มของหนังสือว่า หนังสือเด็กควรมีขนาดกะทัดรัด ไม่ใหญ่ กว้างหรือยาว หรือเล็กเกินไป เพราะเด็กจะถือไม่สะดวกการกำหนดรูปเล่มยังเกี่ยวข้องกับราคาหนังสือ เพราะมีส่วนสัมพันธ์กับการตัดขนาดของโรงพิมพ์ ถ้าขนาดรูปเล่มใหญ่ทำให้การตัดกระดาษมีเศษเหลือมาก หรือไม่ได้มาตรฐานกับการตัดกระดาษของโรงพิมพ์ทำให้ค่าใช้จ่ายในการพิมพ์มากขึ้น ขนาดรูปเล่มที่นิยมจัดทำกันมาก ได้แก่

- 1) ขนาดพ็อกเก็ตบุค
- 2) ขนาดสิบหกหน้ายก
- 3) ขนาดสิบแปดหน้ายก

มาลินี ฝโลประการ (2540: 9-13) ได้กล่าวถึง รูปเล่มของหนังสืออ่านเพิ่มเติม หมายถึง ส่วนต่าง ๆ ที่ประกอบเป็นเล่มหนังสือ คือขนาดของหนังสือ การพิมพ์หนังสือให้ได้ราคาที่ประหยัด ต้องกำหนดขนาดเล่มให้พอดีกับกระดาษที่พิมพ์ โดยไม่ต้องตัดทิ้ง แต่การที่จะกำหนดว่าหนังสือเล่มใด ใช้ขนาดใด ต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมกับผู้ใช้กับลักษณะวิชา ด้วยความหนาของหนังสือประมาณจากขอบเขตเนื้อหาวิชานั้น ซึ่งวิเคราะห์จากเนื้อหารายวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตรกระดาษที่ใช้พิมพ์ ควรพิจารณาเลือกใช้กระดาษที่มีคุณภาพพอสมควร

จินตนา ไบกาซูยี (ม.ป.ป.: 146-214 อ้างใน นันทิ อ่อนเจริญ 2546: 22) อธิบายว่า ในการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้มีประสิทธิภาพนั้นควรดำเนินการเป็นลำดับ เป็นลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1) วางแผนการเขียนเป็นการวางแผนการเขียนล่วงหน้า เพื่อใช้เป็นหลักการหรือเป็นแนวทางในการเขียน ซึ่งขั้นตอนการวางแผนการเขียน มีดังต่อไปนี้

(1) กำหนดประเภทหนังสือ และกำหนดแนวในการเขียนให้ตรงตามจุดประสงค์ของหนังสือประเภทนั้น ๆ รวมทั้งตรงกับความต้องการของเด็กด้วย

- (2) กำหนดจุดประสงค์ของการเขียน เพื่อให้การเขียน หรืออ่านนั้น ๆ มีเป้าหมาย ทิศทางที่ชัดเจน
- (3) กำหนดระดับผู้อ่าน กลุ่มเป้าหมาย เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเขียน ให้ตรงกับระดับอายุ เพศ และความสนใจในการอ่าน
- (4) กำหนดเนื้อหา หรือหัวข้อเรื่องให้ตรงกับเนื้อหาในหลักสูตร หรือตามความสนใจและความต้องการอ่านตามวัยของเด็ก
- (5) กำหนดชื่อเรื่อง ให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่อง และโครงสร้างของเนื้อหา เพื่อให้ผู้อ่านสามารถคาดคะเนได้ว่า เนื้อหาภายในเป็นเรื่องอะไร
- (6) กำหนดโครงสร้างเนื้อหาหรือโครงเรื่องให้เห็นชัดเจน โดยคำนึงถึงโครงสร้างเนื้อหาทางวิชาการเป็นสำคัญ
- (7) กำหนดแนวการเขียน ให้สม่ำเสมอตลอดทั้งเล่ม ซึ่งส่วนใหญ่ จะเป็นการเขียนแบบร้อยแก้วและเป็นแบบความเรียง
- (8) กำหนดแหล่งข้อมูลค้นคว้าอ้างอิง เพื่อสะดวกในการนำเสนอข้อมูลมาใช้

สรุปได้ว่า การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับเด็กจะต้องสร้างเนื้อหาให้ตรงกับวัยของผู้อ่านใช้คำธรรมดาสื่อสารได้ง่าย รูปปกสวยดึงดูดความสนใจ ตัวหนังสือโตไม่เล็กเกินไป รูปภาพก็สวยงาม ทันสมัย ใช้กระดาษอย่างดี รูปเล่มมีความทนทาน และสิ่งสำคัญเด็กอ่านแล้วได้รับความรู้และความเข้าใจเพิ่มสูงขึ้น

5.1.6 การจัดหน้าและรูปเล่มของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

การจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติมนั้น ความสวยงามและเหมาะสมเป็นสิ่งสำคัญ สามารถเป็นที่ดึงดูดใจของเด็ก การผลิตหนังสือให้หน้าอ่านจึงต้อง มีการออกแบบและวางรูปเล่มอย่างเป็นศิลปะที่จะต้องทำด้วยความประณีตและ รอบคอบ มีหลักการและประเด็นต่างๆดังต่อไปนี้

1) การออกแบบปก

ภิญญาพร นิตยะประภา (2534: 70) ได้ให้ความเห็นไว้ว่า การออกแบบปกควรให้ทันสมัยดึงดูดความสนใจของเด็กด้วยสีและภาพที่ตรงกับเนื้อเรื่องอาศัยหลักเกณฑ์ดังนี้คือ ระบุไว้ว่า

- (1) เลือกเอาตอนที่ น่าสนใจที่สุด
- (2) ถ้าเป็นหนังสือชุดมีหลายเล่ม ภาพปกแต่ละเล่มไม่ควรออกแบบให้ซ้ำกันเพราะจะทำให้เด็กเบื่อ
- (3) สีปกควรเป็นสีที่ดูฉลาด เช่น เขียว แดง
- (4) บนปกควรเขียนชื่อหนังสือ ชื่อผู้แต่งและผู้วาดภาพประกอบใช้ตัวหนังสือโตสะดุดตาว่าเนื้อเรื่อง ไม่ควรใช้อักษรประดิษฐ์เพราะจะทำให้อ่านยาก
- (5) ปกหนังสือควรเป็นปกแข็งหรือปกอ่อนก็ได้

2) การจัดภาพในหนังสือ

จินตนา ไบกาชุยี (2542: 12-13) กล่าวถึงการจัดสัดส่วนของภาพกับเนื้อเรื่องขึ้นอยู่กับวัยของผู้อ่าน เด็กอายุน้อยควรมีภาพน้อย เด็กอายุมากภาพจะน้อยลงสีของภาพมี

ความสำคัญ เด็กเล็กชอบสีสดใสมากกว่าภาพขาวดำ แต่เด็กโตชอบทั้งสองอย่าง ข้อสำคัญในการใช้ภาพประกอบ ภาพนั้นต้องชัดเจน ไม่มีคมัว เลือน หรือมีรายละเอียดมาก

สุนทรีย์ คุณจักร์ (243: 59-60, 149) ได้กล่าวถึงขนาดของภาพว่า มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของเด็กเป็นอย่างมาก เด็กทั่วไปชอบภาพที่ชัดเจนมีขนาดใหญ่ เด็กเล็กจะชอบภาพที่แสดงลักษณะตัวละครอย่างเด่นชัด ฉากและส่วนประกอบอื่นมีความสำคัญรองลงไป แต่เด็กโตให้ความสนใจรายละเอียดของฉากเพิ่มขึ้น จำนวนภาพและขนาดของภาพก็อาจลดลงขนาดของภาพอาจเป็น 3/4, 1/2, 1/4 ของหน้ากระดาษหรืออาจใช้ภาพเต็มหน้าก็ได้ ขึ้นอยู่กับระดับชั้นและวัยของผู้อ่าน โดยวัยรุ่นและก่อนวัยรุ่น สัดส่วนของภาพอาจเล็กลงเหลือ 1/4 ของหน้ากระดาษ ภาพและเนื้อหาไม่ควรแยกออกจากกัน ในขณะเดียวกันก็ไม่ควรซ้ำกัน ภาพของเนื้อหาตอนใดควรอยู่ใกล้กับเนื้อหาตอนนั้น การจัดหน้าควรหลีกเลี่ยงการจัดหน้าที่เหมือนกันทุกหน้า ควรสลับปรับเปลี่ยนเพื่อไม่ให้เกิดความน่าเบื่อ

3) การจัดหน้าหนังสือ

ภิญญาพร นิตยะประภา (2534: 71-72) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับหลักการจัดหน้าหนังสือมีหลักการดังนี้คือต้องจัดให้มีดุลยภาพ มีความกลมกลืน มีเอกภาพ และมีจุดเด่นเร้าอารมณ์ลักษณะการวางหน้าหนังสือ กรณีที่ภาพกับตัวหนังสืออยู่ในหน้าเดียวกัน จะใช้แบบภาพกับตัวหนังสือแยกกัน โดยภาพอยู่ด้านบน ตัวหนังสืออยู่ด้านล่าง หรือตัวหนังสือแทรกอยู่ระหว่างภาพหรือภาพกับตัวหนังสือทับกัน

รัถพร ชังธาดา (2531: 146) ได้ให้ความเห็นเกี่ยวกับการจัดหน้าหนังสือ ควรพิจารณาดูว่าหากเรื่องนั้นเป็นเรื่องสำหรับเด็กโต ส่วนที่เป็นเนื้อเรื่องจะมาก ส่วนที่เป็นภาพจะน้อย การจัดหน้าควรเริ่มที่หน้าขวามือและมีการเว้นที่ว่างส่วนบนหน้าไว้เล็กน้อย เพื่อเป็นการเรียกความสนใจในการอ่าน การวางหน้าหนังสือต้องยึดหลักทางศิลปะที่สำคัญ 5 ประการ คือ หลักสมดุล หลักเอกภาพ หลักการเน้นหรือศูนย์สนใจ หลักการเว้นช่องว่างขวา และหลักการนำสายตามาจัดวางหน้าต้องเว้นให้มาก ๆ เพื่อให้เด็กได้พักสายตา ตัวหนังสือและภาพไม่ควรวางซ้อนทับกัน การจัดวางหน้าในแต่ละหน้าไม่ควรเหมือนหันตลอดทั้งเล่ม ควรมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อไม่ให้เกิดความซ้ำซากจำเจ

4) ขนาดของหนังสือสำหรับเด็ก

กรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหนังสือ (2545: 2) กล่าวถึงขนาดรูปเล่มของหนังสือที่พบเห็นโดยทั่วไปในปัจจุบันมีลักษณะแตกต่างกันไปและมีหลายขนาดดังนี้

- (1) ขนาด 21x29.7 เซนติเมตร หรือ ขนาด 8 หน้ายกใหญ่
- (2) ขนาด 18.5x 26 เซนติเมตร หรือ ขนาด 8 หน้ายก
- (3) ขนาด 14.8x 21 เซนติเมตร หรือ ขนาด 16 หน้ายก
- (4) ขนาด 13x 18.5เซนติเมตร หรือ ขนาด 16 หน้ายกเล็ก

รัถพร ชังธาดา (2531: 45) กล่าวว่าขนาดรูปเล่มพอเหมาะสำหรับเด็ก คือเหมาะกับมือของเด็กที่จะหยิบยกเปิดอ่านหรือนำไปไหนมาไหนได้โดยสะดวก ขนาดของหนังสือสำหรับเด็กในเมืองไทยนิยมทำกันมากคือ ขนาด 8 หน้ายกและ16หน้ายก

5) วิธีเลือกใช้กระดาษ

มาลินี ฝโลประการ (อ้างถึงใน นันทกาญจน์ อัจฉินาจารย์ 2544: 14) กล่าวถึง กระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือ ควรพิจารณาใช้กระดาษที่มีคุณภาพพอสมควร เช่น กระดาษปอนด์ ซึ่งเป็นกระดาษเนื้อขาวอย่างดี เก็บไว้ได้นาน ไม่กรอบง่ายและไม่เปลี่ยนสี แต่ราคาสูงกว่า กระดาษบรูฟ ซึ่งสีไม่ขาว เนื้อไม่เรียบหากเก็บนานเกิน 1 ปี กระดาษจะกรอบและเป็นสีแดง ส่วน กระดาษอาร์ต ผิวหน้าเรียบและมัน มีราคาแพง พิมพ์ภาพสีได้สวยงาม

กรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหนังสือ (2545: 43) กล่าวถึงชนิดของกระดาษที่ใช้พิมพ์หนังสือ คือ กระดาษปรีฟ มีเนื้อกระดาษหยาบ สีน้ำตาล หรือขาวหม่น ฝึกขาดง่าย ราคาถูกที่สุด เหมาะสำหรับพิมพ์งานจำนวนมากๆ เช่น หนังสือพิมพ์ กระดาษปอนด์เป็นกระดาษเนื้อเรียบสีขาว นิยมใช้พิมพ์งานสีเดียว หรือพิมพ์สี่สีก็ได้แต่ไม่สวยเท่ากระดาษอาร์ต สามารถเขียนได้ง่ายกว่าทั้ง ปากกาและดินสอ เหมาะสำหรับพิมพ์เนื้อในหนังสือ กระดาษหัวจดหมาย ฯลฯ ความหนากระดาษที่ นิยมใช้พิมพ์หนังสืออยู่ที่ 70-100 แกรม กระดาษอาร์ต กระดาษชนิดนี้เนื้อจะแน่น ผิวเรียบ เหมาะ สำหรับงานพิมพ์สี่สี เช่น โปสเตอร์ โบรชัวร์ ปกวารสาร ฯลฯ กระดาษชนิดนี้ราคาค่อนข้างสูง คุณภาพกระดาษก็แตกต่างกันไปแล้วแต่มาตรฐานของผู้ผลิตด้วย

6) ขนาดของตัวหนังสือสำหรับเด็ก

ภิญญาพร นิตยะประภา (2534: 74) ได้กล่าวว่าขนาดของตัวหนังสือมีความสำคัญต่อการใช้สายตาของเด็กเป็นอย่างยิ่ง เด็กยิ่งเล็กต้องใช้อักษรตัวใหญ่ ถ้าเด็กโตใช้อักษรตัวเล็กลง ลักษณะตัวอักษรควรใช้สีดำ

จินตนา ไบกาชุย (2542: 17) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการเลือกใช้ตัวอักษรไม่ควรใช้ตัวอักษรประดิษฐ์บรรจง ให้ใช้ตัวอักษรที่อ่านง่ายและชัดเจน การเลือกขนาดขึ้นอยู่กับปริมาณเนื้อหาของเรื่อง รูปเล่มและวัยของผู้อ่าน

กรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหนังสือ (2545: 43) ได้กล่าวถึง ขนาดตัวอักษรที่ใช้ในหนังสือว่า ตัวอักษรจะมีขนาดใหญ่หรือเล็กควรมีความสัมพันธ์กับวัยของเด็ก เช่น

- (1) ก่อนวัยเรียนถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ขนาดตัวอักษรประมาณ 30 พอยท์
- (2) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ประมาณ 24 พอยท์
- (3) ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3-6 ประมาณ 18-20 พอยท์
- (4) ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณ 16 พอยท์
- (5) ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่ต่ำกว่า 14 พอยท์

7) การเข้าเล่มหนังสือ

มาลินี ฝโลประการ (อ้างถึงใน นันทกาญจน์ อัจฉินาจารย์ 2544: 14) กล่าวถึงการเข้าเล่ม หนังสือปกอ่อน ทำได้ 3 วิธีคือ

- (1) วิธีเย็บอกหรือเย็บกลาง
- (2) วิธีเย็บสันหรือสันทากาว
- (3) วิธีเย็บกึ่ง

สรุปการจัดหน้าและรูปเล่มของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ควรมีความประณีต ตั้งแต่ปกของหนังสือ ภาพที่หน้าปก ควรสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เพื่อเรียกความสนใจแก่ผู้อ่านและเป็นการนำทางผู้อ่านไปสู่เนื้อเรื่อง นอกจากนี้ควรจัดทำภาพปกนั้นด้วยความประณีตบรรจง เพื่อสร้างรสนิยมและความเข้าใจ ในความงามแห่งศิลป์ให้เกิดขึ้นแก่ผู้อ่านด้วย

ในการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผู้จัดทำต้องมีความรู้เกี่ยวกับลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ขั้นตอนการทำ รวมทั้งมีความเข้าใจในการจัดหน้าและรูปเล่มของหนังสือ จึงจะทำให้หนังสือที่สร้างขึ้นมีคุณภาพและความเหมาะสม นอกจากนั้นแล้วการใช้ภาษาในการเขียนหนังสือก็มีความสำคัญดังที่

ทวิศศักดิ์ ญาณประทีป (2537: 19-27) ได้อธิบายถึงการใช้ภาษาสำหรับการเขียนวรรณกรรมวัยรุ่น ควรตระหนักถึงสิ่งเหล่านี้ คือ

1) ภาษาพูด ภาษาที่แปลกแหวกแนวไปจากวัยเด็กและวัยผู้ใหญ่ เป็นภาษาที่วัยรุ่นชอบใช้ ผู้เขียนจะต้องคำนึงถึงและนำมาใช้ เพื่อสื่อความเข้าใจและเพื่อให้เรื่องต่าง ๆ อยู่ในระดับเดียวกัน ถึงจะเป็นคำแสลงที่วัยรุ่นชอบใช้ก็ไม่ใช่เป็นเรื่องเสียหาย แต่คำดังกล่าวนี้ไม่ควรนำมาใช้ในเด็กเล็กเพราะเด็กไม่เข้าใจ

(1) ความกระชับ คือ การใช้ถ้อยคำน้อยแต่ได้ใจความชัดเจนมีน้ำหนัก เช่น การสรรคำใช้ ความถูกต้อง ความเหมาะสมและคำรูปธรรม

(2) ความสละสลวย หมายถึง การรู้จักสรรหาคำเรียบง่าย แต่มีเสียงราบรื่นไพเราะหู ความสละสลวยของการใช้ภาษาในวรรณกรรมสำหรับวัยรุ่น มีดังนี้

ก. คำที่มีความหมายโดยตรงและคำที่มีความหมายโดยนัย คำที่ใช้สื่อความเข้าใจกันนั้นไม่เพียงแต่จะมีความหมายโดยตรงตามตัวอักษรเท่านั้น ยังแสดงอารมณ์ความนึกคิดอีกด้วย ความหมายทั้งสองประการนี้ เรียกว่า ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ซึ่งคำที่มีความหมายโดยนัยนี้ เด็กวัยรุ่นย่อมเข้าใจได้ดีแล้ว เพราะเด็กวัยรุ่นจะวงศัพท์กว้างขวางและเริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่ที่ได้รับประสบการณ์มากขึ้น

ข. สำนวน สำนวนคือคำหรือกลุ่มคำที่แสดงออกมาเป็นข้อความพิเศษเฉพาะภาษาหนึ่งๆเป็นคำกล่าวที่มีชั้นเชิง ไม่ตรงไปตรงมา แต่มีความหมายในถ้อยคำนั้น ๆ

ค. ความตระการ ความตระการหมายถึง การใช้ถ้อยคำสร้างภาพลักษณะเช่นนี้ควรใช้คำแสดงอาการ เช่น ชบเซา โงกเงก ถลา ร่อน เคว้งคว้าง หรือคำแสดงภาพในด้านการใช้ภาษาสำหรับวัยรุ่น นอกจากใช้ภาษาที่วัยรุ่นชอบ คือ ภาษาพูดที่แปลก ๆ ออกไปยังสามารถใช้ภาษาอย่างผู้ใหญ่ได้ด้วย เพราะวัยรุ่นได้เรียนรู้การใช้ภาษามากพอที่จะเข้าใจได้อย่างผู้ใหญ่

นอกจากนี้ สุวรรณ รัตนธรรมเมธี (2543: 59-61) กล่าวถึง แนวทางการสร้างหนังสือให้ผู้อ่านไว้ดังนี้ คือ

1) ใช้ภาษาสวย คือ ภาษาที่มีความชัดเจน กล่าวคือใช้ภาษาง่ายเป็นคำที่คุ้นเคยใกล้ผู้อ่าน ไม่ใช่ภาษาที่สูงเกินไป ใช้ภาษาที่สุภาพ ภาษาที่หยาบคายไม่ควรนำมาใช้แม้จะเป็นคำที่ใกล้ตัวก็ตาม

2) ใ้รายละเอียดพอเพียง การเขียนเรื่องอะไรก็ตาม ควรให้ความกระจ่างให้รายละเอียดแก่ผู้อ่านให้ได้

3) เขียนให้อ่านง่าย การเขียนให้อ่านง่ายคือ การไม่ใช้ประโยคหรือข้อความยุ่งยากซับซ้อน ดำเนินเรื่องไม่สับสนวุ่นวายไปมา ดังนั้นก่อนลงมือเขียนต้องพิจารณาเนื้อหาที่จะนำเสนอเพื่อให้มีการดำเนินเรื่องอย่างมีขั้นตอน

4) คิดถึงผู้อ่านก่อนเขียน ก่อนลงมือเขียนควรคำนึงว่าต้องการเขียนให้ใครอ่านควรศึกษาให้เข้าใจว่าเด็กแต่ละวัยมีความต้องการในการอ่านแตกต่างกันอย่างไร

5) ใช้คำให้กระชับ สั้นแต่ได้ความกว้าง จะทำให้หนังสืออ่าน อ่านสนุก ไม่จำเป็นต้องใช้คำฟุ่มเฟือยมาก เพียงคำสั้นๆ กระชับได้ใจความกว้างชัดเจน

6) สื่อเรื่องให้ตรงประเด็น การเขียนเรื่องอะไรก็ตาม ต้องคำนึงถึงการเขียนให้ตรงประเด็น ไม่ว่าจะเขียนชื่อเรื่อง เนื้อเรื่อง ควรมีความสอดคล้องกัน

7) ให้มีการเว้นวรรคตอนให้เหมาะสม การเขียนหนังสือที่ดีต้องมีการเว้นวรรคตอนให้เหมาะสม เพราะการเว้นวรรคตอนจะช่วยให้มีการพักสายตาไปในตัว ช่วยให้ผู้อ่านเกิดความจำและเข้าใจเรื่องได้ดีขึ้น

8) การย่อหน้าให้เหมาะสม คือมีความพอดีพอเหมาะพอควร และย่อหน้าอย่างมีความหมายด้วย การย่อหน้าแต่ละครั้งต้องมีประเด็นและความหมายเป็นเรื่องราวไม่ใช่ย่อหน้าขึ้นใหม่โดยไม่มีหลักการ

9) ปรับแก้สำนวนก่อนนำไปใช้ ไม่ว่าจะเขียนหนังสือเพื่อเด็กหรือเพื่อใคร เมื่อเขียนหนังสือเสร็จแล้วต้องตรวจ พิจารณาปรับปรุง แก้ไขสำนวนครั้งแล้วครั้งเล่า โดยให้คนอื่นช่วยตรวจทาน ว่าสำนวนที่เขียนนั้นเหมาะสมหรือไม่

5.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับนิทานพื้นบ้าน

5.2.1 ความหมายของพื้นบ้าน

วลัย ขวลิขิตธำรง (2525: 22-26) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบเนื่องต่อกันมาเป็นทอด ๆ จนกระทั่งถึงปัจจุบัน อาจเป็นเรื่องที่อิงความจริงหรือมีการเล่าเสริม ต่อให้สนุกสนาน ตื่นเต้น ลึกซึ้งหรือเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นมาจากจินตนาการของผู้เล่าเอง

ภิญญาพร นิตยะประภา (2534: 39) ได้ให้ความหมายของนิทานว่า หมายถึง เรื่องราว ที่เล่าสืบต่อกันมาที่มิได้เจาะจงแสดงประวัติความเป็นมาของเรื่อง จุดใหญ่ก็เพื่อความสนุกสนาน แล ความพอใจทั้งของผู้เล่าและผู้ฟังมุ่งที่จะสนองความต้องการด้านจิตใจของผู้ฟัง ในบางครั้งก็สอดแทรก คติสอนใจเอาไว้ด้วย

ทรงพร สุทธิธรรม (2534: 56) ได้กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าต่อกันมา หรือแต่งขึ้นโดยมีจุดประสงค์เพื่อความสนุกสนานหรือสอดแทรกแนวความคิดคุณธรรมลักษณะที่ฟัง ประสงค์แก่เด็กเพื่อให้สามารถปฏิบัติตนได้เหมาะสม ในการดำรงชีวิตในสังคม

จันทร์เพ็ญ สุภาพล (2535: 26) กล่าวว่า นิทาน หมายถึง เรื่องราวที่เล่าสืบต่อกันมา โดยอิงความจริงหรือจินตนาการ มีวัตถุประสงค์ให้ความสนุกสนาน แฝงความคิดสอนใจ เพื่อให้เกิดการ เรียนรู้จากเนื้อเรื่องในนิทาน

วิไล มาศจรัส (2539: 12) กล่าวว่า นิทานเป็นเรื่องเล่าสืบสานต่อ ๆ กันมา ถือเป็น มรดกทางวัฒนธรรมอย่างหนึ่งในหลายอย่างของมนุษย์ เป็นสิ่งที่มีความหมาย มีคุณค่า

พจนาน เทียนมนัส (2539: 19) กล่าวว่า นิทานหมายถึงเรื่องเล่าที่เล่าสืบต่อกันมาโดยอิง ความจริงหรือจินตนาการ วัตถุประสงค์ให้เกิดความสนุกสนาน และคติสอนใจ หรือความรู้จากเนื้อหา ของนิทาน

สุมาลย์ พงษ์ไพบูลย์ (2542: 7) กล่าวว่า นิทานเป็นคำศัพท์ภาษาบาลี หมายถึง คำเล่าเรื่อง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องประเพณีใด แต่อยู่ที่ลักษณะการเล่าที่เป็นกันเอง แม้จะเป็นข้อเขียนก็มีลักษณะคล้ายกับการเล่าที่เป็นวาจา โดยใช้ภาษาพูดหรือภาษาปากในการเล่า

กล่าวโดยสรุป นิทาน คือ เรื่องเล่าที่มนุษย์ผู้กระเรื่องขึ้นด้วยภูมิปัญญา โดยส่วนใหญ่จะถ่ายทอดด้วยวิธีมุขปาฐะ เนื้อเรื่องมีหลากหลายและใช้เล่าเพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ กัน ตามโอกาสและสภาพแวดล้อมของแต่ละท้องถิ่น

5.2.2 ประเภทของนิทานพื้นบ้าน

เนื้อหาสาระแบ่งตามยุคสมัย หรือแบ่งตามสถานที่เกิด แต่ที่นิยมกันมาก คือ การแบ่งนิทานตามรูปแบบของนิทาน ผู้วิจัยได้ศึกษาประเภทของนิทานที่นักวิชาการเสนอไว้ตามรูปแบบ ต่างๆกันดังนี้

กิ่งแก้ว อรรถากร (2513: 444) ได้แบ่งรูปแบบนิทานตามเนื้อหาโวหาร และโครงสร้างออกเป็น 6 ชนิดคือ

1) นิทานไม่รู้จบ เป็นนิทานที่มีการเล่าซ้ำเป็นช่วง ๆ จะเปลี่ยนเฉพาะคำบางคำ

2) นิทานเรื่องสัตว์ เป็นเนื้อเรื่องที่มีสัตว์เป็นตัวละคร

3) นิทานคติ มีเนื้อหาเชิงสอนใจ โครงสร้างของเรื่องเกี่ยวกับกฎแห่งกรรม

4) มุขตลก เป็นเรื่องสั้นที่ตลกขบขัน แสดงถึงความโง่ หรือปฏิกิริยาไหวพริบ

5) เรื่องไม้ เป็นเรื่องเหลือเชื่อ ไม่สมเหตุผล

6) นิทานทรงเครื่อง เนื้อหาเกี่ยวกับบุคคล เหตุการณ์และบรรยากาศที่

วิจิตรพิสดาร

จรรยาบรรณ บุษยนิธย์ (2526: 15-19) แบ่งนิทานตามรูปแบบของนิทานมีรายละเอียดดังนี้

1) นิทานปรัมปรา เป็นนิทานที่มีลักษณะเรื่องค่อนข้างยาว เป็นเรื่องที่มักสมมติขึ้น ณ ที่ใดที่หนึ่ง ไม่กำหนดชัดเจนว่าที่ไหน ตัวเอกของเรื่องจะเป็นผู้ที่มีคุณสมบัติพิเศษประการใด ประการหนึ่ง เช่น เป็นผู้มั่งคั่ง มีฤทธิ์เดชทำให้ศัตรูพ่ายแพ้ได้ ถ้าเป็นหญิงมักได้แต่งงานกับชายผู้ สูงศักดิ์ เช่น เรื่องปลาบู่ทอง สโนไวท์ และซิลเดอเรลล่า

2) นิทานท้องถิ่น เป็นนิทานที่มีเรื่องสั้นกว่านิทานปรัมปรา มักเน้นเรื่องราวเกี่ยวกับ ความเชื่อ ขนบธรรมเนียมประเพณี โศกลาง หรือคตินิยม แต่เชื่อว่าเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง หรือมีเค้า ความจริง มีบุคคลจริง ๆ มีสถานที่จริงที่กำหนดแน่นอนกว่านิทานปรัมปรา

3) เทพนิยาย เป็นนิทานที่มีเทวดา นางฟ้า เป็นตัวเอกของเรื่อง เช่น เมฆลา รามสูรทำวมหากานต์

4) นิทานเรื่องสัตว์ เป็นนิทานที่มีตัวเอกเป็นสัตว์และมีความคิดและการกระทำต่าง ๆ ตลอดจนการพูดอย่างคนหรืออาจมีคนเกี่ยวข้องอยู่ด้วย ทั้งคนและสัตว์สามารถพูดโต้ตอบ และปฏิบัติต่อกัน นิทานประเภทนี้อาจแบ่งได้ 2 ประเภท

(1) นิทานเรื่องสัตว์ประเภทคติธรรม ได้แก่ นิทานอีสป และชาดกต่าง ๆ

(2) นิทานเรื่องสัตว์ประเภทเล่าซ้ำหรือเล่าไม่รู้จบ เช่น เรื่องยายกับตาอาจ เป็นเรื่องเกี่ยวกับความโง่ กลโงก การแกล้งแค้น การแสดงปฏิกิริยาไหวพริบตลอดจนการเดินทางและการผจญภัยที่ก่อเรื่องผิดปกติในแง่ขบขันต่าง ๆ

ประคอง นิมมานเหมินท์ (2542: 89) ได้แบ่งประเภทนิทานพื้นบ้านของไทยเป็น 11 ประเภทดังนี้

- 1) นิทานมหัศจรรย์
- 2) นิทานชีวิต
- 3) นิทานวีรบุรุษ
- 4) นิทานประจำถิ่น
- 5) นิทานอธิบายเหตุ
- 6) นิทานปรัมปรา
- 7) นิทานสัตว์
- 8) นิทานมุกตลก
- 9) นิทานศาสนา
- 10) นิทานผี
- 11) นิทานเข้าแบบ

สรุปได้ว่า การแบ่งนิทานพื้นบ้านดังที่กล่าวมาแล้ว เป็นแนวทางในการแบ่งอย่างกว้างๆที่นิยมใช้กันโดยทั่วไป แต่มิใช่เป็นหลักตายตัว นิทานบางเรื่องอาจจะมีลักษณะเนื้อหาเกี่ยวกับบาง ผู้ศึกษาควรพิจารณาวัตถุประสงค์และทัศนคติของผู้เล่าประกอบกับลักษณะและเนื้อเรื่องของนิทานว่ามีลักษณะใดที่เห็นเด่นชัดแล้วจึงจัดจำแนกเข้าหมวดหมู่

5.2.3 ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน

เจ้า สตะเวทิน (2517: 16) ให้ให้คำอธิบายลักษณะสำคัญของนิทานพื้นบ้านไว้ดังนี้

- 1) ต้องเป็นเรื่องเก่า
- 2) ต้องเล่ากันด้วยภาษาร้อยแก้ว
- 3) ต้องเล่ากันด้วยปากมาก่อน
- 4) ต้องแสดงความคิด ความเชื่อของชาวบ้าน
- 5) เรื่องจริงที่มีคติชนโหลมเป็นนิทานได้เช่น มะกะโท ชาวบ้านบางระจัน กุหลาบ มัลลิกะมาส (2518: 99-100) ได้สรุปลักษณะของนิทานพื้นบ้านไว้

ดังนี้

- 1) เป็นเรื่องเล่าด้วยถ้อยคำธรรมดา เป็นภาษาร้อยแก้วไม่ใช่ร้อยกรอง

2) เล่ากันด้วยปากสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน และเมื่อการเขียนเจริญขึ้น ก็อาจมีการเขียนขึ้นตามเค้าเดิมที่เคยเล่าด้วยปาก

3) ไม่ปรากฏว่าผู้เล่าดั้งเดิมเป็นใคร อ้างแต่ว่าเป็นของเก่าฟังมาจากผู้เล่า ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญยิ่งในอดีตอีกต่อหนึ่ง

สรุปได้ว่า ลักษณะที่สำคัญที่สุดของนิทานพื้นบ้านคือเป็นเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมาด้วยปากและไม่ทราบว่ามีใครแต่งเป็นเรื่องเล่าที่มีการดำเนินเรื่องอย่างง่าย ๆ โครงเรื่องไม่ซับซ้อนวิธีการที่เล่าก็เป็นไปอย่างง่าย ๆ ตรงไปตรงมา

5.2.4 คุณค่าของนิทานพื้นบ้าน

นิทานมีอิทธิพลและคุณค่าต่อเด็กมาก มิได้มุ่งให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินเท่านั้น การฟังนิทานยังเป็นการสร้างเสริมพัฒนาการทางภาษา เพราะ ช่วยให้เด็กได้มีโอกาสฝึกทักษะการฟัง การพูดในด้านการพัฒนาการทางอารมณ์และสังคม นิทานช่วยให้เด็กได้แสดงออกสร้างความสัมพันธ์อันดีระหว่างเด็กด้วยกัน และระหว่างครูกับเด็ก ส่วนในด้านการส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาและร่างกาย นิทานยังช่วยให้เด็กได้ฝึกคิดพิจารณา เกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ นิทานพื้นบ้านแต่ละท้องถิ่น แม้จะมีโครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร และฉากแตกต่างกันตามความคิดอ่านหรือภูมิปัญญาของแต่ละท้องถิ่น แต่ก็มีลักษณะร่วมกันอยู่หลายประการโดยเฉพาะคือเรื่องคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน ซึ่งอาจสรุปได้ 5 ประการ วิเชียร ณ นคร (2531 : 30-31) คือ

1) คุณค่าทางการสำเร็จอารมณ์ หมายถึง คุณค่าในแง่ของความสนุกสนานเพลิดเพลินต่อ ผู้ฟังหรือผู้อ่าน เพราะนิทานพื้นบ้านเป็นวรรณกรรมที่มีตัวละครแสดงประวัติความเป็นมา แสดง พฤติกรรม หรือการแสดงออกของตัวละคร สามารถสร้างความสนุกสนาน และแฝงความรู้และ คติเตือนใจให้แก่ผู้ฟังได้ การฟังนิทานจึงเป็นการสำเร็จอารมณ์อีกวิธีหนึ่ง

2) คุณค่าทางสังคมสัมพันธ์ หมายถึง คุณค่าในแง่การสร้างความสัมพันธ์ในกลุ่มพวก เพราะการฟังนิทานมักฟังกันในหมู่เครือญาติ เพื่อนฝูง หรือในหมู่บ้าน การฟังร่วมกันย่อมก่อให้เกิดความสนิทสนมรักใคร่ ความรักและความเข้าใจกันมากขึ้น

3) คุณค่าทางปัญญา หมายถึง คุณค่าในแง่การสร้างความรู้และเสริมสร้าง ปัญญาแก่ตนเอง การได้ฟังนิทานก็เท่ากับได้ฟังความคิดและปัญญาของผู้ประพันธ์ ซึ่งได้ กลั่นกรองและทดสอบมาจากสังคมรุ่นต่าง ๆ มากมาแล้ว ย่อมก่อให้เกิดความมีภูมิปัญญาแก่ตัวผู้ฟัง ได้มาก

4) คุณค่าทางสังคมประพฤติ หมายถึง คุณค่าในแง่การปลูกฝังและถ่ายทอดความคิดและ ความเชื่อของสังคมไปยังสมาชิกใหม่ของสังคม การเล่านิทานก็เป็นอีกวิธีหนึ่งที่ใช้เพื่อ การนี้

5) คุณค่าทางการศึกษาวัฒนธรรม หมายถึง คุณค่าในแง่สะท้อนภาพสังคมแก่ผู้ฟัง ทั้งโดยเจตนาและไม่เจตนา เป็นมรดกทางปัญญาของผู้คนในสังคมหนึ่ง ๆ เมื่อผู้กนิทานขึ้น จึงหนีไม่พ้นที่จะต้องเอาความคิดในยุคสมัยนั้น ๆ เข้ามา การศึกษานิทานจึงเท่ากับเป็นการศึกษา วัฒนธรรมของชุมชนไปในตัว

ดังนั้นจึงอาจสรุปได้ว่า นิทานพื้นบ้านมีคุณค่าต่อมนุษย์หลายประการ สมควรที่จะอนุรักษ์ไว้ไม่ให้สูญหายไปจากสังคมเพื่อที่อนุชนรุ่นหลังจะได้ศึกษาและสืบทอดต่อกันไปจากรุ่นสู่รุ่น

5.3 เอกสารเกี่ยวกับอำเภอหล่มสัก

ผู้ศึกษาได้ค้นคว้าข้อมูลเกี่ยวกับอำเภอหล่มสัก ซึ่งได้กล่าวถึง อำเภอหล่มสักไว้ดังนี้

5.3.1 ข้อมูลทั่วไป

อำเภอหล่มสัก เป็นอำเภอหนึ่งของจังหวัดเพชรบูรณ์ เป็นอำเภอขนาดใหญ่ มีเนื้อที่ประมาณ 1,535.3 ตารางกิโลเมตร อยู่ห่างจากตัวเมืองประมาณ 44 กิโลเมตร

5.3.2 ประวัติความเป็นมาของอำเภอหล่มสัก

ชื่อ "หล่มสัก" เพี้ยนมาจากคำว่า "ลุ่มสัก" อันหมายถึง ลุ่มแม่น้ำป่าสัก เนื่องจากเป็นเมืองที่มีแม่น้ำป่าสักไหลผ่าน ชาวอำเภอหล่มสักส่วนใหญ่มีเชื้อสายมาจากบรรพบุรุษชาวลาวจากนครหลวงเวียงจันทร์อพยพมาอาศัยอยู่ ณ ที่นี้ โดยมีชื่อเรียกว่า "ชาวลาวหล่ม" หรือ "ชาวไทยหล่ม" บ้านเรือนของผู้ที่อาศัยที่นี่มักปลูกชิดติดกัน โดยเฉพาะในบริเวณหอนาฬิกาประจำอำเภอ ซึ่งเป็นศูนย์กลางของอำเภอ

5.3.3 เชื้อชาติ วัฒนธรรมและประเพณี

อำเภอหล่มสักมีประวัติความเป็นมายาวนาน ในยุคแรกเกิดขึ้นพร้อมกับกรุงสุโขทัย ซึ่งมีหลักฐานอยู่ที่บ้านห้วยโป่ง ตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นที่ตั้งของเมืองรัตเมืองพ่อขุนผาเมือง ซึ่งได้ร่วมกับพ่อขุนบางกลางหาว เจ้าเมืองบางยาง (นครไทย) ขับไล่ขอมและสถาปนากรุงสุโขทัยเป็นราชธานีแห่งแรก ในยุคที่สองเกิดขึ้นในสมัยตอนต้นกรุงธนบุรี ได้มีพระราชโองการให้พระยาจักรีไปปราบกบฏเจ้าอนุวงศ์เวียง และได้ช่วยชนะกวาดต้อนผู้คนจากเวียงจันทน์มาด้วย ได้ตั้งถิ่นฐานและรกรากครั้งแรกที่เมืองหล่มเก่า ต่อมาย้ายมาอยู่ที่บ้านซีกวาย จนถึงสมัยพระสุริยวงศาเห็นว่าเป็นที่ตั้งไม่เหมาะสม จึงย้ายมาอยู่ที่บ้านโพธิ์ (ท่ากกโพธิ์) และตั้งชื่อเมืองใหม่ว่า "อำเภอวัดป่า" ต่อมาเมื่อพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลกมหาราช รัชกาลที่ 1 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ เสด็จประพาสเมืองนี้ในวันที่ 11 พฤศจิกายน 2481 เปลี่ยนชื่อมาเป็น "อำเภอหล่มสัก" จนถึงปัจจุบัน กลุ่มชนอำเภอหล่มสักมีความเป็นมาของบรรพบุรุษที่มีความสัมพันธ์กับประเทศลาว ในปัจจุบันมาก จึงทำให้ความเป็นอยู่ ตลอดจนประเพณี วัฒนธรรมด้านภาษา การแต่งกาย และ ความเป็นอยู่คล้ายคลึงกันทั้งในเกือบทุกหมู่บ้าน และมีวัฒนธรรมเป็นของตนเองอย่างเห็นได้ชัด ด้านภาษาพูดเป็นภาษา "สำเนียงลาว" ตามภาษาดั้งเดิมของชาวลาวหล่มสัก ที่มีบรรพบุรุษอพยพมาจากเวียงจันทน์และหลวงพระบางในอดีต มีนิทานพื้นบ้าน ตำนานต่างๆ เกี่ยวกับนางสิงขรเทวี ตำนานวัดโนนสาวเอ้ ตำนานบ้ำโสภ มีลักษณะคล้ายประเทศลาวและภาคอีสานของไทย มีประเพณีที่เกิดจากความเชื่อเกี่ยวกับศาสนา และลัทธิพราหมณ์เป็นจำนวนมาก เช่น การกินตอง การทำบุญขึ้นบ้านใหม่ การบวชพระ การทำบุญเบิกบ้านหรือการทำบุญคุ้ม การจัดงานศพ การทำบุญในวันสำคัญทางศาสนา และประเพณีที่เกิดจากความเชื่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มีอนุสาวรีย์บุคคลสำคัญ ได้แก่ อนุสาวรีย์พ่อขุนผาเมือง ศาลเจ้าพ่อกกไทร ศาลเจ้าพ่อผาแดง ศาลหลักเมือง (บ้านบุงน้ำเต้า) การแห่นางแมว การจุดบั้งไฟ ตะไลเพื่อขอฝน การเล่นแม่ นางดั่ง แม่ นางกวก แม่ นางเชือก การรำเลื้อยเขบลาน การละเล่นแมงตบเต่า และประเพณีอื่นๆ เช่น การรดน้ำดำหัวผู้ใหญ่ มีแหล่งข้าวสารดำ ที่บ้านห้วยโป่ง และอ่างเก็บน้ำปากห้วยขอนแก่น ที่วังขอนคู้หมู่ที่ 8 อาหารที่มีชื่อของเมืองหล่มสัก เช่น ข้าว

หลาม ไก่ย่างข้าวเป็อ ข้าวเหนียว ที่บ้านบุงน้ำเต้า ลาบเป็นอันลือชื่อที่บ้านสักหลง ขนมหิ้นหล่มสัก เป็นต้น

5.3.4 ที่ตั้งและอาณาเขต

อำเภอหล่มสักตั้งอยู่ทางตอนเหนือของจังหวัดเพชรบูรณ์ มีอาณาเขตติดต่อกับอำเภอข้างเคียงดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับ อำเภอหล่มเก่าและอำเภอน้ำหนาว

ทิศตะวันออก ติดต่อกับ อำเภอน้ำหนาวและอำเภอคอนสาร (จังหวัดชัยภูมิ)

ทิศใต้ ติดต่อกับ อำเภอเมืองเพชรบูรณ์

ทิศตะวันตก ติดต่อกับ อำเภอเขาค้อ

5.3.5 ลักษณะภูมิศาสตร์

อำเภอหล่มสักตั้งอยู่ในเขตเทศบาลหล่มสัก ถนนวิจิ ประมาณละติจูดที่ 16 องศาเหนือ ลองจิจูดที่ 101 องศาตะวันออกความกว้างวัดจากทิศเหนือไปทางทิศใต้ ยาวประมาณ 45 กิโลเมตร ความยาววัดจากทิศตะวันออกไปทางทิศตะวันตก ประมาณ 49-8 กิโลเมตร มีพื้นที่ทั้งหมด 1,535,348 ตารางกิโลเมตร

5.3.6 ลักษณะภูมิประเทศ

สภาพทั่วไปของอำเภอหล่มสักเป็นป่าไม้และภูเขา มีเทือกเขาสูงล้อมรอบ ลักษณะเหมือนแอ่งกะทะมีภูเขา 3 ด้าน คือ

ด้านทิศเหนือ ในเขตบางส่วนของพื้นที่ ตำบลท่าอิบุญ

ด้านทิศตะวันออก ในเขตบางส่วนของพื้นที่ ตำบลห้วยไร่, ตำบลบ้านตี้ว, ตำบลปากช่อง, ตำบลบ้านกลาง, และตำบลช้างตะลูด

ด้านทิศตะวันตก ในเขตส่วนของพื้นที่ ตำบลน้ำก้อ, ตำบลน้ำซุ่น, ตำบลบุงน้ำเต้า, และตำบลบุงคล้า

5.3.7 การปกครอง

อำเภอหล่มสักแบ่งเขตการปกครองย่อยออกเป็น 23 ตำบล 251 หมู่บ้าน ได้แก่

- 1) หล่มสัก (Lom Sak)
- 2) วัดป่า (Wat Pa)
- 3) ตาลเดี่ยว (Tan Diao)
- 4) ฝ่ายนาแซง (Fai Na Saeng)
- 5) หนองสว่าง (Nong Sawang)
- 6) น้ำเหี้ย (Nam Hia)
- 7) สักหลง (Sak Long)
- 8) ท่าอิบุญ (Tha Ibun)
- 9) บ้านโสก (Ban Sok)
- 10) บ้านตี้ว (Ban Tio)
- 11) ห้วยไร่ (Huai Rai)

- 12) น้ำก้อ (Nam Ko)
- 13) ปากช่อง (Pak Chong)
- 14) น้ำขุน (Nam Chun)
- 15) นองไขว่ (Nong Khwai)
- 16) ลานป่า (Lan Ba)
- 17) บุ่งคล้า (Bung Khla)
- 18) บุ่งน้ำเต้า (Bung Namtao)
- 19) บ้านกลาง (Ban Klang)
- 20) ช้างตะลูด (Chang Talut)
- 21) บ้านไร่ (Ban Rai)
- 22) ปากดุก (Pak Duk)
- 23) บ้านหวาย (Ban Wai)

5.3.8 แหล่งท่องเที่ยว

อนุสรณ์สถานเมืองรัต (พ่อขุนผาเมือง) ตั้งอยู่ ณ ตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก เป็นที่ซึ่งชาวจังหวัดเพชรบูรณ์ได้ร่วมใจกันสร้าง เพื่อเป็นอนุสรณ์รำลึกถึงพระเกียรติของพ่อขุนผาเมือง วีรกษัตริย์นอกประวัติศาสตร์พระผู้ร่วมก่อตั้งชาติไทย โดยจัดสร้างเป็นสถานที่สักการะและอาคารจัดแสดงนิทรรศการประวัติศาสตร์สมัยเริ่มก่อตั้งกรุงสุโขทัยเป็นราชธานีแห่งแรกของชาติไทย พร้อมทั้งจัดสวน ดอกไม้ประดับสวยงามในบริเวณเียวรอบ เพื่อให้เป็นสถานที่ศึกษาประวัติศาสตร์และเป็นแหล่งท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมที่สำคัญอีกแห่งหนึ่ง

อนุสาวรีย์พ่อขุนผาเมือง ตั้งอยู่บริเวณสี่แยกพ่อขุนผาเมือง (สี่แยกหล่มสัก) พระรูปทำด้วยโลหะในอริยบทยืน พระหัตถ์ขวาทรงดาบปักลงดิน พระหัตถ์ซ้ายชี้ลงพื้น พ่อขุนผาเมือง (เจ้าเมืองรัต) ผู้ทรงร่วมสถาปนาราชอาณาจักรสุโขทัยเมื่อประมาณพุทธศตวรรษที่ 18 ได้ทรงร่วมมือกับพ่อขุนบางกลางหาวเจ้าเมืองบางยาง พระสหาย นำไพร่พลทำสงครามขจัดอำนาจการปกครองของขอมให้พ้นจากดินแดนสุโขทัย และได้ทรงสถาปนาพ่อขุนบางกลางหาวขึ้นเป็นกษัตริย์ครองกรุงสุโขทัย ถวายพระนามว่า “ศรีอินทราทิตย์”

หลักเมืองหล่มสัก ตั้งอยู่ที่สี่แยกบุงน้ำเต้า ตำบลบุงน้ำเต้า สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ.2487 เป็นหลักเมืองที่ทำด้วยซีเมนต์ ๓ พณฯ จอมพล ป. พิบูลย์สงคราม เป็นประธานทำพิธีฝังหลักเมืองเมื่อวันที่ 23 เมษายน 2487

5.3.9 ลักษณะนิทานก้อมไทหล่ม

นิทานก้อมไทหล่ม มีลักษณะดังนี้

- (1) นิทานก้อม คือ นิทานขนาดสั้น จัดเป็นพวงหัตถ์สนิยาย เน้นความสนุกสนาน ชำช้น
- (2) อาจสอดแทรกวัฒนธรรม คติธรรมบ้าง
- (3) มักใช้นิทานก้อมเล่าให้ลูกหลานฟัง ยามว่างงาน เหมือนคนภาคกลางอ่านนิทานให้ลูกฟังนั่นแหละ

- (4) นิทานก้อมถือเป็นวรรณกรรมที่มุ่งเน้นให้ความบันเทิง สิ่งที่สุดแรกไว้ให้ความรู้ในนิทานก็คือ ภาษา วัฒนธรรม ข้อคิด
- (5) ใช้ภาษาไทยหล่มร่วมด้วยในการดำเนินเรื่อง

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ซึ่งได้มีผู้วิจัยไว้หลายท่าน ดังนี้ เช่น

จันทรา ทองสมักร (2541: บทคัดย่อ) ได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ประเพณีท้องถิ่นจังหวัดนครศรีธรรมราช สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช โดยศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์ผู้สอนวิชาท้องถิ่นของเรา และนักเรียนที่เรียนรายวิชาท้องถิ่นของเราที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ผลการวิจัยพบว่า อาจารย์และนักเรียนมีความเห็นด้านคุณค่าและประโยชน์ที่ได้รับอยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด ส่วนด้านเนื้อเรื่อง ด้านการใช้ภาษา ด้านภาพประกอบ อาจารย์และนักเรียนมีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก นักเรียนมีความคิดเห็นด้านรูปเล่มและการพิมพ์อยู่ในระดับเห็นด้วยมากที่สุด แต่อาจารย์มีความเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก

แสงอรุณ ประสพกาญจน์ (2546: บทคัดย่อ) ได้สร้างและทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง นิทานพื้นบ้านกาญจนบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดกาญจนบุรีโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน ผลการวิจัยปรากฏว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติมมีประสิทธิภาพ 80/80 นักเรียนที่เรียนจากหนังสืออ่านเพิ่มเติมนิทานพื้นบ้านกาญจนบุรีมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

ดวงจันทร์ โปธิสม (2549: บทคัดย่อ) ได้สร้างและทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่อง ยามเขื่อนเฮาสวนกว้าง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 และเพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ผลการศึกษาค้นคว้าพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเท่ากับ 87.46/85.83 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนและหลังอ่านหนังสือเพิ่มเติม สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

จิตาภา ปัดภัย (2551: บทคัดย่อ) ได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง นิทานพื้นบ้านตำบลม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอสังขะ จังหวัดสุรินทร์ โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม จากการตรวจสอบคุณภาพของหนังสือจากผู้เชี่ยวชาญพบว่าหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 80/80 นักเรียนมีความพึงพอใจเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นในระดับเห็นด้วยมากที่สุด

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องสรุปได้ว่า การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีส่วนสำคัญในการพัฒนาการอ่านเป็นแนวทางให้ครูส่งเสริมให้ผู้เรียนศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเองมีนิสัยรักการอ่าน เป็นแนวทางในการพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติม ประกอบแผนการจัดการเรียนรู้แบบมี

ส่วนร่วมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและไปใช้ประกอบการสอนซึ่งเป็นการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

7. แนวทางการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานก้อมไทม์ล่อม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้ศึกษาดำเนินการตามลำดับดังต่อไปนี้

7.1 การกำหนดลักษณะและโครงสร้างของหนังสือ

หนังสือที่สร้างขึ้น คือ หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระภาษาไทย สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีลักษณะที่ส่งเสริมการอ่าน ให้ความรู้เกี่ยวกับนิทานก้อมไทม์ล่อม และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการอ่าน โดยกำหนดลักษณะและโครงสร้างของหนังสือ ดังนี้

7.1.1 ลักษณะของหนังสือ

ผู้ศึกษาได้กำหนดลักษณะหนังสืออ่านเพิ่มเติมไว้ดังนี้

- 1) กลุ่มผู้อ่านหนังสือ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1
- 2) แหล่งที่มาของหัวข้อเรื่องที่ใช้เป็นที่มาการเขียน คือ สภาพสังคม วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ของคนในท้องถิ่น
- 3) การกำหนดชื่อเรื่องให้สอดคล้องกับหัวข้อเรื่องว่า นิทานก้อมไทม์ล่อม สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
- 4) แนวการเขียน ในรูปแบบบันเทิงคดี (Fiction) หมายถึง เรื่องสมมติที่สร้างขึ้นมาอย่างมีจินตนาการและอารมณ์ มุ่งให้ความเพลิดเพลินเป็นใหญ่ แต่ก็ให้ความรู้ด้วย
- 5) รูปเล่มหนังสือใช้ขนาด 18.5 x 26 เซนติเมตรหรือขนาด 8 หน้ายก
- 6) เนื้อหาหนังสือประกอบด้วย เรื่องนิทานก้อมไทม์ล่อม อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ซึ่งเป็นเรื่องเล่าสืบต่อกันมา จำนวน 20 เรื่อง แต่ละเรื่องจะมีกิจกรรมท้ายบทที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์

7.1.2 โครงสร้างเนื้อหาหนังสือ

โครงสร้างเนื้อหาหนังสือ การเขียนเนื้อหานิทานก้อมไทม์ล่อมแต่ละเรื่องจะมีโครงสร้างประกอบด้วย เนื้อหา คำอธิบายศัพท์ท้องถิ่น กิจกรรมท้ายเรื่องและภาพประกอบ

1) เนื้อหา

เนื้อหาเป็นการนำนิทานก้อมไทม์ล่อมที่เล่าโดยชาวบ้านในอำเภอหล่มสักมาเรียบเรียงให้เป็นเนื้อหาโดยใช้ภาษาที่สละสลวย เข้าใจง่าย แต่ยังคงรักษาสำนวนเดิมไว้ ลักษณะของนิทานก้อมไทม์ล่อมที่เลือกมามีเนื้อหาที่น่าสนใจ สนุกสนานเพลิดเพลิน เหมาะกับวัย และมีความสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน แหล่งข้อมูลของเนื้อหาได้มาโดยการสัมภาษณ์และสอบถามชาวบ้านในท้องถิ่นอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

2) คำอธิบายศัพท์ท้องถิ่น

คำอธิบายศัพท์ในเรื่องเป็นการอธิบายศัพท์ท้องถิ่นซึ่งเป็นภาษาไทยล่อม เพื่ออธิบายให้นักเรียนที่ไม่ได้พูดภาษาลิ่นได้เข้าใจความหมายของเรื่องราวที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น

3) กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมท้ายเรื่อง เป็นการสร้างกิจกรรมเพื่อประเมินผลจากการอ่านนิทานก้อมไทม์ลุ่มซึ่งสอดคล้องกับสาระ มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปี

4) ภาพประกอบ

ภาพประกอบ เป็นภาพวาด โดยมีความสัมพันธ์และสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง เพื่อส่งเสริมให้เข้าใจเนื้อเรื่องได้ดีขึ้น และช่วยให้นักเรียนมีความเพลิดเพลินในการอ่านหนังสือ

7.2 แนวทางการสร้างและพัฒนาหนังสือ

การสร้างหนังสือมี 3 ขั้นตอน คือ ขั้นตอนการสร้างหนังสือ ขั้นตอนปรับปรุงคุณภาพโดยอาศัยความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ และขั้นตอนตรวจสอบคุณภาพ ซึ่งมีรายละเอียดแต่ละขั้นตอน ดังนี้

7.2.1 ขั้นตอนการสร้างหนังสือ

1) ศึกษาหลักสูตร การศึกษาหลักสูตรได้พิจารณาตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 1

2) ศึกษาข้อมูลนิทานก้อม โดยการศึกษาค้นคว้าข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ชาวบ้านในอำเภอหล่มสักที่สามารถเล่านิทานได้

3) ศึกษาเอกสารแนวทางการสร้างนิทาน โดยศึกษาจากตำรา เอกสารต่าง ๆ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดวางภาพและรูปเล่ม ของหนังสือตั้งแต่หน้าปกจนถึงหน้าสุดท้าย

4) กำหนดโครงสร้างของหนังสือ นำผลการศึกษารายละเอียดของหลักสูตรมาเป็นแนวทางในการกำหนดวัตถุประสงค์ของหนังสือ ดังต่อไปนี้

- (1) เพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาของนิทานก้อมไทม์ลุ่ม
- (2) เพื่อให้ผู้เรียนสรุปใจความสำคัญและบอกข้อคิดที่ได้จากการอ่าน
- (3) เพื่อให้ผู้เรียนมีทักษะการอ่านและมีนิสัยรักการอ่าน

5) นำนิทานก้อมมาสร้างหนังสือ และจัดทำภาพประกอบ จากการวิเคราะห์เนื้อหาสาระข้างต้น ได้นำนิทานก้อมมาสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม จำนวน 20 เรื่อง

6) สร้างกิจกรรมท้ายเรื่องของนิทาน เรื่องละ 2 ตอน เพื่อวัดความรู้ ความเข้าใจ และแนวคิดจากนิทาน คำถามที่สร้างส่งเสริมให้เกิดกระบวนการคิดและจินตนาการ ของนักเรียน รวมทั้งสอดคล้องกับตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดชั้นปี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

7) สร้างแบบประเมินคุณค่าของหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยผู้เชี่ยวชาญ และนักเรียนครอบคลุม 5 ด้านดังนี้

- (1) ด้านรูปเล่มและการพิมพ์
- (2) ด้านภาพประกอบ
- (3) ด้านการใช้ภาษา
- (4) ด้านเนื้อหา

(5) ด้านประโยชน์ที่ได้รับ

7.2.2 *ขั้นการปรับปรุงคุณภาพของหนังสือ*

การปรับปรุงคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมีวิธีการดำเนินการดังต่อไปนี้

1) *การสร้างแบบประเมินคุณภาพของหนังสือ*

เพื่อประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม ในด้านต่าง ๆ โดยทำการสร้างแบบประเมินคุณภาพหนังสือ ซึ่งจัดทำแบบประเมินออกเป็น 2 ชุด ดังนี้

ชุดที่ 1 สำหรับผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบค่าดัชนีความสอดคล้อง

ชุดที่ 2 สำหรับนักเรียนเป็นแบบประเมินค่าแบบมาตราประเมินค่า

2) *การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ*

(1) การตรวจสอบคุณภาพหนังสือสำหรับผู้เชี่ยวชาญ นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน พิจารณาประเมินคุณภาพหนังสือโดยใช้เกณฑ์การประเมินออกเป็น 3 ระดับดังนี้

1	หมายถึง	เห็นด้วย
0	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
-1	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence) โดยคำนวณจากคะแนนแต่ละข้อคำถาม แทนค่าในสูตรดังนี้

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้อง
	$\sum R$	แทน	ผลรวมความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การแปลความหมาย

ถ้า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นวัดหรือเป็นตัวแทนวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด

ถ้า IOC น้อย 0.50 แสดงว่าข้อคำถามนั้นไม่วัดหรือไม่เป็นตัวแทนวัตถุประสงค์ที่ต้องการวัด ต้องนำไปปรับปรุง

(2) การประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนเป็นแบบประเมินค่าแบบมาตราประเมินค่าโดยนำไปให้นักเรียนจำนวน 10 คน อ่านหนังสือและประเมินตามเกณฑ์ที่สร้างขึ้น โดยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

การหาค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรในการคำนวณดังนี้

$$\bar{X} = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum R$	แทน	ผลรวมความคิดเห็นของนักเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียน
การแปลความหมายค่าเฉลี่ยโดยใช้มาตราประเมินค่า			
4.51 – 5.00		หมายถึง	มากที่สุด
3.51 – 4.50		หมายถึง	มาก
2.51 – 3.50		หมายถึง	ปานกลาง
1.51 – 2.50		หมายถึง	น้อย
ต่ำกว่า 1.50		หมายถึง	น้อยที่สุด

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานใช้สูตรในคำนวณดังนี้

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum R^2 - (\sum R)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	$\sum R^2$	แทน	ผลรวมความคิดเห็นแต่ละข้อยกกำลังสอง
	$(\sum R)^2$	แทน	ผลรวมความคิดเห็นทั้งหมดยกกำลังสอง
	N	แทน	จำนวนข้อมูล

7.2.3 ขั้นการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ

1) นำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ประเมินหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานก้อมไทม์ล่อม อำเภอล่อมสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ สรุปโดยรวมเห็นว่าคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมนิทานก้อมไทม์ล่อมในภาพรวม มีความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 สรุปได้ดังนี้

(1) ด้านรูปเล่มและการพิมพ์

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านรูปเล่มและการพิมพ์ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นว่า ทุกรายการประเมินอยู่ในระดับที่เหมาะสม ได้แก่ รูปเล่มภายนอกสวยงาม น่าอ่าน ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสม สามารถจับได้สะดวก ความหนาของหนังสือมีความเหมาะสม การจัดหน้าสวยงาม อ่านได้สะดวก ตัวอักษรมีความเป็นระเบียบ และขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมและมีความชัดเจน

(2) ด้านภาพประกอบ

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านภาพประกอบ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นว่า ทุกรายการประเมินอยู่ในระดับที่เหมาะสม ได้แก่ ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละตอน การจัดวางและปริมาณของภาพประกอบเหมาะสม ภาพปกมีความสวยงามน่าสนใจหรือสื่อความหมาย มีความสัมพันธ์กับ

เรื่อง ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระเพิ่มขึ้น และขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมและมีความชัดเจน

(3) ด้านการใช้ภาษา

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านการใช้ภาษา มีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นว่า ทุกรายการประเมินอยู่ในระดับที่เหมาะสม ได้แก่ ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน รู้จักภาษาถิ่นมากขึ้น ทราบความหมายของคำศัพท์ภาษาถิ่น สามารถใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสาร และการเลือกใช้คำเหมาะสม ส่งเสริมภาษาของท้องถิ่น

(4) ด้านเนื้อเรื่อง

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านเนื้อเรื่อง มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นว่า ทุกรายการประเมินอยู่ในระดับที่เหมาะสม ได้แก่ เนื้อหาเหมาะกับวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน เนื้อหาที่มีความสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง เนื้อหาสามารถเสริมสร้างความรู้ให้กับผู้อ่านและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน ความยาวของเนื้อหามีความเหมาะสม เนื้อหาที่มีความต่อเนื่องกัน และมีการลำดับการนำเสนอเหมาะสม และเนื้อหามีความถูกต้องและสมบูรณ์

(5) ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 โดยผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นว่า กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจ และกิจกรรมเหมาะสมกับวัยผู้เรียน

2) นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้นักเรียน จำนวน 10 คน อ่านหนังสือและประเมินค่าแบบมาตราประเมินค่า โดยภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 และรายละเอียดสรุปได้ดังนี้

(1) ด้านรูปเล่มและการพิมพ์

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านรูปเล่มและการพิมพ์ นักเรียนมีความเห็นในภาพรวมว่าเหมาะสมมาก โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสมสามารถจับได้สะดวก ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมและมีความชัดเจน และรูปเล่มภายนอกสวยงาม น่าอ่าน

(2) ด้านภาพประกอบ

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านภาพประกอบ นักเรียนมีความเห็นในภาพรวมว่าเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระเพิ่มขึ้น ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละตอน และภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละตอน

(3) ด้านเนื้อเรื่อง

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านเนื้อเรื่อง นักเรียนมีความเห็นในภาพรวมว่าเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ เนื้อเรื่องให้

ข้อคิดที่มีคุณค่า เนื้อเรื่องมีความยาวของเนื้อหาที่เหมาะสม เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน เนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัยผู้อ่าน และการอธิบายศัพท์เหมาะสมชัดเจน

(4) ด้านการใช้ภาษา

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านการใช้ภาษา นักเรียนมีความเห็นในภาพรวมว่าเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ การเลือกใช้คำเหมาะสมส่งเสริมภาษาของท้องถิ่น ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน และภาษาถิ่นในเรื่องเป็นภาษาที่ใช้ในปัจจุบัน

(5) ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง

การตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง นักเรียนมีความเห็นในภาพรวมว่าเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้ กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรมเหมาะสมกับวัยผู้เรียน และกิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจ

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

8.1 ได้หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องนิทานก้อมไทหล่ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่ผ่านกระบวนการสร้างอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ

8.2 ผลจากสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ เป็นประโยชน์ต่อคุณครูผู้สอน ในการพัฒนานวัตกรรมทางการศึกษาให้ก้าวหน้าต่อไป

8.3 นักเรียนได้รับความรู้และประสบการณ์จากการอ่านหนังสืออ่านเพิ่มเติมมากขึ้น

บทที่ 2

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง นิทานก้อมไทรหล่ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง นิทานก้อมไทรหล่ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่สร้างขึ้นผ่านการตรวจสอบคุณภาพจากภูมิปัญญาท้องถิ่น และผู้เชี่ยวชาญ ได้พัฒนาปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว จึงได้จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มสมบูรณ์ มีส่วนประกอบรูปเล่มดังนี้

1. ปกหน้า เป็นภาพประกอบในหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง นิทานก้อมไทรหล่ม ได้จัดพิมพ์เป็นภาพสี
 2. ปกใน มีชื่อหนังสือ ประเภทหนังสือ ชื่อผู้ศึกษา และชื่อมหาวิทยาลัยและรายละเอียดสาขาวิชาของผู้ศึกษา
 3. คำนำ มีข้อความแสดงจุดประสงค์ในการสร้างหนังสือ ประโยชน์ของหนังสือคำชี้แจงในการใช้หนังสือ
 4. หน้าสารบัญ
 5. เนื้อหาหนังสือพร้อมภาพประกอบจัดเป็นภาพสี
 6. บรรณานุกรม
 7. ปกหลัง เป็นภาพประกอบในหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง นิทานก้อมไทรหล่ม ได้จัดพิมพ์เป็นภาพสี
- ลักษณะรูปเล่มหนังสืออ่านเพิ่มเติม ได้นำเสนอดังต่อไปนี้

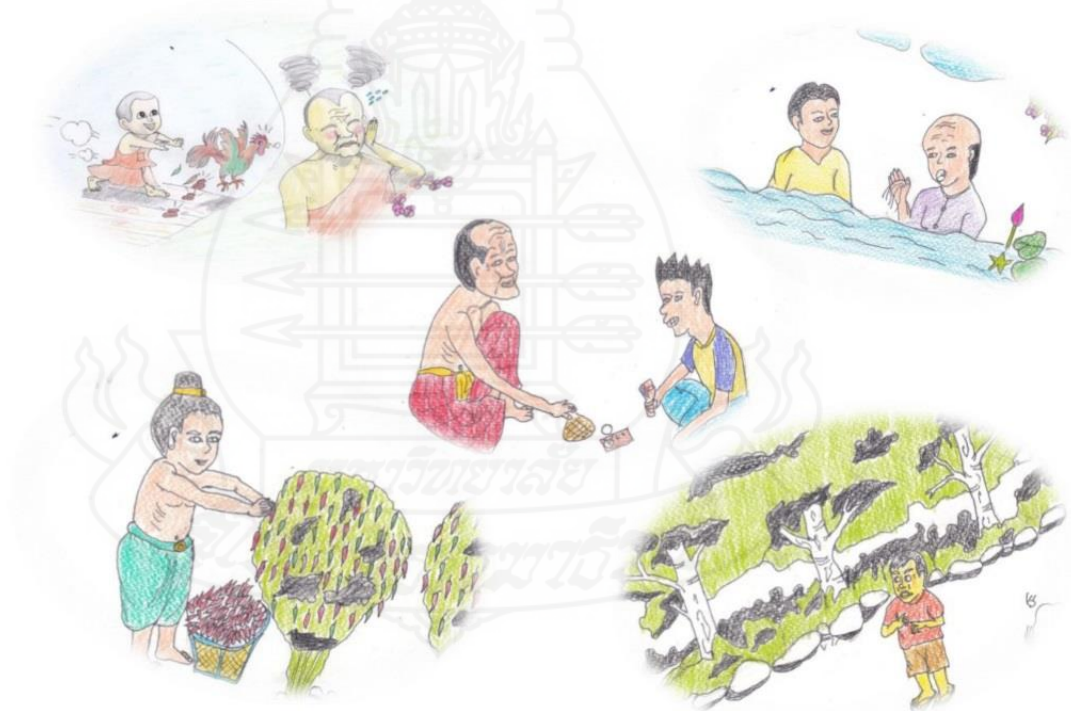
(ปกหน้า)

หนังสืออ่านเพิ่มเติม
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

นิทานก้อมไทหล่ม

จังหวัดเพชรบูรณ์

สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑

นางสาวกมลภรณ์ พรหมปัน

นิทานก้อมไทหล่ม
หนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรียบเรียงโดย

นางสาวกมลภรณ์ พรหมปิ่น

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

2558

คำนำ

หนังสืออ่านเพิ่มเติม นิทานก้อมไทม์ลุ่ม จัดทำขึ้นเพื่อประกอบการเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย สำหรับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ เพื่อเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม วิชาภาษาไทย สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม ให้ผู้เรียนสามารถสรุปเนื้อหาวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรม ที่อ่านพร้อมยกเหตุผลประกอบ อธิบายคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่านสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง ตลอดจนสร้างคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นของตน ให้เป็นที่ประจักษ์และนำไปสู่ความรักและภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตนเอง

หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ ได้รวบรวมเอานิทานก้อมไทม์ลุ่ม ซึ่งมีภาษาพูดบางคำเป็นเอกลักษณ์เฉพาะไม่เหมือนภาษาไทยอีสานทั่วไป นิทานที่รวบรวมไว้มีทั้งหมด 20 เรื่อง ได้บ่งบอกถึงวิถีชีวิตและความเป็นอยู่ของชาวไทแสกด้านต่างๆ ได้แก่ ด้านความคิดความเชื่อ ด้านคตินิยม ด้านสังคมและวัฒนธรรม โดยการถ่ายทอดเรื่องราวเป็นภาษาไทยหล่ม ผ่านการแปลเป็นภาษาไทยจากภูมิปัญญาท้องถิ่น ได้นำมาปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยผู้เชี่ยวชาญ และได้จัดทำกิจกรรมท้ายเรื่องเพื่อให้เข้าใจเนื้อเรื่องที่อ่านและได้ฝึกทักษะทางภาษา ให้นักเรียนสามารถนำเอาคตินิยมหรือข้อคิดที่ได้จากนิทานไปปรับใช้ในชีวิตประจำวัน

ขอขอบคุณผู้ให้ข้อมูล ผู้เชี่ยวชาญ ทั้ง 3 ท่าน นางพรพิมล วรรณะ นางเพ็ญฟ้า สุ่มประดิษฐ์ และนางนุชนาถ ยอดสุรินทร์ ผู้อำนวยการโรงเรียนบ้านบุงคล้า นายปราโมทย์ ไตรยะพันธ์ อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์วรรณ บัวเกิด ตลอดจนผู้วาดภาพ และผู้เกี่ยวข้องทุกท่าน ที่มีส่วนร่วม ในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ ที่กรุณาตรวจสอบเนื้อหา รูปเล่ม ช่วยเหลือ แนะนำ จนหนังสือเล่มนี้สำเร็จลุล่วงด้วยดี ขอให้นักเรียนอ่านนิทานพื้นบ้านไทยแสกด้วยความสนุกสนาน และปฏิบัติกิจกรรมท้ายเรื่องให้ครบ เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความคิด สติปัญญา และเห็นคุณค่าของนิทานพื้นบ้าน ให้มีความรัก ความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน ตามเจตนารมณ์ของหนังสือเล่มนี้ทุกประการ

กมลภรณ์ พรหมปัน

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทนำ	3
นิทานเรื่องหลวงตากับเณรน้อย	7
นิทานเรื่องพ่อเฒ่าและลูกเขย	10
นิทานเรื่องไอติมหลอดแม่ใหญ่ลา	14
นิทานเรื่องหัวล้านหล่นครุ	18
นิทานเรื่องพ่อเฒ่าเลือกลูกเขย	22
นิทานเรื่องคุณนายไส้ปลาร้า	26
นิทานเรื่องพ่อเฒ่ากินข้าวนำลูกเขย	31
นิทานเรื่องชาติติดกับตาบอด	35
นิทานเรื่องเชียงเมียง	39
นิทานเรื่องพ่อใหญ่ปวง	43
นิทานเรื่องยักษ์ปีนต้นไม้	47
นิทานเรื่องชวานาสองพี่น้อง	51
นิทานเรื่องคนชี้เหนียวกับทองคำ	55
นิทานเรื่องสุนัขผู้ซื่อสัตย์	59
นิทานเรื่องพ่อแม่รังแกฉัน	63
นิทานเรื่องนางแอนเตือนภัย	68
นิทานเรื่องสุนัขจิ้งจอกกับพวงองุ่น	72
นิทานเรื่องพ่อขุนผาเมือง (เจ้าเมืองราด)	76
นิทานเรื่องข้าวสารดำ	80
นิทานเรื่องข้าวสารหิน	84
บทสรุป	88
บรรณานุกรม	89

ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนิทานพื้นบ้าน

ความหมายของนิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้าน หมายถึง เรื่องที่เล่าสืบกันเป็นมรดกทางวัฒนธรรม ส่วนใหญ่ถ่ายทอดด้วยวาจา แต่ก็มีจำนวนมากที่ได้รับการบันทึกไว้ นิทานพื้นบ้านปรากฏอยู่ในทุก ๆ วัฒนธรรม มีทั้งความแตกต่าง หลากหลาย และความเหมือน มีความสำคัญในการเข้าถึงวัฒนธรรมของแต่ละกลุ่มชน

ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน

นิทานพื้นบ้านมีลักษณะเฉพาะที่เห็นเด่นชัด คือ เป็นเรื่องเล่าที่มีการดำเนินเรื่องอย่างง่าย ๆ โครงเรื่องไม่ซับซ้อน วิธีการที่เล่าก็เป็นไปอย่างง่าย ๆ ตรงไปตรงมา มักจะเริ่มเรื่องโดยการกล่าวถึงตัวละครสำคัญของเรื่อง ซึ่งอาจจะเป็นรุ่นพ่อ-แม่ของพระเอกหรือนางเอก แล้วดำเนินเรื่องไปตามเวลา ปฏิทิน ตัวละครเอกพบอุปสรรคปัญหา แล้วก็ฟันฝ่าอุปสรรค หรือแก้ปัญหาแล้วจบเรื่องซึ่งมักจะจบแบบมีความสุข หรือสุขนานุกรม ถ้าเป็นนิทานคติ ก็มักจะจบลงว่า “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า...” ถ้าเป็นนิทานชาดกก็จะบอกว่าตัวละครสำคัญของเรื่องในชาติต่อไป ไปเกิดเป็นใครบ้าง ถ้าเป็นนิทานปริศนาก็จะจบลงด้วยประโยค คำถาม ลักษณะของนิทานพื้นบ้าน

กุหลาบ มัลลิกะมาส (2518, หน้า 99-100) ได้สรุปไว้ดังนี้เป็นเรื่องเล่าด้วยถ้อยคำธรรมดา เป็นภาษาร้อยแก้วไม่ใช่ร้อยกรองเล่ากันด้วยปากสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน และเมื่อการเขียนเจริญขึ้น ก็อาจมีการเขียนขึ้นตามเค้าเดิมที่เคยเล่าด้วยปากไม่ปรากฏว่าผู้เล่าดั้งเดิมเป็นใคร อ้างแต่ว่าเป็นของเก่าฟังมาจากผู้เล่า ซึ่งเป็นบุคคลสำคัญยิ่งในอดีตอีกต่อหนึ่ง ผิดกับนิยายสมัยใหม่ที่ทราบตัวผู้แต่ง แม้นิทานที่ปรากฏชื่อ ผู้แต่งเช่น นิทานของกริมม์ ก็อ้างว่าเล่าตามเค้านิทานที่มีมาแต่เดิมไม่ใช่ตนแต่งขึ้นเอง

ลักษณะสำคัญของนิทานพื้นเมือง ต้องเป็นเรื่องเก่า ต้องเล่ากันด้วยภาษาร้อยแก้ว ต้องเล่ากันด้วยปากมาก่อนต้องแสดงความคิด ความเชื่อของชาวบ้าน เรื่องจริงที่มีคติชนอนุโลมเป็นนิทานได้เช่น มะกะโท ชาวบ้านบางระจัน เป็นต้น โดยนัยดังกล่าวจะเห็นได้ว่าลักษณะที่สำคัญที่สุดของนิทานพื้นบ้านคือเป็นเรื่องเล่าที่สืบทอดกันมาด้วยปากและไม่ทราบว่าผู้ใดแต่ง (เจือ สตะเวทิน 2517, หน้า 16)

นิทานพื้นบ้านมีบทบาทสำคัญต่อการถ่ายทอดการเรียนรู้ เสริมสร้างบุคลิกภาพ มีพลังโน้มน้าวความคิด ทศนคติ และพฤติกรรมของแต่ละบุคคล รวมทั้งมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์และสังคมในหลายด้าน กล่าวโดยสรุปได้ดังนี้ นิทานพื้นบ้านเป็นเครื่องช่วยให้มนุษย์เข้าใจสภาพของมนุษย์โดยทั่วไปได้ดียิ่งขึ้น เพราะในนิทานพื้นบ้านเป็นที่ประมวลแห่งความรู้สึกนึกคิด ความเชื่อ ความนิยม ความกลัว ความบันเทิงใจ ระเบียบแบบแผน และอื่น ๆ นิทานพื้นบ้านเป็นเสมือนกรอบล้อมชีวิตให้อยู่ในขอบเขตที่มนุษย์ในสังคมนั้นๆ นิยามว่าดีหรือถูกต้อง แม้งุณหมายบ้านเมืองก็ยังไม่สามารถบังคับจิตใจของมนุษย์ได้เท่า เพราะมนุษย์ได้ฟัง ได้สัมผัสสัมผัสการอบรมนั้นๆ ไว้ในวิถีชีวิตตั้งแต่เด็กนิทานพื้นบ้าน

ทำให้มนุษย์รู้จักสภาพชีวิตท้องถิ่นโดยพิจารณาตามหลักที่ว่าคติชาวบ้านเป็นพื้นฐานชีวิต ของคนชาติ หนึ่งๆหรือชนกลุ่มนั้นๆนิทานพื้นบ้านเป็นมรดกของชาติในฐานะเป็นวัฒนธรรมประจำชาติเป็น เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตมนุษย์แต่ละชาติแต่ละภาษา มีการจดจำและถือปฏิบัติกันต่อๆมา นิทานพื้นบ้าน เป็นทั้งศิลป์และศาสตร์ เป็นต้นคำแห่งศาสตร์ต่างๆและช่วยให้การศึกษาในสาขาวิชาอื่นกว้างขวาง ยิ่งขึ้นทำให้เกิดความภาคภูมิใจในท้องถิ่นของตน ช่วยให้คนแลเห็นสภาพของตนว่าคล้ายคลึงกับคน อื่นๆ ความคิดเช่นนี้ก่อให้เกิดความเป็นกลุ่มไม่เกิดการแบ่งแยกนิทานพื้นบ้านเป็นเครื่องบันเทิงใจยาม ว่างของมนุษย์ (ประยูร ทรงศิลป์, 2542, หน้า 6)

ประเภทของนิทานพื้นบ้าน

ประคอง นิมมานเหมินท์ (2542:89) ได้แบ่งประเภทเพื่อการศึกษาตามแบบของนิทาน พื้นบ้าน สรุปได้ดังนี้

1. ประเภทเทพนิยายหรือปรัมปรา (Fairy tale) เป็นเรื่องเกี่ยวกับเทพดา นางฟ้า เรื่อง มหัศจรรย์เหนือธรรมชาติ เป็นความฝันและจินตนาการของผู้แต่ง เรียกหลายอย่างเช่น นิทาน มหัศจรรย์ นิทานบรรพบุรุษ เรื่องราวมักเกี่ยวข้องกับราชสำนัก เจ้าหญิง เจ้าชาย มีแม่เมด มียักษ์ สัตว์ ประหลาด ตัวละครที่ดีจะเป็นฝ่ายชนะ เช่น เรื่องพระอภัยมณี คาวิ สังข์ทอง พระสุธนมโนห์รา ฯลฯ
2. ประเภทชีวิตจริง (Novella) เป็นเรื่องที่มีดำเนินอยู่ในโลกของความจริง มีการบ่ง สถานที่และตัวละครชัดเจน อาจมีปาฏิหาริย์หรืออิทธิฤทธิ์แต่เป็นไปในลักษณะที่เป็นไปได้ โดยใช้สถานที่ เวลา ตัวละครที่มาจากความจริง เช่น ขุนช้างขุนแผน พระอภัยมณี (บางส่วนที่มาจากชีวิตจริงของผู้ แต่ง) พระลอ พระรถเมรี พระร่วง ไกรทอง เป็นต้น
3. ประเภทวีรบุรุษ (Hero tale) เป็นเรื่องที่มีหลายตอนขนาดยาว อาจคล้ายชีวิตจริง หรือจินตนาการ เป็นเรื่องเล่าที่กล่าวถึงวีรบุรุษที่ต้องผจญภัยที่มีลักษณะเหนือมนุษย์ เช่น เรื่อง เฮอรัคลีส เซซึอัส และเพอร์ซิอุสของกรีก เป็นต้น
4. ประเภทนิทานประจำถิ่น (Sage) มักเป็นเรื่องแปลกพิสดารซึ่งเชื่อว่า เคยเกิดขึ้นจริง ณ สถานที่ใดสถานที่หนึ่ง บ่งบอกสถานที่และตัวละครชัดเจน อาจมาจากประวัติศาสตร์ อาจเป็นไปได้ ทั้งมนุษย์ สัตว์ เทพดา ผี เช่น เรื่อง พระยาพาน พระร่วง เจ้าแม่สร้อยดอกหมาก ตาม่องล่าย ท้าว ปาจิตกับนางอรพิม เป็นต้น
5. ประเภทเล่าอธิบายเหตุ (Explanatory tale) เป็นเรื่องอธิบายกำเนิด ความเป็นมา ของสิ่งที่เกิดขึ้นในธรรมชาติ กำเนิดของสัตว์ว่าเหตุใดจึงมีรูปร่างลักษณะ ต่าง ๆ กำเนิดของพืช มนุษย์ ดวงดาวต่าง ๆ เช่น ทำไมจระเข้จึงไม่มีลิ้น ทำไมเสือจึงมีลาย กำเนิด ดาวลูกไก่ กำเนิดจันทรคราส เป็นต้น
6. ประเภทเทพปกรณัมหรือเทพปกรณัม (Myth) เป็นเรื่องอธิบายถึงกำเนิดของจักรวาล มนุษย์ สัตว์ ปราศกฏการณ์ทางธรรมชาติ เช่น ลม ฝน กลางวัน กลางคืน ฟ້าร้อง ฟ้าผ่า แสดงถึงความ เชื่อทางศาสนา มีเรื่องของเทพที่เรารู้จักกันดี เช่น เมขลา รามสูร เป็นต้น

7. ประเภทสัตว์ (Animal tale) เป็นเรื่องที่มีสัตว์เป็นตัวเอก โดยจะแสดงให้เห็นความฉลาดและความเฉลียวฉลาดของสัตว์ โดยเจตนาจะมุ่งสอนจริยธรรมหรือคตินิยม ซึ่งจัดเป็นเรื่องประเภทให้คติสอนใจ เช่น นิทานอีสป และปัญญาจะตันตระ

8. ประเภทมุขตลก (Merry tale) เป็นเรื่องขนาดสั้นอาจเป็นเรื่องเกี่ยวกับมนุษย์ หรือสัตว์ จุดสำคัญของเรื่องอยู่ที่ความไม่น่าเป็นไปได้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับความโง่ ความฉลาด การใช้กลวง การแข่งขัน การปลอมแปลง ความเกียจคร้าน เรื่องเพศ การโม้ คนหูหนวก นักบวช พระกับชี ลูกเขยกับแม่ยาย ศรีธนญชัย กระจ่ายกับเต่า เป็นต้น

9. ประเภทศาสนา (Religious tale) เป็นเรื่องเกี่ยวกับศาสนา เช่น เรื่องเล่าเกี่ยวกับพระเยซู นักบุญ พระพุทธเจ้า พระสาวกซึ่งไม่มีในพระไตรปิฎกอยู่หลายเรื่อง ซึ่งทรงพระคุณของผู้เล่ามักถือว่าเป็นเรื่องจริง

10. ประเภทเรื่องผี เป็นเรื่องเกี่ยวกับผีต่าง ๆ ซึ่งไม่ปรากฏชัดว่ามาจากไหน เกิดอย่างไร เช่น ผีบ้าบ้องและผีปกกะโหล่งของไทยภาคเหนือ หรือผีที่เป็นคนตายแล้วมาหลอกด้วยรูปร่างวิธีการต่าง ๆ มีผีกองกอย ฯลฯ

11. ประเภทเข้าแบบ (Formula tale) เป็นเรื่องที่มีโครงเรื่องสำคัญเล่าเพื่อความสนุกสนานของผู้เล่า และผู้ฟังอาจมีการเล่นเกม แบ่งเป็นนิทานลูกโซ่ เช่น เรื่องตากับยายปลูกถั่วปลูกงาให้หลานเฝ้า นิทานหลอกผู้ฟัง นิทานไม่รู้จบ เช่น เกี่ยวการนับจะเล่าเรื่อยไปแต่เปลี่ยนตัวเลข

นิทานพื้นบ้านไทหล่ม

นิทานพื้นบ้านไทหล่ม หมายถึง นิทานของชนกลุ่มน้อยคือไทหล่ม เป็นเรื่องสนุกสนาน ฟังแล้ว บันเทิง ขำขัน เรื่องราวส่วนใหญ่เป็นเรื่องล้อเลียนผู้คน ที่ทำตัวผิดปกติ ผิดชาวบ้าน หรือทำอะไรผิด ๆ พลาด ๆ เชื้อ ๆ ซ่า ๆ เรื่องราวหน้าแตก เรื่องเป็น ๆ ปวง ๆ ฟังแล้วขบขัน เป็นการคลายเครียดไปในตัว และที่สำคัญ เป็นเรื่องของชาวไทหล่ม และพื้นที่ใกล้เคียงตั้งแต่เก่าก่อน เล่าสืบทอดกันมา

นิทานตำนานพื้นบ้านต่าง ๆ ของหล่มสัก ก็มีมากมาย เช่น การกำเนิดบ้านหินกลิ้ง ประวัติเรื่องราวเจ้าแม่เข็มทองของบ้านวัดตาล ตำนานต่อไม้มาดที่บ้านวังบาลที่มีเรื่องราวการขนขอนไม้มาดเพื่อนำส่งลงไปเมืองหลวง โดยระหว่างทางจะเกิดเหตุการณ์ต่าง ๆ จนมีการเชื่อมโยงนำไปตั้งเป็นสถานที่ต่าง ๆ มากมายในหล่มเก่า เช่น พระธาตุดอยสะเก็ด หนองขาม เจ้าพ่อขุนจบ เจ้าพ่ออู่คำ และเจ้าพ่อเหล็กซี เป็นต้น ความเชื่อเรื่องนิทานหลอกเด็ก ผีตาโม้ ของบ้านนาทราย ส่วนประเพณีที่สำคัญของหล่มสักคือการแข่งเรือลาพรรษาในลำน้ำพุงที่จัดต่อเนื่องกันมาช้านาน งานประจำปีขนมเส้นหล่มสัก

นอกจากนั้น เมื่อถึงฤดูกาล ยังอาจเห็นประเพณีบุญบั้งไฟในหมู่บ้านต่าง ๆ เช่น บ้านนาแขง บ้านนาเกาะ เป็นต้น อีกทั้งประเพณีการถวายต้นผึ้งก็ยังคงมีการปฏิบัติอยู่บ้างตามวัดต่าง ๆ นิทานก้อม คือ นิทานขนาดสั้น จัดเป็นพวกหสนิยาย เน้นความสนุกสนาน ขำขัน อาจสอดแทรกวัฒนธรรม คตินิยมบ้าง มักใช้นิทานก้อมเล่าให้ลูกหลานฟัง ยามว่างงาน เหมือนคนภาคกลางอ่านนิทานให้ลูกฟังนิทานก้อมถือเป็นวรรณกรรมที่มุ่งเน้นให้ความบันเทิง สิ่งที่สอดแทรกไว้ให้ความรู้ในนิทานก็คือ ภาษา วัฒนธรรม ข้อคิด โดยใช้ภาษาไทหล่มร่วมด้วยในการดำเนินเรื่อง

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนอธิบายความหมายคำศัพท์ภาษาถิ่นจากนิทานได้
2. นักเรียนสรุปเนื้อหานิทานแต่ละเรื่องได้
3. นักเรียนวิเคราะห์ลักษณะนิสัยตัวละครจากนิทานได้
4. นักเรียนสรุปข้อคิดจากนิทานแต่ละเรื่องได้

นิทานเรื่อง

หลวงตากับเณรน้อย

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว ในหมู่บ้านมีวัดแห่งหนึ่งมีหลวงตากับเณรน้อย วันหนึ่งหลวงตาได้รับนิมนต์จากชาวบ้าน ก่อนจะเข้าไปในหมู่บ้านได้กำชับเณรน้อยว่าอย่าให้ไก่ขึ้นมาขึ้นบนศาลา ให้เบี่ยงไก่ให้ต้อย่าผะไปไหน เณรน้อยรับคำ ส่วนหลวงตาก็เข้าไปในหมู่บ้านตามที่รับนิมนต์ไว้ พอเสร็จกิจนิมนต์แล้วหลวงตาก็กลับวัด เห็นซีโก้ไปเต็มศาลา ก็เลยคะมะและเคียดให้เณรน้อย เรียกเณรน้อยมาทำโทษโดยการให้เลียกินซีโก้ไปทุกกอง เณรน้อยนั้นที่แรกก็ทำท่าสะอิดสะเอียนเพื่อไม่ให้หลวงตาสงสัย เสร็จแล้วก็ก้มเลียซีโก้ไปกอง แล้วกองเล่าจนเกือบหมดเหลือสองกองสุดท้าย

หลวงตาสั่งเกตดูการเลียกินซีโก้ของเณรน้อยคงอ่อยแน่ ๆ ก็เลยสั่งให้เขากิน

“เขาๆ ๆ ๆ มันเป็นจิ้งโด้หวานบ่ คือเป็นตาแซบแท้” เณรน้อยก็ว่าอ่อยหวานหอม และบอกให้หลวงตาลองชิมดูหลวงตารู้สึกจืด หลวงตาจัดการทันทีร้องว่า **“อือแซบอีหลี หวานหอม...นี่เณรน้อยมือหน้าบ่ต้องไล่ไก่หนีเด้อ ไปไล่มันขึ้นมาซีไว้หลายๆ”** หลวงตาสั่งเพราะไม่รู้ทันเณรน้อยจริง ๆ แล้วเณรน้อยเคี้ยวน้ำอ้อยให้เหนียว แล้วกวาดศาลาอย่างสะอาดและหยอด

น้ำอ้อยที่เคี้ยวแล้วเป็นกอง ๆ ท้วศาลามันจึงมีรสหวานหอมติดใจ

วันต่อมาตอนงาย หลวงตารับกิจนิมนต์อีก ไปฉันทันในหมู่บ้าน รับนิมนต์ที่ไรไม่เคยให้เณรน้อยไปด้วยสักที เณรน้อยเลยแกล้งไล่ไก่ขึ้นบนศาลาไก่กลัวก็ขึ้นศาลาไว้มากมาย หลวงตาก็กลับจากกิจนิมนต์ในบ้านมาที่วัดก็รับมาดูว่าไก่ซีไว้กี่ก๊อน มาถึงเห็นซีโก้เต็ม กุฎิหลวงพ่อดีใจ ฟ้าวขึ้นไปถึงก็ก้มเลียทันที กองแรกเหม็นหึ่งน่าสะอิดสะเอียน ยังไม่เชื่อปากตัวเอง กองที่สองก้มลงเลียอีกก็เหม็นหึ่งอีก หวานก็ไม่หวาน จึงเรียกเณรน้อยมาถาม เณรน้อยจึงว่า **“กะมือนี่มันเป็นซีโก้บ่แท้ ๆ บ่คือมือวานนี้ มีอวานนี้ ช้าน้อยเคี้ยว น้ำอ้อยอย่างดีมันกะแซบขึ้นแล้ว”** หลวงตาก็รู้ว่าเณรตัวตนเองนี่ก็อยู่ในใจว่า

"มือน้ำจะเป็นที่ข้าบ่างแหละเณรเอ๋ย" แต่หลวงตาก็ไม่ได้เคียดให้เณรน้อยแต่อย่างใด เพียงแต่เฝ้าสอนเณรน้อยว่า อย่าได้เฝ้าตัวกับผู้อื่นอีก เพราะต่อไปจะไม่ได้ได้รับความเชื่อใจจากใครอีกเลย แทนที่เณรน้อยจะรู้สึกผิดต่อหลวงตาก็กลับยื่นหัวเราะด้วยความขบขันที่ตนสามารถแก้งหลวงตาได้

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
เบ็ง	ดู
ผะ	หนี
คะมะ	ตกใจ
เคียด	โกรธ
แซบ	อร่อย
เขา	หยุด
จืด	แปลก, อัศจรรย์, ไม่น่าเป็นไปได้
งาย	ยามเช้า
จ้าว	รีบเร่ง
ฟ้าว	รีบ ได้
ซุ่นแล้ว	นั่นแหละ
มื่อวานนี้	เมื่อวานนี้
มื่อหน้า	วันข้างหน้า
ตัว	โกหก

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง จงเลือกคำตอบที่กำหนดให้มาเติมลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมายให้ถูกต้อง

1. จ้าว..... (รีบเร่ง, เดินไวๆ)
2. เซา..... (หยุด, รีบร้อน)
3. คมะ..... (ดีใจ, ตกใจ)
4. ช่นแล้ว..... (อีกแล้ว, นั่นแหละ)
5. ังด..... (แปลก, คิดมาก)

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน (หลวงตากับณรน้อย) ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3.

1. การที่หลวงตากก็ไม่ได้เคียดให้ณรน้อยแต่อย่างใด เพียงแต่ว่าสอนณรน้อยว่า อย่าได้ไว้ตัวกับผู้ใดอีก นักเรียนคิดว่าหลวงตามีลักษณะนิสัยอย่างไร

.....

.....

2. แทนที่ณรน้อยจะรู้สึกผิดต่อหลวงตากลับยื่นหัวเราะด้วยความขบขัน ที่ตนสามารถแก้งหลวงตาได้ นักเรียนคิดว่าณรน้อยมีลักษณะนิสัยอย่างไร

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง หลวงตากับณรน้อย

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง

พ่อเฒ่ากับลูกเขย

มีวันนี้ตอนนายพ่อตากับลูกเขยพากันไปรื้อบ่อน้ำต็มน้ำใช้ เพราะเบ็งดูน้ำเริ่มมีปัญหาไหลบ้างไม่ไหลบ้าง เนื่องจากภาวะของภัยแล้ง ช่วงเริ่มแรกตอนขุดน้ำนั้นจะขุ่นโคลนผสมอยู่ พ่อตากับลูกเขยช่วยกันขุดบ่อจะตักน้ำขึ้นมาทิ้ง จนสักพักหนึ่งน้ำก็จะใสสะอาด พอขุดไปขุดมา พ่อตาไม่รู้ว่า เป็นกินอะไรมา เกิดอาการท้องไส้ไม่ดีขึ้น ทันใดนั้นได้เกิดผายลมออกมา ลูกเขยรู้สึกเหม็นมากเลยพูดขึ้นมาลอย ๆ ว่า **"เหม็นตดหมาตัวไหนครับพ่อ โคตรเหม็นปานหมาเฒ่าแท้"** พ่อตาเคียดมากหุนหลาย ว่าให้ช้อยเป็นหมารี เลยพูดขึ้นว่า **"อ้าวไอ้ทิดในบ่อนี้ก็มีแต่ช้อยกับเจ้าเท่านั้นคือว่าแบบนี้ละ"** พ่อตาได้แต่แค้นอยู่ในใจ ที่ลูกเขยเรียกตนเองว่าหมา และก็คิดหาโอกาสแก้แค้นเอาคืนลูกเขย พอรื้อบ่อน้ำเสร็จ พ่อตาก็เลยถามลูกเขยว่า

"ไอ้ทิดมีเงินมั๊ย" ลูกเขยตอบว่า **"มีอยู่ไม่มากเท่าไรพ่อ พ่อจะทำไมรี"**

พ่อตาเลยชวน **"เล่นโบกกันมั๊ยละ"** บักลูกเขย (โบกเป็นการพนันคล้ายไฮโลว์แต่ใช้เม็ดมะขามผ่าครึ่งเป็นอุปกรณ์หลัก) ลูกเขยตกลง ก็เลยพากันเล่นโบกเล่นไป

เล่นมา ลูกเขยเสียตั้งคี่ให้พ่อตาจนหมด ลูกเขยกำลังติดลมอยากเล่นต่อ เลยขอยืมเงินพ่อตา จึงเอิ้นเรียกพ่อ **"พ่อๆ ขอยืมตั้งคี่ซักหน่อยแต่ สิพอได้ต่อทุน เดวได้กำไรสิเอาเงินคืนให้หรรอก"** พ่อตาก็ตอบว่า **"ยืมไม่ได้หรรอกไอ้ทิด กูก็เสียเหมือนกัน จะเอาที่ไหนมาให้เอ็งยืม"**

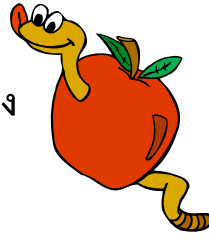
ลูกเขยโกรธพ่อตามาก เลยพูดขึ้นว่า **"ไอ้ไม่รู้เสียให้โคตรพ่อใคร เล่นกันอยู่สองคนเท่านั้น"** ลูกเขยคิดอยู่ในใจ เสียรู้พ่อตาอีกแล้ว บัดที่นี้กลับบ้านไปเงินก็หมด ย้านเมียก็ดำเนินาละบัดที่นี้ ช่วยสองต่อเลยช้อยวันนี้คราหลังชวนเล่นหยิงสิปล่นนำแล้วเสียรู้ไม่พอเสียเงินอีก

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
งาย	ยามเช้า
เป็ง	ดู
ช่วย	ช่วย
เคียด	โกรธ
ตัว	โกหก
มือวานนี้	มือวานนี้
เว้า	พูดคุย
หุน	โมโห
เอิ้น	เรียก
ย่าน	กลัว

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนนำคำที่กำหนดให้เติมในช่องว่างให้ตรงกับความหมายของคำนั้น

พูดคุย	เรียก	โมโห
โกรธ	กลัว	ดู

ตัวอย่าง

งาย=ยามเช้า

เคียด=.....

เว้า=.....

หุน=.....

เอิ้น=.....

ย่าน.....

เบิ่ง.....

กิจกรรมที่ 1.2

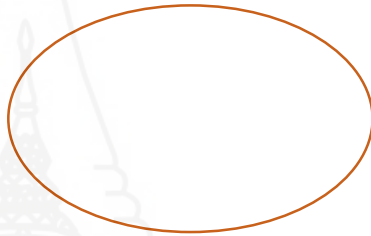
1. ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....
.....
.....
.....

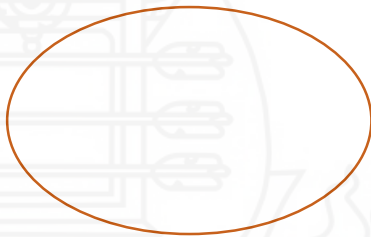
กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง พ่อเฒ่ากับลูกเขย

พ่อเฒ่า

ลูกเขย

กิจกรรมที่ 1.4

1.1 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง พ่อเฒ่ากับลูกเขย

.....
.....
.....

นิทานเรื่อง

ไอติมหลอดแม่ใหญ่ลา

แม่ใหญ่ลาแกลเป็นคนบ้านดอนหนอง ตำบลบ้านลาน แกกะเต่าเติบโตแล้วเนาะ อายุราว 80 กว่าปี เลยกบ่ค่อยทันสมัย เป็นคนบะเก่า บ่ค่อยรู้เรื่องสมัยใหม่ กับใครเขา แลมซ้ายังเป็นคนหัวโบราณ มีื่อหนึ่ง แม่ใหญ่ลาแกลออกไปตลาด เอาไหมไปขาย ตลาดมันอยู่ไกลอยู่ในป่าบนเขาอยู่ห่างไกลโรงพยาบาลห่างไกลความเจริญ ถนนลูกรังขี้ดินแดงเวลาฝนตกเดินต้องค่อย ๆ ตีบลำบากมาก แม่ใหญ่ลาเดินจากบ้านไปตลาดราว 2 กิโลเมตร ห่างจากบ้านพอสมควร แกลเอากะตีบข้าวไปนำ คั้นสิ

ซื้อข้าวเขากิน กะเสียดายเงินเนาะ พอขายไหมได้เงินแล้ว แกลกะมานั่งถ่ารถ สิเมื่อบ้าน ว่าซันเถาะ กินข้าวไปนำ ถ่าไปนำนั้นล่ะหว่า กินข้าวอิมแล้ว เลาอยากกินของหวาน แลมอยเห็นคนนั่งซ้างๆกินไอติม หลอด แกลสิอยากนำกะเลยลองซื้อกิน มันกะหวานแซบดีมีไนบักถั่วพร้อมพุ่นละแหม แกว่าแซบ เลยคิดฮอดหลานอยู่บ้าน อยากให้หลานได้กินนำ ว่าซันเถาะ กะเลยไปซื้ออีกหลอดหนึ่ง เอาใส่ไว้

ในก่องข้าว รถกะสิออกพอดี แกลขึ้นรถไปนั่งอยู่หม่องใกล้ๆ โชว์เฟอร์พุ่นได้ย่านขับเลย บ้านดอนหนองนั้นหนา พอฮอดบ้าน จ่ายค่าโดยสาร ลงรถแล้ว แกลฟ้าวไปหาหลาน สิเอาไอติมหลอดไปฮอดหลาน แกลเปิดกล่องข้าวออก เห็นแต่ ไม้กับไนบักถั่ว แกลเคียดโชว์เฟอร์หลาย ป้อยนำหลังโชว์เฟอร์ว่า “**บักฮา โชว์เฟอร์เฮ้ย...หลอยกินไอติมหลอด หลานกู เหลือไว้แต่ไม้กับไนบักถั่ว โธ**

ๆ ๆ ๆ ๆ โชว์เฟอร์มันกะโงเนาะ ไนบักถั่วแซบ ๆ บัดบักกิน ...พะนะว่า..แม่...เหอะ ๆ ๆ ๆ ๆ (เสียงหัวต่อนิ)

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
เต่า	แก
ตีบ	ขยับไปที่ละนิด
เคียด	โกรธ
หลอย	แอบ
ในบักถั่ว	เมื่อดถั่ว
แซบ	อร่อย
คิดฮอด	คิดถึง
มอย	แอบดู
อยากนำ	อยากกินด้วย
เมื่อบ้าน	กลับบ้าน
ฟ้าว	รีบ

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง จงนำคำศัพท์ต่อไปนี้ใส่ลงในช่องให้ตรงกับความหมาย

เต๋มา	ดีบ	เคียด
หลอย	แซบ	มอย

คำ	ความหมาย
1.	แอบดู
2.	อร่อย
3.	ขยับไปที่ละนิด
4.	แก้
5.	แอบ

กิจกรรมที่ 1.2

1. ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง ไอติมหลอดแม่ใหญ่ลา

พฤติกรรมของแม่ใหญ่ลา

กิจกรรมที่ 1.4

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง ไอติมหลอดแม่ใหญ่ลา

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง หัวล้านหลีนครู

ทิตทอง กับ ทิตถม เป็นเพื่อนซี้กัน คอยช่วยเหลือกันยามทุกข์ยามยาก ร่ำเรียนหนังสือตำรับตำราด้วยกันตั้งแต่ครั้งยังเป็นเด็ก ถึงฐานะของทั้งสองจะแตกต่างกัน แต่ทั้งสองก็ไม่ได้มีรังเกียจเคียดฉันทกันเลย เมื่อทั้งสองบวชเรียนด้วยกันจนกระทั่งสึกออกมา ทั้งสองก็ช่วยเหลือพ่อแม่ประกอบกิจการงานอาชีพด้วยความขยันขันแข็ง ตอนมือจ่ายของทุกวันมักนัดกันที่ตูปุดคุยกันตามประสานเพื่อนซี้ก เฮดหยิ่งเฮดนำกันทุกเรื่อง ไม่เคยขัดคอกัน

มีหนึ่งมีได้พ่อค้าเร่ขายนำน้ำมันใส่ผมมาขายถึงในหมู่บ้าน ทิตทองกับทิตถมไม่รู้เรื่องอะไร จึงได้ซื้อมาใช้คนละขวด เวลาต่อมาไม่นานผมของทั้งสองก็ร่วงออกๆ จนกลายเป็นคนหัวล้านไปซะทั้งคู่ ทั้งสองรู้สึกอับอายเป็นอันมาก ไม่อยากที่จะออกไปไหน กินก็ไม่ได้นอนก็ไม่หลับชาวบ้านรู้เรื่องนั้นเข้าก็แกล้งอำ เว้าขวัญ ว่าถ้าเอาไอนั้น ไอนี้มาทา ผมก็จะออกมาคือเก่า เช่น บอกให้เอาหนวดเต่า เขากระต่าย น้ำลายยุง หรือแม้กระทั่ง ขี้โกไปมาทา ทั้งสองก็หลงเชื่อ กลายเป็นที่ขำขันของ

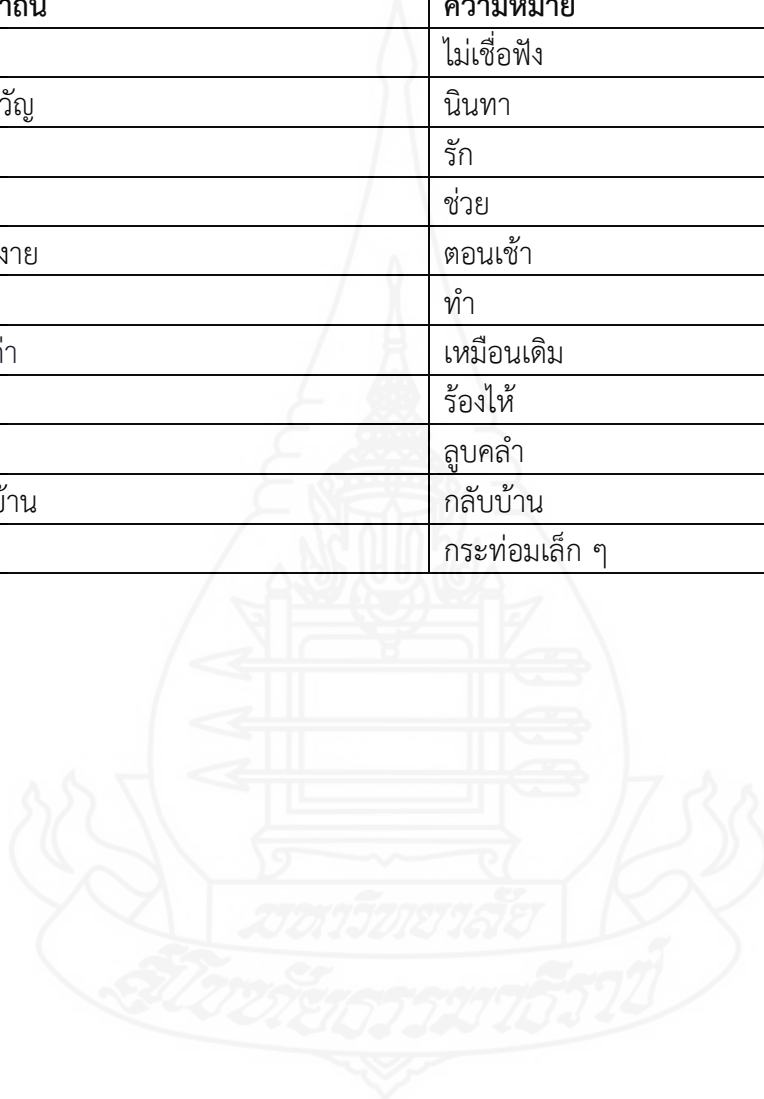
ชาวบ้านทั้งหมู่บ้านจนทั้งสองต้องไปพึ่งโยคีที่อยู่กลางป่า โยคีบอกว่าให้ไปดำน้ำในสระน้ำข้างอาศรม 3 ครั้ง ผมก็จะงอกออกมาทั่วทั้งหัวคือเก่า ทั้งสองจึงเฮดตาม ดำครั้งแรกไหลหัวขึ้นมา ผมก็ขึ้นมานิดหน่อย ครั้งที่ 2 ก็มีผมออกมาพอประมาณ ครั้ง 3 ผมนั้นเต็มหัวยาวประมาณ 3-4 เซนฯ แต่ทั้งสองมีแป้วเป็นกลางหัว เนื้อตายไปแล้วผมจึงขึ้นไม่ได้ แทนที่จะไปปรึกษากับโยคี ทั้งสองได้ปรึกษากันเองว่า หากดำครั้งที่ 4

ผมจะต้องขึ้นเป็นแน่ จึงดำน้ำลงไปอีกครั้ง แต่ทว่าเมื่อไหลหัวขึ้นมา กลับกลายเป็นคนหัวล้านกบาลใส

คือเก่าคราวนี้แม้แต่โยคีก็ช่วยอะไรไม่ได้แล้ว ทั้งสองได้แต่ให้โวยวาย และเดินก้มหัว ล้วยหัวกลับบ้าน ด้วยความผิดหวังนี้แหละ ที่มาของคำว่าหัวล้านหลั่นครุ

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
หลั่น	ไม่เชื่อฟัง
เว้าขวัญ	นินทา
ฮัก	รัก
ซ่อย	ช่วย
ตอนงาย	ตอนเช้า
เฮด	ทำ
คือเก่า	เหมือนเดิม
ให้	ร้องให้
ล้วย	ลูบคลำ
เมื่อบ้าน	กลับบ้าน
ตูป	กระท่อมเล็ก ๆ

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง คำใดมีความหมายผิดให้ใส่เครื่องหมาย × ใต้คำแล้วแก้ไขให้ถูกต้อง คำใดเขียนความหมายถูกให้ใส่เครื่องหมาย ✓ ใต้คำ

ตัวอย่าง

ให้ หมายถึง ร้องไห้

..... ✓ ...

.....

๑. คือเก่า หมายถึง ของใหม่

.....

.....

๒. ตอนน่าย หมายถึง ตอนเย็น

.....

.....

๓. เฮต หมายถึง ทำ

.....

.....

๔. เมื่อบ้าน หมายถึง กลับบ้าน

.....

.....

๕. เว้าขวัญ หมายถึง ชื่นชม

.....

.....

๖. ตูบ หมายถึง กระทั่งมเล็ก ๆ

.....

.....

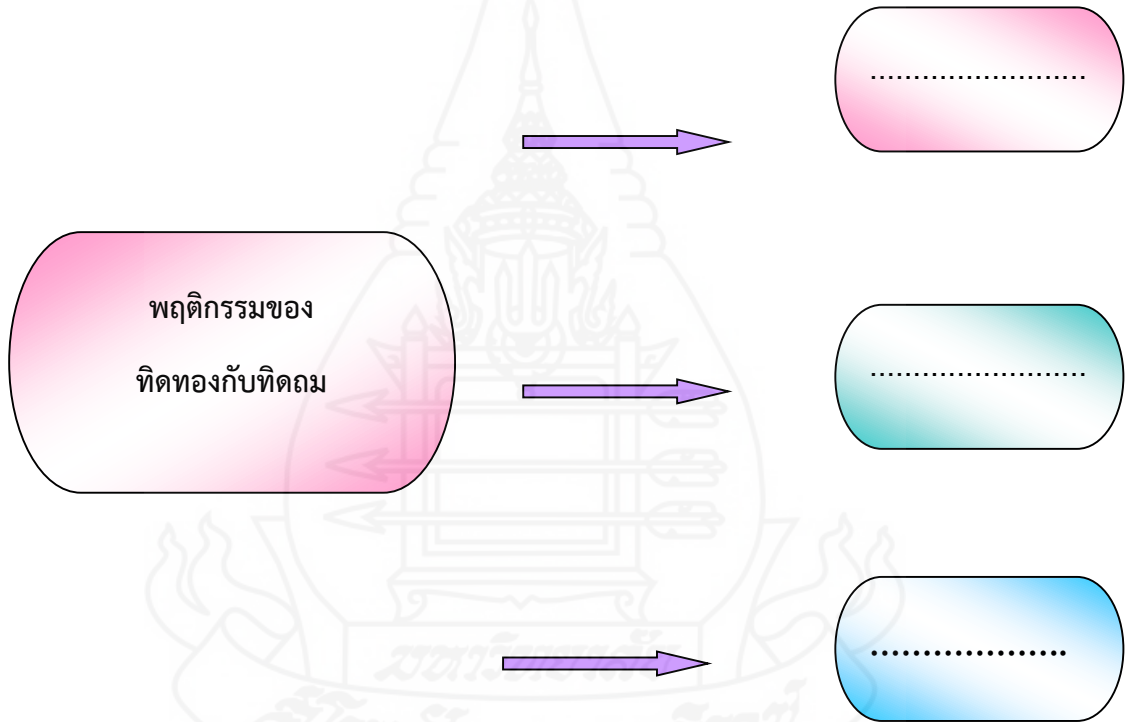
กิจกรรมที่ 1.2

1. ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน (หัวล้านหล่นครุ) ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....
.....
.....
.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง หัวล้านหล่นครุ

กิจกรรมที่ 1.4

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง หัวล้านหล่นครุ

.....
.....
.....

นิทานเรื่อง

พ่อเฒ่าเลือกลูกเขย

ย่อนว่าสาวตื้อ มีผู้บ่าวมากมายหลายคนอยู่ ผู้บ่าวบ้านเดียวกันนำ บ้านอื่นนำ บ่าวก็มกะผู้หนึ่งโน้นนั้น พ่อของสาวตื้อ เห็นว่าถึงเวลาแล้วที่สี่ช้อยลูกสาวเลือกคู่ กะบอกกับลูกสาวว่าพ่ออยากได้ลูกเขยที่ขยันขันแข็ง เอาการเอางาน มาช้อยพ่อเฮ็ดไฮ่เฮ็ดนา เต้ลูกเอ๊ย พ่อสิช้อยเบิ่งให้? แล้วสิเบิ่งจั่งได้ละพ่อ จั่งสิฮู้ว่า ผู้ใดเป็นคนขยันขันแข็ง เอาการเอางาน สาวตื้อถามพ่อ โอ๊ย..มันสิเบิ่งยากหยั่ง ผู้ใดขยันเฮ็ดงาน หนักเอาเบาสู๋ แค่บายมือกะฮู้แล้ว มือมันสิ หยาบ ๆ ด้าน ๆ ? แล้วพอกะส่งสาวตื้อ ให้บอกพวกผู้บ่าว ว่าพ่อสิเลือกลูกเขย ในมือนั้นมือนี้ นัดกันเรียบร้อย แล้วกะเถิงมือนัด ผู้บ่าวสาวตื้อ กะ

มากันหลายคน ฝ่ายบ่าวก็ม แกะกะฉลาด เอามือปั้นข้าวเหนียวที่มันแฉะ ๆ เหนียว ๆ ให้ข้าวเหนียวติดมือ แล้วกะปล่อยให้มันแห้ง เตรียมโตไว้ ทำให้พ่อสาวตื้อเลือกเต็มที พ่อสาวตื้อกะเอิ้นเข้าไปทีละคน ๆ บายมือแล้วบายมืออีก กะจดจำไว้ว่า มือผู้ใด หยาบกว่าผู้อื่น บายไปบายมา กะมาถึงคิวของบ่าวก็ม บ่าวก็มแบมือขวาเข้าไป พ่อสาวตื้อบายเบิ่ง โอ้.. มือบักอันนี้ หยาบดีคัก แกคิดในใจ ไหนลองเอาข้างซ้ายมาเบิ่งดี บ่าวก็มกะแบข้างซ้ายเข้าไป พอบายเบิ่ง จนครบทุกคน พ่อสาวตื้อ กะออกมาฮิ้นประกาศ ให้ฮู้ทั่วกันว่า พ่ออยากได้ลูกเขยที่

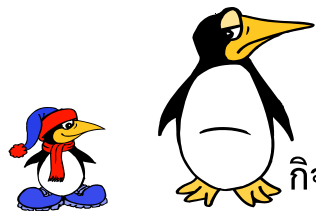
ขยันขันแข็ง เอาการเอางาน มาช้อยพ่อเฮ็ดงานเต้อ มือของคนที่ยาบที่สุด กะคือมือของคน ที่ขยันเฮ็ดงานที่สุด แล้วพอกะได้บายเบิ่งมือ ของคนที่มือหยาบที่สุด แล้ว มือของบัก..... บักก็ม ... หยาบที่สุด ดั่งนั้น พ่อขอตัดสินแล้วกะเลือก บักก็ม มาเป็นลูกเขยของพ่อ? บ่าวก็มกะ ดีใจถ้าไม่ใช่แผนข้าวเหนียวทามือ สงสัยบ่าวก็มตกระปองแน่ๆ เพราะว่ามือมันบ่ได้หยาบเลย นี่ละ พ่อเฒ่า กะเริ่มเสีฮู้ลูกเขยตั้งแต่ที่แรก เสีฮู้เรื่อย ๆ

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
หลิ่น	ไม่เชื่อฟัง
เว้าขวัญ	นินทา
ฮัก	รัก
ซ่อย	ช่วย
ตอนงาย	ตอนเช้า
เฮด	ทำ
คือเก่า	เหมือนเดิม
ให้	ร้องไห้
ล้วย	ลูบคลำ
เมื่อบ้าน	กลับบ้าน
ตูป	กระท่อมเล็ก ๆ

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่คำให้ตรงตามความหมาย

	ตัวอย่าง	ฮัก	←→	รัก
1.	เฮด	😊	😊	ช่วย
2.	ล้วย	😊	😊	นินทา
3.	เว้าขวัญ	😊	😊	ทำ
4.	ซ่อย	😊	😊	ลูปคำ
5.	ตอนงาย	😊	😊	ตอนเช้า

กิจกรรมที่ 1.2

1. ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน (พ่อเฒ่าเลือกลูกเขย) ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง พ่อเฒ่าเลือกลูกเขย

พฤติกรรมของพ่อเฒ่า

1.....

2.....

3.....

พฤติกรรมของลูกเขย

1.....

2.....

3.....

กิจกรรมที่ 1.4

1. นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง พ่อเฒ่าเลือกลูกเขย

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง

คุณนายกับไส้ปลาร้า

คุณนายคนหนึ่งที่ตั้งใจตัวคูดี เหมือนคนรวยมาก ใช้ของแบรนด์เนมทั้งตัว ลงจากรถตู้ป้ายแดงมีคนรับใช้เดินตาม ปกติจะให้คนรับใช้มาซื้อเอง แต่ไม่เคยได้ปลาร้าที่รสชาติแซบถูกใจ คุณนายเลยต้องมาเดินที่ตลาดเพื่อไปหาซื้อปลาร้าด้วยตัวเอง เดินจนเมื่อยขา เดินไปบ่นไป คุณนาย: *อยู่ไหนนี่ ร้านขายปลาร้า เห็นแต่ร้านขายหมากสิดา หมากนัต หมากมี หมากเขียบหมากอี หมากโอ คนรับใช้: อยู่ท้ายตลาดเลยคะ คุณนาย*

คนรับใช้คิดในใจมีทางลัด แต่ชี้ตัวคุณนายว่า ไม่มีทางลัด คุณนายจะได้รู้ชะมั่งชีวิตคนใช้ ล้ำยากแค่ไหน พอถึงท้ายตลาด เจอร้านขายปลาร้าพอดี จึงเดินเข้าไปถามแม่ค้า คุณนาย: *แม่ค้า ปลาร้าขายยังไง* แม่ค้าเห็นคุณนายดูมีฐานะดูเป็นผู้ดี ก็คิดว่าคงต้องเลือกปลาร้าที่ดี ๆ คุณนายต้องชอบ ปลาร้าแบบไส้ซ้ออกให้เบ็ดแน่นอนจึงถามว่า แม่ค้า: *คุณนายต้องการปลาร้าที่ไส้ซ้อหรือไม่ไส้ซ้อคะ* คุณนาย: *เอ๊ะปลาร้านี้ไส้ซ้อด้วยหรือ? มีน้ำสะกลั่น ถึงได้เหม็นมาก เหมือนที่คนใช้ที่บ้านฉันซื้อไปทำแจ่ว* คุณนายคิดว่าถ้าเอาแบบไส้ซ้อคงน่าเกลียดและเหม็นไม่กล้ากินอยากได้น้ำปลาร้าที่มี กลิ่นหอม รสชาติกลมกล่อม คุณนายจึงบอกแม่ค้าไปว่า คุณนาย: *ถ้าอย่างนั้น เอาแบบไม่ไส้ซ้อจะ*

คุณนาย: *เอาชนิดไม่ไส้ซ้อจะขยาย* แม่ค้าคิดว่าคุณนายอะไรจะชอบปลาร้าไม่ไส้ซ้อมันออก นึกว่าจะ เป็นจะชอบปลาร้าแบบเกรดเอ ที่ไหนได้ชอบแบบนี้ ไม่ไส้ซ้อ

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
เปิด	หมด
ไต้ซี่	เอาซี่ออก , ล้างออก
ซี่ตัว	โกหก
หมากสีดา	ฝรั่ง
หมากนัด	สับประรด
หมากมี	ขนุน
หมากเขียบ	น้อยหน้า
หมากอี	ฟักทอง
หมากโอ	ส้มโอ
แจ้ว	น้ำพริก

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนวาดรูปลงในกรอบสี่เหลี่ยมให้ตรงกับคำศัพท์ท้องถิ่นที่กำหนดให้

หมากเขียบ	หมากสีดา
หมากอี	หมากโอ
หมากมี	หมากหนู

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่อ่าน คุณนายกับไส้ปลาร้า ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง คุณนายกับไส้ปลาร้า

<p>พฤติกรรมของคุณนาย</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>พฤติกรรมของคนรับใช้</p> <p>.....</p> <p>.....</p>
<p>พฤติกรรมของแม่ค้า</p> <p>.....</p> <p>.....</p>

กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง คุณนายกับไส้ปลาร้า

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง

พ่อเฒ่ากินข้าวนำลูกเขย

เรื่องมีอยู่ว่า พ่อเฒ่ากับลูกเขยเสดหวานเกี่ยวข้าวเสร็จ ถึงเวลากินข้าว ก็พากันมากินข้าวเที่ยงที่ทุ่งนา นั่งกินที่ตุง ตามประสาบ้าน ๆ แบบสาวอีสานบ้านทุ่ง หลังคาตุงที่พ่อเฒ่าแกสร้างมุงด้วยใบตองตึง แล้วใช้ลำไม้ไผ่ผ่าครึ่งทับไม่ให้มีรูโหวะ และกันลมเปิง จะลากขายคาเตี้ยเรียดินเลย จะรวมห้องครัวห้องนอน ไว้ได้ขายคาที่จะลากลงมา ปิดติดพื้นแบบไม่เห็นเดือนไม่เห็นตะวันเลย แเนวกินมือนี่ของพ่อเฒ่ากับลูกเขยกะเป็นแจ่วปลา พ่อเฒ่ากินไปกินมา แกกะเดือกน้ำปลาใส่ถ้วยแจ่ว แกว่ามันจืด รสชาติมันบ่นัว ต้องปรุงเพิ่ม แกเลยเดือกน้ำปลาใส่เต็มที่แล้ว

ลูกเขย: คือเฮ็ดจั้งชั้นหละพ้อมันกะเค็มชั้นແหล່ว

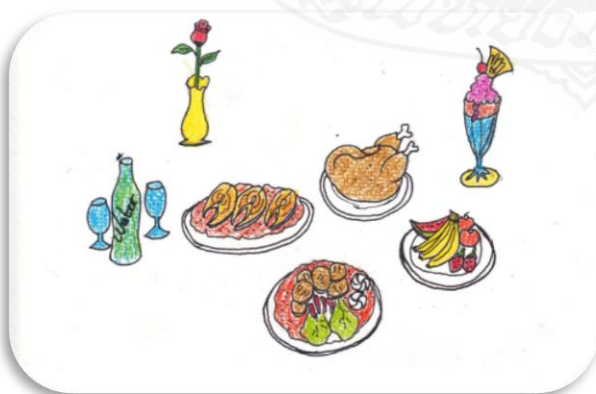
พ่อเฒ่า: พอกะใส่แต่ฝิ่งของพ่อเต๋ห

ละ

ลูกเขยกะสุนหลายเนอะ บัฐฮีเฮ็ดจั้งไต่แนวใส่น้ำปลามันกะเค็มดี บัดนี้มันกะชิมฮอดกันเบ็ดແหล່วลูกเขยกะกินอีกสองสามคำชั้นແหล່ว กินบ่แซบเนอะ มันเค็มดี

พ่อเฒ่ากะถาม : คืออิมไวหละทิด (แกถึกใจหลายแกลั้งลูกเขยได้)

ลูกเขย : อิมແລ່วละพ่อเอ๊ย.....กินมาแต่น้อยจนใหญ่ແລ່ว

ฝากลูกเขยเราอิมແລ່วกะเลยล้างมือซีແหล່วบัดนี้ ล้างหมองไต่ปล้าง บัดนี้เราบัตไปล้างใสถ้วยแจ่วนั้นหละพ้อมเฒ่าก็เลยว้าขึ้น : ฮ้าย ๆ คือเฮ็ดจั้งชั้นหละทิด

ลูกเขย : ผมกะล้างใสฝิ่งของผมเต๋หละพ่อ มันก้อเลอะแต่ฝิ่งผมเต๋หละ

พ่อเฒ่าคิดในใจ เอาแล้วโดนเอาคีนແລ່วซ้อย ลูกเขยตัวແสบ

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
แจ้ว	น้ำพริก
ตูป	กระท่อมเล็กๆ
เป็ง	พืด,ปลิว
โหวะ	เป็นรู
เบ็ด	หมด
ชั้นแหล่ว	อย่างนั้น
บ่นัว	ไม่กลมกล่อม
เฮด	ทำ
บัต	กระเด็นใส่
กินน้ำ	กินด้วย

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนจับคู่คำศัพท์ให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ถูกต้อง

1. โหระ	ก. อย่างนั้น
2. เปิง	ข. หมด
3. เบิด	ค. พัด,ปลิว
4. ชั่นแหล่ว	ง. เป็นรู
5. บ่นัว	จ. กินด้วย
6. บัด	ฉ. ไม่กลมกล่อม
7. เฮด	ช. น้ำพริก
8. ตูบ	ซ. ทำ
9. แจ่ว	ณ. กระเด็นใส่
10. กินน้ำ	ด. กระท่อมเล็ก

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่องที่ย่าน (พ่อเฒ่ากินข้าวนำลูกเขย)

.....

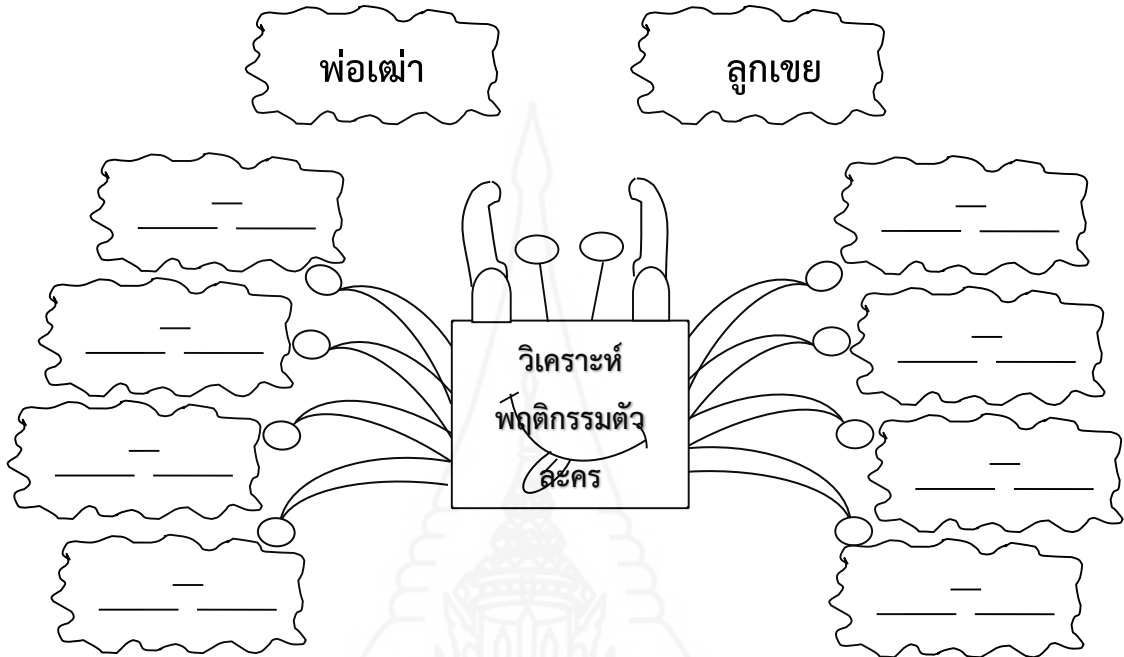
.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง พ่อเฒ่ากินข้าวนำลูกเขย

กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง พ่อเฒ่ากินข้าวนำลูกเขย

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง ชาติติดกับตาบอด

เรื่องมีอยู่ว่า ไร่ชาติติดกับไร่ตาบอดเป็นเสี่ยวกัน ฮักกันหาย ไปไหนก็ไปนากัน เวลาไปเที่ยวไหน ๆ ไร่ตาบอดจะให้ไร่ชาติเกี่ยไปด้วย วันหนึ่งที่ลานวัดมีการฉายหนัง หมิงหน้าวัด หลีบข้างกำแพง ไร่ตาบอดจึงชวนไร่ชาติติดไปเบิ่งหนัง ขณะที่หนังกำลังฉายอยู่นั้นไร่ชาติติดเป็นผู้ว่าบรรยายภาพให้ไร่ตาบอดฟัง ไร่ชาติติดพยายามบรรยายให้ไร่ตาบอดฟังให้ดีที่สุด ฟังให้เข้าใจ อย่าผ่อยหลาย

เมื่อหนังจบลงไร่ชาติติดถามไร่ตาบอดว่า ม่วนบ่ ไร่ตาบอดบอกว่าถ้าเห็นภาพด้วยมันคงจะดีกว่านี้ รูปภาพแสดงถึงอารมณ์ความรู้สึกม่วนกว่า วันรุ่งขึ้น ตอนฉายไร่ชาติติดจึงชวนไร่ตาบอดไปทอดแหกัน ให้ไร่ตาบอดอยู่หัวเรือเป็นคนทอด ไร่ชาติติดเป็นคนพายท้าย ทั้งสองทอดแหกันไปเรื่อยจนกระทั่งไปถึงสะพาน ไร่ตาบอดยืนอยู่หัวเรือจึงชนสะพานตกลงไปในน้ำ ไร่เจ้าตาบอดจึงต่อว่าไร่ชาติติดว่าไม่บอกว่ามีสะพานขวางหน้า ต่อไปถ้ามีสะพานขวางข้างหน้าให้บอกตนก่อนล่วงหน้า เมื่อพายเรือไปเรื่อย ๆ

ไร่ชาติติดก็เห็นจระเข้ลอยขวางอยู่ข้างหน้าด้วยความกลัวทำให้ไร่ชาติติดพูดไม่ออก กลายเป็นคนติดอ่าง บอกเจ้าตาบอดว่า เฮ้ย ตะ ตะ ตะ เจ้าตาบอดคิดว่าสะพานจึงกระโดดลงไปในน้ำ พอดีกับเจ้าชาติติดพูดออกพอดีว่าตะเข้ ไร่ตาบอดพอได้ยินว่าตะเข้ก็ตาเหลือก้วยน้ำหน้าขึ้นเรือ

ส่วนเจ้าชาติติดความกลัวเพื่อนจะตายรีบวิ่งไปหัวเรือเพื่อจุดเพื่อขึ้นเรือ ทำให้ขาที่ติดกันหลุดออกจากกัน ฝ่ายเจ้าตาบอดเมื่อขึ้นมาบนเรือได้ก็อุทานว่า ไอ้โฮตัวเบ้อเรอเลย ไร่ชาติติดจึงบอกว่ามึงมองเห็นหรือ ไร่ตาบอดจึงบอกว่าเออ กูมองเห็นแล้ว ไร่ตาบอดหันมาหาไร่ชาติติดถามว่ามึงมาจากท้ายเรือได้อย่างไร ไร่ชาติติดจึงมองขาของตนเองพบว่าขาของ

ตนเองหลุดออกจากกันแล้ว ทั้งสองมีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง กระโดดเข้ากอดกันแล้วช่วยกันทำมาหากินกันต่อไป

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
เสี่ยว	เพื่อนสนิท
เกี้ยว	ชีค้อ, ชีหลัง
ฮัก	รัก
หมั่ง	ที่, สถานที่
เว้า	พูด
หลีบ	มุ่มมิด
ม่วน	สนุกสนาน
งาย	ยามเช้า
ฝอยหลาย	พูดมาก

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนวงกลมเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดมีความหมายตรงกับคำว่า หมั่ง

ก. หลุม	ข. ก้อน
ค. ที่,สถานที่	ง. ชามั่ง
2. ข้อใดความหมายตรงกับคำว่า หลีบ

ก. มุมเหลี่ยม	ข. มุมมืด
ค. มุมบ้าน	ง. มุมฉาก
3. ข้อใดความหมายตรงกับคำว่า เสี่ยว

ก. เพื่อนรัก	ข. เพื่อนสนิท
ค. เพื่อนสมัยเด็กๆ	ง. เพื่อนบ้าน
4. ข้อใดความหมายตรงกับคำว่า ม่วน

ก. อาย	ข. ทุกข์ใจ
ค. สนุกสนาน	ง. เต็มใจ
5. ข้อใดความหมายตรงกับคำว่า ฮัก

ก. รัก	ข. กอด
ค. ลักขโมย	ง. จูบ

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่อง ขาดัดกับตาบอด ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง ขาดัดกับตาบอด

พฤติกรรมของไอ้ขาดัดกับไอ้ตาบอดเป็นอย่างไร พร้อมยกเหตุการณ์ในเรื่องประกอบ

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง ขาดัดกับตาบอด

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง

เซียงเมียง

นานมาแล้ว โดนเต็บ มีเด็กชายกำพร้าพ่อแม่คนหนึ่ง ชื่อ เซียงเมียง เป็นเด็กที่พ่อแม่ตายตั้งแต่ยังจำความไม่ได้ ทั้งยังไม่มีญาติพี่น้องเลย เซียงเมียงจึงเติบโตในวัด อาศัยอยู่กับหลวงพ่อกินข้าวกันบาตรพระ และคอยปฏิบัติหลวงพ่อทุกอย่าง เด็กลูกศิษย์วัดมีหลายคนนำกัน ต่างก็มีงานที่ต้อง

ช่วยกันทำเสดทั้งวัน เช่น ทำความสะอาดลานวัด ตัดต้นไม้ ดายหญ้า รดน้ำ ทำความสะอาดกุฏิ ฯลฯ

แต่บรรดาจ้าวทั้งหลายต่างก็เบิ่งสังเกตเห็นว่า เด็กชายเซียงเมียงจะพยายามเสดงานน้อยกว่าหมู่ และเบากว่าหมู่ ๆ ทุกทีไป เมื่อได้ถามเพื่อจะดูหลวงพ่อก็จับไม่ได้ไล่ไม่ทันเซียงเมียงสักที

เซียงเมียงมักจะก่อเรื่องให้กับหลวงพ่อเคียดอยู่เสมอๆ วันหนึ่งหลวงพ่อให้เซียงเมียงไปเก็บหมากพริก แล้วสั่งให้ฟ้าวไปฟ้าวมา เซียงเมียงก็ย้อนถามหลวงพ่อกว่า

"ทำไมหลวงพ่อไม่ใช้คนอื่นบ้างละครับ" หลวงพ่อได้ยินจึงทูลน ย้าสั่งว่า

"อ้ายซีเกียด เอ็งเก็บพริกไม่หมดต้น ไม่ต้องมาให้กูเห็นหน้า"

เซียงเมียงจึงรีบไปเก็บพริก

ตามหลวงพ่อสั่ง ออกจากกุฏิไปแต่ตอนสาย จนตะวันตกดิน เซียงเมียงก็ยังไม่กลับหอวัด หลวงพ่อเป็นห่วงจึงใช้ให้เพื่อนไปตาม ปรากฏว่าเซียงเมียงใช้ผ้าขาวม้าปูล่องง่อง อยู่ใต้ต้นพริก และข้าง ๆ ตัว มีพริกสุกวางไว้ 5-6 เม็ด

เมื่อกลับมาถึงวัดหลวงพ่อบุญมาก เตรียมไม้เรียวจะทำโทษ แต่ก็ต้องไต่สวนเสียก่อนเซียงเมียงก็แก้ตัวไป

น้ำขุ่น ๆ ว่า **"ก็หลวงพ่อให้ผมไปเก็บพริกให้หมดต้น เมื่อผมไปถึงมีพริกสุกอยู่แค่ 5-6 เม็ด เท่านั้น นอกนั้นมีแต่พริกอ่อน ผมจึงต้องนอนคอยที่จะเก็บให้หมดต้น ผมจึงไม่กล้ากลับวัด"**

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
โดนเต็บ	นานพอสมควร
จั่ว	สามแฉก
เฮด	ท่า
เบ็ง	มองดู, แอบดู
หมู่	เพื่อนพ้อง, พรรคพวก
หมากพริก	พริก
ฟ้าว	รีบ
เคียด	โกรธ
หุน	โมโห
ฮอด	ถึง
ล่องจ้อง	นอนซด

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่คำศัพท์ท้องถิ่นให้ตรงกับความหมายให้ถูกต้อง

1.	ล่องจ้ง	😊	😊	สามเณร
2.	โตนเดิบ	😊	😊	แอบดู
3.	จ้าว	😊	😊	นอนขด
4.	เป็ง	😊	😊	นานพอสมควร
5.	หุน	😊	😊	โมโห

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่อง เชียงเมียง ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง เชียงเมียง

พฤติกรรมของเชียงเมียงเป็นอย่างไร พร้อมยกเหตุการณ์ในเรื่องประกอบ

.....

.....

.....

.....

.....

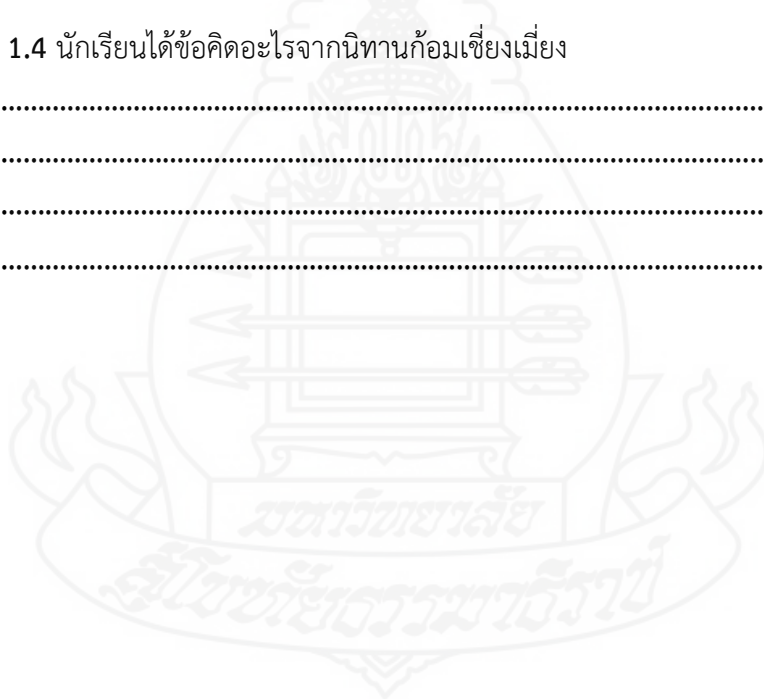
กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเชียงเมียง

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง พ่อใหญ่ปวง

พ่อเฒ่าหนึ่ง แกเป็นคนบ่ค่อยรอบคอบ เอ็ดอีหยังกะบ่ค่อยคือบ้านคือเมืองเขา จนชาวบ้านเอ็นเลว่า พ่อใหญ่ปวง ตอนแลงมือหนึ่ง พ่อใหญ่ปวงเลากะไปประชุมอยู่เฮือนผู้ใหญ่บ้าน หลังเลิกประชุม ผู้ใหญ่บ้านเอ็นแกมา สั่งงานแกว่า มืออื่นตอนงายให้แกไปธุระสำคัญบ้านดอนหนองให้ผู้ใหญ่บ้านเว้ายังบ่ทันจบ แกกะตอบว่า เอ้อ สีไปให้ดอก แล้วกะฟ้าอย่างกลับเฮือน ไม่ได้ถามว่าผู้ใหญ่บ้านให้ ไปธุระอะไร ไปหาใคร ฮู้แต่ว่าเป็นธุระสำคัญ

แกกลับฮอดเฮือน ย่านตื่นบ่ทัน บ่อาบฮอดน้ำ งามไปได้โดนเดิบ แกย่านไปบ่ทันธุระสำคัญ เลยฟ้าแค้นเอา แล่นเอา เกิบแกเลยขาดข้างหนึ่ง แกกะคิดว่า ใส่ไปข้างเดียวกะได้ แกใส่เกิบข้างเดียวแล่นไป ปากแกกะจ่มพิมฟ้า ๆ ว่า สวยแล้ว สวยแล้ว ทันธุระสำคัญบ่หนอ ทันบ่หนอ แกเลยบัดเหยียบหนาม เจ็บคักเจ็บแน่ แกเลยถอดหนามออกแล้ว งามกะเผก ๆ ไปนั่งอยู่ได้ไม้ ทั้งเมื่อย ทั้งหิวข้าว ทั้งเจ็บตีน แกเลยว่าสินอน

เหยียดแอ ให้หายเมื่อยจักหน่อย แกเลยหลับกรน

พวกเด็กน้อย กำลังสีไปหาไล่แยะ ยิงกะปอม ได้ยินเสียงพ่อใหญ่ปวง กรน อยู่ กะเลยหมั่นไส้ อยากรแกลงแก เอาหญ้าไปเหยยฮูดัง แกคันดั่ง กะเอามือบ่ดออก จามด้วย แต่แกก็ยังไม่ตื่น พวกเด็กน้อยเห็นว่า พ่อใหญ่หลับดีแท้ เลยเอามีดโกน โกงนผมแกออกเปิด.. ปานนั้น แกก็ยังไม่ตื่น พวกเด็กน้อย โกงนแล้วแล้ว กะเก็บเศษผมเลาที่มไกล ๆ หัวเราะชอบใจกันใหญ่

พ่อใหญ่ปวง นอนตื่นขึ้นลุกนึ่ง เอามือลูบหัวตัวเอง...แกกะมะอย่างแรง ใครมันบั้งอาจ ฉวยโอกาสตอนนอน แกเลยคิดว่า "มือนี้ช่วยมาตั้งแต่เช้า ไม่ไปทำธุระสักอย่างละ แกเลยตัดสินใจเดินทางกลับเฮือน พอกลับมาฮอดเฮือน เมียแกออกไปเก็บม่อนอยู่สวน แกหิวข้าว เข้าไปในครัว นั่งกินข้าวกินแซบๆ อยู่นั่นละ เมียแกกลับจากเก็บม่อน ได้ยินเสียง

ซ้อน เสียงจาง นึกว่าหมาขึ้นเหื่อนมากินข้าว แกเลยฮ้องด่าว่า หมาตัวโต มาลักกินข้าวกู เตี้ยวสิเอา
 ค้อน ทูบหัวมัน? แม่ใหญ่แกถือได้ไม้คาน สิเข้าไปตีหมา ซ้อยเอง ซ้อยเอง จำซ้อยปได้ตี นี่ซ้อยพ่อใหญ่
 ปวงเด้อ

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
คะมะ	ตกใจ
กะเผกๆ	เดินปวดขา, เขย่งขา
เฮด	ทำ
เป็ง	มองดู, แอบดู
เหื่อน	บ้านเรือน
ฮ้อง	เรียก
ฮอด	ถึงจุดหมายปลายทาง
ฟ้าว	รีบ
เกิบ	รองเท้า
สวยแล้ว	สวยแล้ว
ย่าน	กลัว

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนบอกความหมายของคำศัพท์ท้องถิ่นให้ถูกต้อง

คำ	ความหมาย
เป็ง	
เฮือน	
ฮ้อง	
ฟ้าว	
เก็บ	
สวยแล้ว	
ย่าน	

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหามาจากเรื่อง พ่อใหญ่ปวง ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง จากประโยคนี้ “ผู้ใหญ่บ้านเอื้มแกมา สั่งงานแก้วว่า มีอื่นตอนงายให้แกไปธุระสำคัญบ้าน ดอนหนองให้ ผู้ใหญ่บ้านเว้ายังบ่ทันจบ แกกะตอบว่า เอ้อ สีไปให้ดอก แล้วกะฟ้าอย่างกลับเฮือน ไม่ได้ถามว่าผู้ใหญ่บ้านให้ ไปธุระอะไร ไปหาใคร ฮู้แต่ว่าเป็นธุระสำคัญ” ให้นักเรียนวิเคราะห์ พฤติกรรม พ่อใหญ่ป่วง ว่ามีลักษณะนิสัยอย่างไร

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อม เรื่อง พ่อใหญ่ป่วง

.....

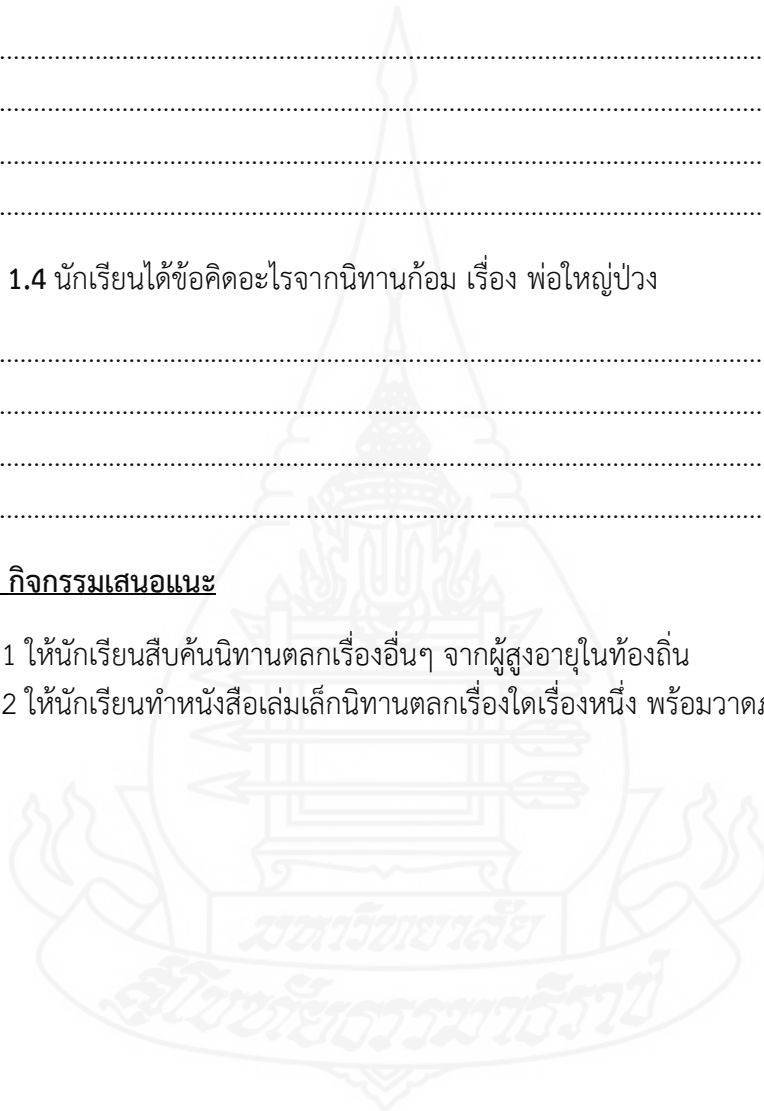
.....

.....

.....

ตอนที่ 2 กิจกรรมเสนอแนะ

- 2.1 ให้นักเรียนสืบค้นนิทานตลกเรื่องอื่นๆ จากผู้สูงอายุในท้องถิ่น
- 2.2 ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มเล็กนิทานตลกเรื่องใดเรื่องหนึ่ง พร้อมวาดภาพประกอบ

นิทานเรื่อง ยักษ์ปีนต้นไม้

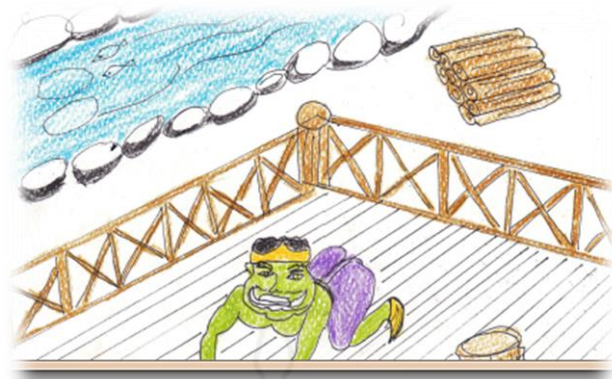

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้วมีชายตัดฟืนอาศัยอยู่ในป่าทำมาหากินด้วยความซื่อสัตย์สุจริต จนกระทั่งมาวันหนึ่งปรากฏร่างเทวดาลงมาจากถ้ำมาอยู่ตรงหน้าชายตัดฟืน "เราจะมอบของล้ำค่า เพื่อเป็นรางวัลตอบแทนที่เจ้าเป็นคนดีมันคือยักษ์วิเศษ" เทวดาเว้าถึงสรรพคุณต่อว่า

"เจ้ายักษ์ตนนี้มีความสามารถในการเฮตงานสูง มันเกิดมาเพื่อทำงาน มันสามารถเฮตงานให้เจ้าได้เบ็ดทุกอย่าง และทำได้อย่างมีประสิทธิภาพ และที่สำคัญมันช่วยเฮตงานได้เร็วมาก อีหลี"

แต่.. เทวดาเว้าบรรลือเล็กน้อยแล้วเว้าต่อ "เจ้าต้องระวังเด้อ หากไม่สามารถหางานให้มันทำ มันจะกลับมาเล่นงานเจ้าเอง มันจะเล่นงานเจ้าถึงตายเชียวนะ" ชายตัดฟืนตัดสินใจรับยักษ์วิเศษ เขาพามันกลับบ้านเพื่อนำ ชายตัดฟืนได้มอบหมายงานให้ยักษ์ไปเฮตทำความสะอาดบ้านที่มอมมาก ตัวเองก็กระหึ่มใจที่ได้พัก ขณะที่เขากำลังจะนอนแอ้งแหล่ง เจ้ายักษ์แท้แท้ เว้าบอกว่าเฮตผ่าฟืนเสร็จจพอดี

"นาย ๆ ผมผ่าฟันเสร็จแล้วมีอะไรให้ผมเฮดอีก" น้ำเสียงของเจ้ายักษ์ส่อเลศนัยว่ามันจะได้กินชายตัดฟันเป็นอาหารแน่ ๆ ชายตัดฟันเริ่มทำตามแผน ทันทที่เขาสั่งให้ยักษ์พาตนไปยังต้นไม้สูงกลางป่า ณ ต้นไม้นั้นเขาสั่งให้เจ้ายักษ์ให้ลิดกิ่งลิดใบออกจนหมด ต้นไม้สูงต้นนี้จึงดูเหมือนเสาโล้น ๆ ต้นหนึ่ง นับจากนี้ไป ชายตัดฟันกล่าว "เมื่อใดที่เจ้ายักษ์อยู่ที่โคนต้นงานของเจ้าคือให้ปีนขึ้นไปจนสุดปลายยอดไม้" เขาเว้นเล็กน้อยก่อนที่จะกล่าวต่อ "และมีมือใดที่เจ้าอยู่ปลายยอดไม้ งานของเจ้าคือให้ปีนลงมายังโคนต้นไม้" คำสั่งสองคำนี้ทำให้เจ้ายักษ์ทำงานเป็นวงจรอันไม่รู้จบผลก็คือเมื่อใดที่ชายตัดฟันมีงานให้เฮด เขาก็เรียกเจ้ายักษ์มาใช้ยักษ์วิเศษตนนี้ก็คือความคิดของมนุษย์นั่นเองใช้หรือไม่ที่ความคิดของมนุษย์เป็นสิ่งที่มีความสามารถสูงเป็นสิ่งที่เรื้อรัง เพราะความคิดนี้แหละกลับมาเล่นงานมนุษย์เสียเองบางคน

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
เว้า	พูด
เฮด	ทำ
เบ็ด	หมด
อีหลี	จริงๆ
เฮือน	บ้านเรือน
มอม	สกปรก
ซ่อย	ช่วย
แท้แท้	เสนอหน้า
แถน	ปากฟ้า
แอ่งແหล່ງ	อ่อนเพลีย

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ท้องถิ่นลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ถูกต้อง

คำ	ความหมาย
.....	บ้านเรือน
.....	สกปรก
.....	ช่วย
.....	อ่อนเพลีย
.....	พากฟ้า
.....	หมด
.....	เสนอหน้า

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่อง ยักษ์ป็นต้นไม้ ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง ยักษ์ปีนต้นไม้

พฤติกรรมของชายตัดฟัน

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

พฤติกรรมของยักษ์

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง ยักษ์ปีนต้นไม้

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง

ชาวนาสองพี่น้อง

มีครอบครัวชาวนาครอบครัวหนึ่งมีลูกชายสองคน ทั้งสองเป็นพี่น้องที่รักกันหลายจนกระทั่งพ่อแม่แก่เฒ่า และสิ้นอายุขัยไป สองพี่น้องจึงแยกย้ายกันไปสร้างครอบครัวของตนเอง แต่ก็ยังปลูกบ้านที่ในหมู่บ้านเดียวกัน และไปมาหาสู่และรักใคร่กันเสมอ สองพี่น้องยังคงยึดอาชีพชาวนาปลูกข้าวเลี้ยงชีพเช่นเดียวกับพ่อแม่ อยู่มาปีหนึ่ง ชาวนาคนพี่ทำนาได้ข้าวมากกว่าทุก ๆ ปี จึงมีใจคิดเพื่อแม่ไปถึงน้องชาย เขากล่าวกับภรรยาของตนในตอนกลางวันหนึ่งว่า "เธอจะว่าจิ้งจอกหากฉันจะเอาข้าวที่เราเก็บเกี่ยวได้ในปีนี้ไปแบ่งให้น้องชายของฉันบ้าง"

"ทำไมหรือจะ นาของน้องชายเธอได้ข้าวไม่ดึนกว่าหรือ" ภรรยาของชาวนาผู้พี่เอ่ยถาม

"เปล่าหรือก้า นาของน้องชายฉันก็ให้ข้าวรวงดีไม่แพ้ของเราหรอก แต่ฉันเห็นว่าครอบครัวของเขามีหลายปากท้องต้องให้เลี้ยงดู ทั้งตัวเขา เมียเขา และลูกเล็ก ๆ อีกหลายคน ส่วนเรานั้นมีกันแค่สองหัวเมีย ฉันคิดว่า แค่ข้าวเพียงไม่กี่กระสอบก็น่าจะทำให้เราสองคนอิ่มท้องไปได้อีกโดน " ชาวนาผู้พี่กล่าว

"อืม ฉันเห็นด้วยจ๊ะ น้องชายของเธอก็มีน้ำใจช่วยเหลือกับเราสองคน เมื่อมีผักผลไม้ดี ๆ เกิดขึ้นในไร่นาของเขา เขาก็นำมาให้เรา" เมื่อภรรยาสนับสนุนเป็นอย่างดีเช่นนั้น ชาวนาผู้พี่ก็จัดการบรรจุข้าวลงกระสอบขนาดใหญ่ แล้วรอนจัน ชุ่มชุ่มจึงค่อยแบกกระสอบข้าวกระสอบนั้นไปยังบ้านของน้องชาย และทีมกระสอบข้าวไว้ข้างนอกประตูบ้านอย่างเงียบเชียบ ที่ต้องทำแบบนี้เพราะชาวนาผู้พี่เกรงว่า ถ้าเอาไปให้ตอนกลางวันน้องชายรู้ น้องชายอาจจะ คะมะและปรับข้าวของเขา เพราะความเกรงใจก็เป็นได้ วันรุ่งขึ้น เมื่อชาวนาผู้พี่ไปนับกระสอบข้าวที่เหลืออยู่ในยุ้งเขาต้องงัดเพราะปรากฏว่า กระสอบข้าวยังมีจำนวนเท่าเดิม

"เอ เมื่อคืนเรานำข้าวไปให้น้องหนึ่งกระสอบ แล้วทำไมข้าวเราจึงเหลืออยู่เท่าเดิม หรือว่าเราจะนับผิด ถ้าอย่างนั้นเราเอาข้าวไปให้น้องสักหนึ่งกระสอบแล้วกัน" พี่ชายผู้พี่บอกกับ

ตัวเอง

คืนวันนั้นเขาก็เอาข้าวอีกกระสอบไปให้น้องชาย แต่พอเช้าวันต่อมา เมื่อเขาเข้าไปนับก็ปรากฏว่าข้าวยังคงเหลือคือเท่าเหมือนครั้งแรก

"เอ๊ะ! จะให้เชื่ออย่างไรนี่" ชายผู้พี่ร้อง "ถ้าอย่างนั้นเราก็ต้องเอาข้าวไปให้น้องเราอีกกระสอบหนึ่ง" คืนนั้น

ชวานาผู้พี่จึงแบกกระสอบข้าวไปบ้านน้องชายอีกหนึ่งกระสอบเป็นรอบที่สาม

ในคืนวันนั้น ชายผู้พี่มองเห็นร่างของใครคนหนึ่ง กำลังแบกกระสอบข้าวตรงมาทางเขา ชายผู้พี่เบิ่งตามองอีกครั้ง แล้วทั้งสองร้องขึ้นมาพร้อมกันว่า

"เอ๊ะ! พี่เองหรือที่เอาข้าวมาทิมไว้หน้าบ้านของฉันนะ"

"อ๊ะ แกเองหรือน้องรักที่เอาข้าวมาทิมไว้ในยุ้งข้าวของพี่ทุกคืน"

แล้วทั้งสองก็พากันหัวเราะด้วยความขบขันเป็นเวลานาน ต่างคนต่างก็รู้สึกอึ้งและผูกพัน

กันหลาย

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
ฮัก	รัก
ช่อย	ช่วย
จืด	ตกใจ
ทิม	ทิ้ง, วางไว้
ซุ่มซิม	พลบค่ำ, มีดสลัว
คะมะ	ตกใจ
ตอนงาย	ตอนเช้า
เบิ่ง	มองดู
คือเก่า	เหมือนเดิม

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายความหมายคำศัพท์ท้องถิ่นที่กำหนดให้ลงในช่องว่างให้ถูกต้อง

ภาษาถิ่น	ความหมาย
ฮัก	
ซ่อย	
จืด	
ทิม	
ซุ่มซิม	
คะมะ	
ตอนงาย	

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่อง ชาวนาสองพี่น้อง ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง ชาวนาสองพี่น้อง

พฤติกรรมของผู้เป็นพี่

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

พฤติกรรมของผู้เป็นน้อง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง ชาวนาสองพี่น้อง

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง

คนขี้เหนียวกับทองคำ

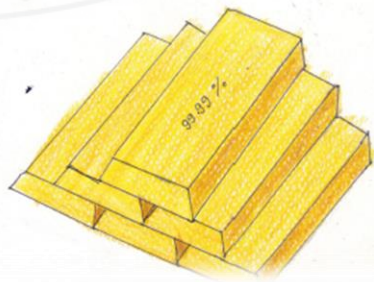
ณ บ้านสวนหลังหนึ่ง มีชายผู้ซึ่งตระหนี่ขี้เหนียวอยู่คนหนึ่ง ทุกครั้งเมื่อได้เงินหรือสมบัติขึ้นใดๆ มากก็ตาม เขามักจะนำไปจุ่มฝังดินรอบๆ สวนหลังบ้าน บ่คิดจะนำมาใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์อันใดเลย ครั้นต่อมาเริ่มรู้สึกว่ถ้าฝังเงินหรือทรัพย์สินเหล่านี้ไว้หลายๆ แห่งแบบนี้จะไม่ปลอดภัย กลัวว่าเงินและสมบัติอาจเสียหาย จึงนำทรัพย์สินสมบัติทั้งหมดที่ตนเคยฝังขุดออกมาเอาไปขายทั้งหมดแล้วเปลี่ยนเป็นซื้อทองคำแท่งมาแทน แล้วก็ยังคงนำไปฝังไว้ที่สวนหลังบ้านอีกเช่นเคย แล้วมือเช้าทุกวันจะต้องคอยไปตรวจตราดูว่าทองคำแท่งนั้นยังอยู่ดีหรือไม่

ในตอนกลางวันของวันหนึ่งมีชายผู้หนึ่งแอบมาเห็นขณะที่ชายขี้เหนียวผู้นี้กำลังเดินไปยังสวนหลังบ้าน ก็เกิดสงสัยว่าทำไมชายขี้เหนียวจึงต้องหมั่นคอยเดินมาเบ่งดูอะไรบางอย่างตรงหลังบ้านทุกวัน จึงแอบแนมตามไป เมื่อเห็นเป็นทองคำแท่งก็ตาลุกวาวขึ้นมาทันที รอจนชายขี้เหนียวเดินไปแล้วจึงลงมือขุดทองคำแท่งขึ้นจากดินในสวนหลังบ้าน

เช้าวันต่อมาชายขี้เหนียวก็เดินไปก่นดินยังสวนหลังบ้าน เพื่อเบ่งทองคำแท่งของตนดังเช่นทุกมือ แต่วันนี้ไม่ว่าจะก่นลึกเพียงใด ชาวอย่างไรก็ไม่พบทองคำแท่งนั้นเสียแล้ว เมื่อเห็นแต่ความว่างเปล่าก็ว่ามีคนมาแอบลักขโมยทองคำของตนไปแล้วเป็นแน่ ก็ได้แต่นั่งร้องไห้เสียใจและเสียดายทองคำของตน

เมื่อไม่รู้จะทำอย่างไร จึงไปหาเพื่อนบ้านแล้วเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นให้ฟัง ฝ่ายเพื่อนบ้านที่รู้จักนิสัยของชายขี้เหนียวดีจึงพูดประชดว่า “ท่านจงกลับไปลองเอาอิฐสักก้อนใส่ลงไปฝังยังสวนหลังบ้านเถิด แล้วคิดเสียว่ามันคือทองคำแท่งนั้น เพราะอย่างไรเสียท่านก็ไม่มัววนนำมันออกมาใช้อยู่ดี” ฝ่ายชายขี้เหนียวได้ฟังดังนั้นก็ได้แต่สลดไม่รู้จะเฮดอย่างไรดี

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
ตอนงาย	ตอนเช้า
จุ่ม	รวมกัน
ทุกมือ	ทุกวัน
แนม	จับตาดู
ซาว	ค้นหา
ก่น	ชุด
เบ็ง	มองดู
เฮด	ทำ
คือเก่า	เหมือนเดิม

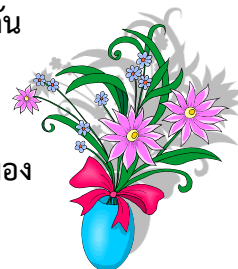

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนโยงเส้นจับคู่คำศัพท์ท้องถิ่นให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ถูกต้อง

1	จุ่ม	☐	☒	ค้นหา
2	แนม	☒	☐	ทำ
3	ชาว	☒	☐	ชุด
4	ก่น	☒	☐	รวมกัน
5	เฮด	☒	☐	แอบมอง

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่อง คนขี้เหนียวกับทองคำ ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง คนขี้เหนียวกับทองคำ

พฤติกรรมของชายในเรื่อง คนขี้เหนียวกับทองคำ

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง คนขี้เหนียวกับทองคำ

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง สุนัขผู้ซื่อสัตย์

ณ บ้านหลังหนึ่งท้ายสวน เจ้าของได้รับเลี้ยงสุนัขตัวหนึ่งไว้เพื่อเฝ้าบ้าน ซึ่งเจ้าสุนัขตัวนี้ เจ้าของได้คะมิระกับมันที่หน้าบ้านหลังนี้เมื่อตอนที่มันยังเป็นลูกสุนัขตัวจ้อย ครั้นนั้นมันหนาวนอนขดตัวแข็งทื่อเนื้อตัวเย็นเฉียบจากสายลม และน้ำค้างของฤดูหนาว เจ้าของเห็นเข้า ก็เกิดเวทนาสงสารอยากช่วยมันจึงอุ้มมันเข้าบ้านแล้วจัดแจงป้อนนมพร้อมให้ความอบอุ่นแก่สุนัขตัวนี้

จากนั้นเมื่อโตขึ้นมันก็เป็นเพื่อนผู้ซื่อสัตย์ของเจ้าของมันมาโดยตลอด ซึ่งเจ้าสุนัขตัวนี้มีรูปร่างคุณงามข้าวแดงแกงร้อนของผู้เป็นเจ้าของมาก ความซื่อสัตย์ของมันเป็นที่หนึ่ง มันจะคอยเฝ้าเบ่งบ้านให้แก่เจ้าของของมัน

เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะตึกตื้นเพียงใดก็ตามหากมันได้ยินเสียงผิดปกติแม้เพียงนิดเดียวมันก็จะรีบลงไปดูเบ่งให้แก่เจ้าของเสมอ และคืนนี้ก็เช่นเคย ในกลางดึกที่เงียบสงัดผู้คนต่างเข้านอนกันหมดแล้ว รวมทั้งตัวเจ้าของสุนัขด้วย ขณะนั้นเองจู่ๆ สุนัขตัวนี้ได้ยินเสียงเหมือนมีคนเหยียบไปม้อยู่ทางด้านหลังของบ้าน มันจึงรีบวิ่งไปแล้วเห่าขู่อยู่อย่างนั้นแม้ว่าจะยังไม่เห็นผู้ใดก็ตาม

สัปดาห์เจ้าหิวขโมยก็ออกมาจากที่ซ่อนพร้อมกับโยนเศษเนื้อแฮมยาเปื้อต่อนหนึ่งเข้ามาในบ้านหวังให้สุนัขตัวนี้กินแล้วจะได้ไม่สามารถเห่าได้อีกต่อไป สัปดาห์เจ้าสุนัขก็เดินเข้ามามองเศษเนื้อที่

ตกอยู่แล้วเข้าไปดมๆ กลิ่นเหม็นแหว่ง แต่ก็ได้กินเศษเนื้อนี้เข้าไป หิวขโมยที่กำลังลุ่นให้เจ้าสุนัขกินเศษเนื้อของตนอยู่ก็เกิดอารมณ์หุนที่มันไม่ยอมกินสุดท้ายสุนัขก็ยังคงเห่าไม่หยุดปาก จนเจ้าของเอะใจว่าสุนัขของตนเป็นอะไรถึงได้ร้องทั้งคืนแบบนี้ จึงรีบตามลงมาเบ่งดูเมื่อเห็นว่าเป็นโจรจึงตะโกนร้องเรียกคนมาช่วยจนสุดท้ายก็สามารถจับเจ้าหิวขโมยผู้นี้ได้ในที่สุด

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
คะม่๊ะ	พบกันโดยบังเอิญ
จ๋อย	ผอม
ซ๋อย	ช่วยเหลือ
เป็ง	มองดู
เหม็นแหวด	เหม็นทะแม่งๆ
หุน	โกรธ
ฮ้อง	เรียกหา
ต๋อน	ขึ้น
แซม	ปะปน

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเลือกคำศัพท์ท้องถิ่นที่กำหนดให้ ใส่ลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมาย

คะโม๊ะ จ๋อย ซ่อย เบ็ง เหม็นแหงด ต่อน

เหม็นทะแม่งๆ

พบกันโดยบังเอิญ

ขึ้น

มองดู

ช่วยเหลือ

พอม

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่อง สนัขผู้ซื่อสัตย์ ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง สุนัขผู้ซื่อสัตย์

1. เจ้าของเห็นเข้าก็เกิดเวทนาสงสารอยากช่วยมันจึงอุ้มมันเข้าบ้านแล้วจัดแจงป้อนนมพร้อมให้ความอบอุ่นแก่สุนัขตัวนี้ นักเรียนคิดว่าพฤติกรรมของเจ้าของสุนัขตัวนี้ เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

2. สุนัขตัวนี้ มันจะคอยเฝ้าบ้านให้แก่เจ้าของของมันเป็นอย่างดี นักเรียนคิดว่าพฤติกรรมของสุนัขตัวนี้ เป็นอย่างไร

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง สุนัขผู้ซื่อสัตย์

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง

พ่อแม่รังแกฉัน

มีเศรษฐีคนหนึ่งแกมีลูก แกก็ตามใจเพราะเห็นว่าเป็นลูกชาย (คนจีนสมัยก่อนจะฮักลูกชายหลายเพราะถือว่าเป็นผู้สืบทอดตระกูล) เศรษฐีจ้างครูมาสอนถึงบ้าน แต่ลูกชายไม่เอาหนีไปเที่ยว พ่อครูเห็นกะตักเตือนก็ตีไป เด็กก็หมิงไส้ เด็กเอาไปฟ้องพ่อ "ครูนี้แกตีฉัน" ฟ้องพ่อรว ๆ เลย จนต้องเปลี่ยนครู เปลี่ยนก็คนเด็กชายก็ฆะไปเรื่อยฟ้องไปเรื่อย

พอโตมาไม่ได้เรียนเป็นเรื่องเป็นราว ให้เรียนอะไรก็ไม่เอาให้เฮดอะไรก็บ่เฮด พ่อเศรษฐีตายสมบัติก็ตกเป็นของลูกชาย เพื่อนฝูงเข้ามาเต็มเลยเพราะเห็นว่าสมบัติหลาย เพื่อนกินเพียบกินจนเบ็ด สรุบต้องขายสมบัติกิน ขายกระทั่งบ้านที่อยู่ จนต้องเร่ร่อนไปเป็นขอทาน พอลำบากก็เริ่มก็ดฮอดดตีละทำไมไม่เรียน ทำไมไม่เอตงาน ทำไมตอนเรียน พ่อไม่จ้ำจี้จ้ำไช ทำไมแค่ฟ้องต้องเชื่อ จนเดินไปถึงบ้านชินแสท่านหนึ่ง มาขอทาน พ่อชินแส

เห็นก็ดำเลยว่ามีงมันโหวงเฮ้งเศรษฐีมาขอทานเฮดหยั่ง ปลอมตัวมาส่งลูกสาวช้อยละสิ เท่านั้นแหละ อดตีลูกชายเศรษฐีร้องไห้ฟ้องชินแส "พ่อแม่รังแกฉัน"

ชินแสก็งเด็กถามรังแกไงวะ ลูกชายฟ้องรว ๆ เลย พ่ออ้วนนะ อ้วนทำผิดแกก็ไม่ตีหาว่าลูก ไม่จ้ำจี้จ้ำไชอ้ว ตามใจอ้วมากไป ท่านชินแสหายถูกอ้วเคยเป็นเศรษฐี แต่ไม่มีความรู้ ขายสมบัติกินหมดละ อย่าถามมาก ให้เงินอ้วไปซื้อข้าวหน้อย

ชินแสก็บอกไป "เออเห็นด้วยพ่อแม่รังแกเจ้า แต่ ถ้าช้อยให้เงินช้อยก็รังแกเจ้าซ้า แถมมีดำพ่อแม่อีก นรกจะกิน กบาลเจ้า" อดตีลูกชายคิดได้มั้งว่าบapak ร้องให้ใหญ่ว่าตาย ละข้าพูดไรออกไป แถมแหวะชินแสอีก ท่านนี้ไม่ให้ตั้งคี่ไม่ว่า เสือกมาพูดให้อ้วรู้สึกผิดอีก เลยเดินกลับ ด้วยความหลิโตน ชินแสก็บอกที่พ่อเจ้าไม่ดำไม่ตีเพราะความฮักที่มีให้ลูกหลาย ตอนนั้นเจ้ายังเป็นเด็กมึงบ่รู้จักความ แต่ถ้าสำนึกแล้วก็ดี เตี้ยวมาอยู่กับช้อยนี้ ช้อยจะสอนให้เฮตงานจะได้ไม่ต้องขอทานเขา ลูกชายเศรษฐีจึงยอมอยู่และตั้งใจฝึกเฮตงานจน เป็นพ่อค้าหาเงินได้ไม่ต้องขอทานเขา

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
ฮัก	รัก
หมึง	โกรธจัดวิ่งเข้าใส่
พะ	หนี
เฮด	ทำ
หลาย	จำนวนมาก
กืดฮอด	คิดถึง
เบ็ด	หมด
หลีโตน	สงสาร

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนวงกลมเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงข้อเดียว

1. ข้อใดมีความหมายตรงกับคำว่า หลีโตน

ก. สงสาร	ข. ดีใจ
ค. ตกใจ	ง. เศร้า
2. ข้อใดความหมายตรงกับคำว่า หมิง

ก. อารมณ์เสีย	ข. เกลียด
ค. ก้าวร้าว	ง. โกรธจัดวังเข้าใส่
3. ข้อใดความหมายตรงกับคำว่า ผะ

ก. หนี่	ข. ไป
ค. ผลัก	ง. ดึง
4. ข้อใดความหมายตรงกับคำว่า หลาย

ก. จำนวนมาก	ข. ยุ่ง
ค. จำนวนน้อย	ง. กองรวมกัน
5. ข้อใดความหมายตรงกับคำว่า ฮัก

ก. รัก	ข. กอด
ค. ลักขโมย	ง. จูบ

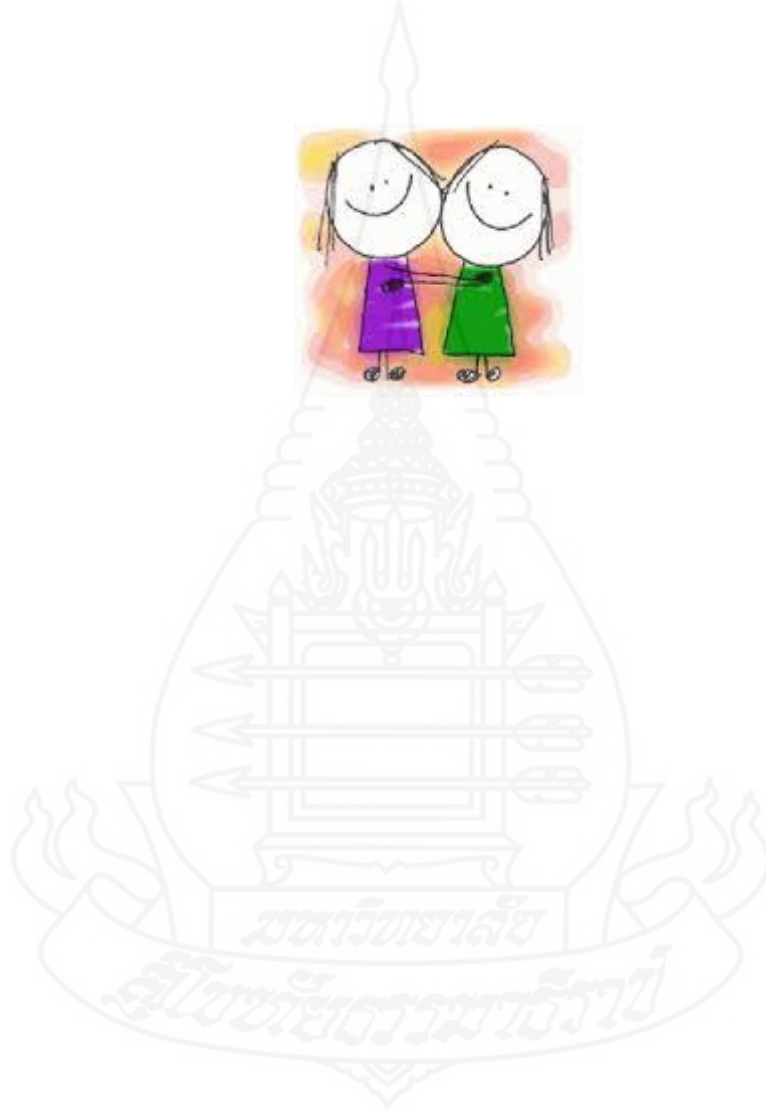
กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง พ่อแม่รักแกฉัน

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง

นกนางแอ่นเดือนกษัย

กาลครั้งหนึ่งนานมาแล้ว...นกนางแอ่นตัวหนึ่งอาศัยอยู่กับฝูงนกอื่นๆที่หมู่บ้านริมทุ่ง แล้ววันหนึ่งนกนางแอ่นเบิ่งเห็น ชาวไร่กำลังหว่านเมล็ดป่าน เพราะ เมล็ดป่านเหล่านี้จะเติบโตเป็นต้น ป่าน แล้วสามารถนำไปถักเป็นแห และดางดักนกซึ่งเป็นอันตรายนก ทั้งหลายได้ ก็รีบบินกลับมาเตือน เพื่อนนกทั้งหลายเพราะเมล็ดป่าน เหล่านี้ จะเติบโตเป็นต้นป่าน...ให้ ชาวไร่นำมาถักเป็นดางดักนก

นกนางแอ่นเตือนนก ทั้งหลายว่า “อย่ารอช้าอยู่เลย

พวกเจ้ารีบไปจิกกินเมล็ดป่านให้หมดเถอะ ก่อนที่มันจะงอกเป็นต้นอ่อน” แต่พวกนกกลับไม่สนใจ คำเตือนของนกนางแอ่น แล้วยังบอกว่า “เจ้าอย่าวิตกกังวลอะไรจนเกินเหตุนักเลย” นกนางแอ่นก็ เตือนขึ้นอีกว่า “พวกเจ้ารีบจิกกินต้นอ่อน ตอนนี้ก็ยังไม่สายจนเกินไปนะ” แต่ก็ไม่มีนกตัวใดเชื่อคำ เตือนของนกนางแอ่นสักตัวเดียว แล้วยัง ทำท่ารำคาญและหุนหลายจึงตวาดกลับไปว่า “นี่เจ้านกนางแอ่น เรว้าหยั่งกะด้อกะเดี้ย ถ้าย่านมากก็ผะไปหากินที่อื่นเสียสิ”

ตั้งนั้นนกนางแอ่นจึงบินอพยพ ผะไป เมื่อต้นป่านโตเต็มที่ ชาวไร่ก็นำมาทำ เป็นดางดักนกพวกนกทั้งหลายเอเล้าต่าง พลาดทำบินไปติดตาข่าย นกตัวหนึ่งซวดถึง คำเตือนที่นกนางแอ่นเคยพูดเอาไว้ แต่ก็ สายเกินไปเสียแล้ว ได้แต่รำพึงว่า “ถ้าหาก เราเชื่อนกนางแอ่นตั้งแต่แรก ก็คงไม่ต้องมาถูกจับอย่างนี้”

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
เป็ง	มองดู
ซวด	คิดออก, ตาสว่าง
ดาง	ตาข่ายดักนก
ผะ	หนี
เอ่ลี้	จำนวนมาก
หุนหลาย	โมโหมาก
ย่าน	กลัว
เว้า	พูด
กะด้อกะเตี้ย	อะไรกันนักหนา

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนแปลความหมายของศัพท์ท้องถิ่นให้ถูกต้อง

หุนหลาย หมายถึง

.....

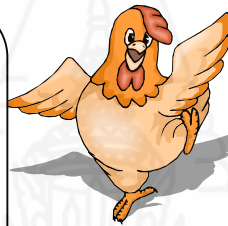

เอเล่ หมายถึง

.....

ย่าน หมายถึง

.....

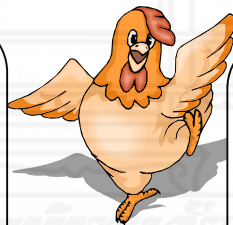

ดาง หมายถึง

.....

กะด้อกะเดี้ย หมายถึง

.....

ชวด หมายถึง

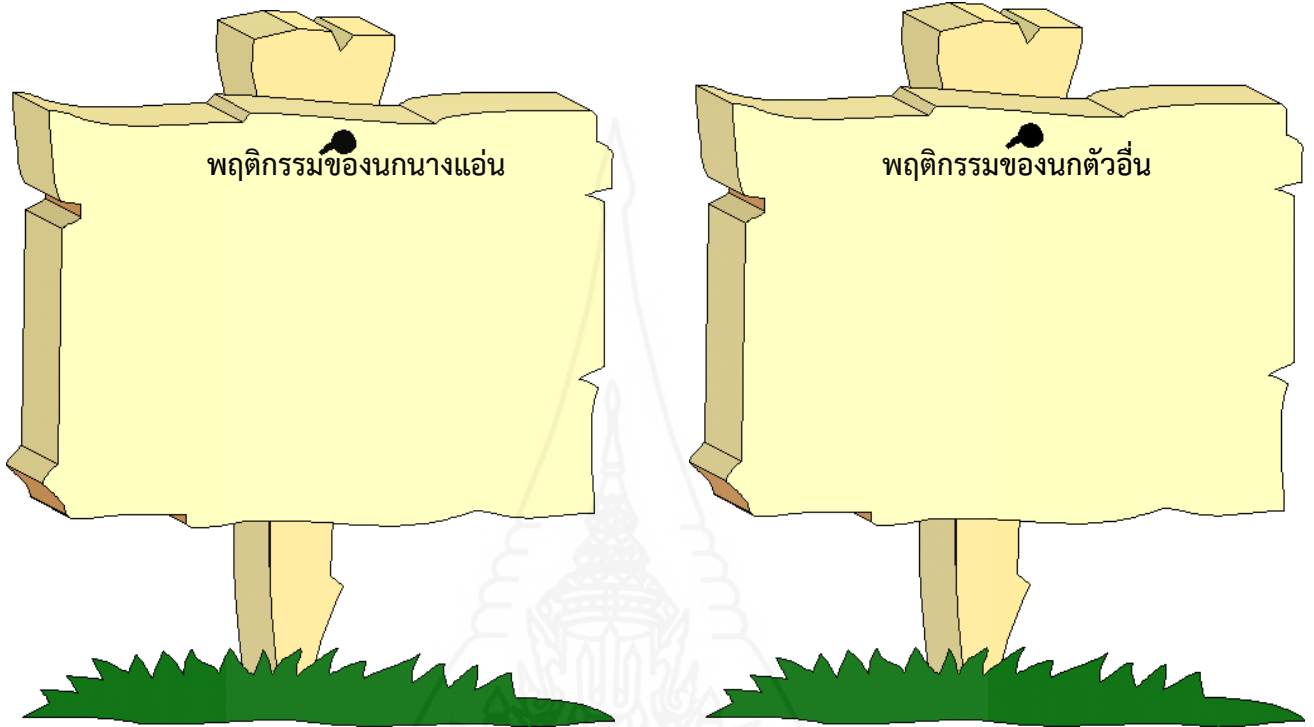
.....

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่อง นกนางแอ่นเตือนภัย ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง นกนางแอ่นเตือนภัย

กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง นกนางแอ่นเตือนภัย

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง

สุนัขจิ้งจอกกับพวงองุ่น

วันหนึ่งในช่วงฤดูร้อน ขณะที่สุนัขจิ้งจอกกำลังเดินเล่น...ผ่านเข้าไปยังสวนผลไม้จนกระทั่งมาถึงพวงองุ่นช่อหนึ่งเพิ่งสุกเต็มที่ ซึ่งอยู่สูงตระหง่าน สุนัขจิ้งจอกกำลังหิวโซมาก... มันกำลังกึ่งตาจ้องมองไปที่ผลองุ่นพวงงาม บนต้นไม้ "มันช่างน่าทูลวนกินซะจริง ๆ" เจ้าสุนัขจิ้งจอกเอ่ยขึ้นด้วยความหิว "แต่พวงองุ่นนั้นอยู่สูงเกินไป ฉันทจะต้องพยายามกระโดดขึ้นไปกินองุ่นพวงนั้นให้ได้"

เมื่อสุนัขจิ้งจอกคิดได้ มันจึงกระโดดขึ้นสูงๆ กระโดดแล้วกระโดดอีกหลายเทื่อ แต่ก็ไม่สามารถกระโดดจับผลองุ่นพวงนั้นได้อะไร

มันถอยหลังไป 2-3 ก้าว

แล้ววิ่งกลับมา...และกระโดดแต่มันก็หมีน ไม่สามารถเก็บองุ่นช่อนั้นได้มันทำเช่นเดิมอีกแต่ก็ยังไม่สำเร็จ เจ้าจิ้งจอกจึงคิดหาวิธีที่จะเอาผลองุ่นมากินให้ได้ ครั้งแล้วครั้งเล่าที่มันพยายามอยู่เช่นนั้น หลังจากที่ได้เห็นอาหารล่อใจชิ้นนั้น แต่สุดท้ายมันก็ต้องซีไยัย ร่างกายแอ่งແหล่ง และเดินกลับออกมา ในที่สุดเจ้าสุนัขจิ้งจอกก็เอ่ยขึ้นว่า "ฉันเพิ่งเห็นพวงองุ่นพวงนั้นว่ามันยังดิบและเขียวอยู่ องุ่นพวงนั้นคงจะไม่หวานเป็นแน่ เพราะว่าฉันบ่มักกินองุ่นดิบและมันคงจะมีรสชาติเปรี้ยวมากเลย ฉันทไม่อยากจะกินองุ่นพวงนั้นแล้วหละ" สุนัขจิ้งจอกก็เดินผละไปจากต้นองุ่นต้นนั้นโดยที่ไม่ได้อะไรเลย

แต่เจ้าจิ้งจอกก็รู้ว่า ซึ่งจริงๆแล้ว ผลองุ่นพวงนั้นสุกและก็มีรสชาติที่หวานแน่นอน และที่เจ้าจิ้งจอกมันบอกว่าผลองุ่นนั้นทั้งดิบและมีรสชาติเปรี้ยว ก็เพราะว่าเจ้าจิ้งจอก มันกระโดดไม่ถึงผลองุ่นพวงนั้นต่างหาก มันจึงเอ่ยเพื่อไม่ให้เสียหน้า ที่ตัวมันไม่สามารถที่จะเอาพวงองุ่นพวงนั้นมากินได้ ตามที่ตนหวังจะกินจนหายหิวเขียวหละ

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
ฮ้อน	ร้อน
หยวน	หยาบ
หลายเทื่อ	หลายครั้ง
หมื่น	รื่นเริง
ซี้ไย	แพ้, ยอมแพ้
บ่มัก	ไม่ชอบ
อีหลี	จริงๆ
กั้ง	ลืมตากว้างๆเพ่งดู
แอ่งແ່ລ່ງ	อ่อนเพลีย

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ท้องถิ่นลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ถูกต้อง

คำ	ความหมาย
ฮ้อน	
หยวน	
หลายเทื่อ	
หมิ่น	
จี้ไย๋ย	
ป่มัก	
อีหลี	

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่อง สุนัขจิ้งจอกกับพวงองุ่นประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง สุนัขจิ้งจอกกับพวงองุ่น

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.4

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง สุนัขจิ้งจอกกับพวงองุ่น

ตอนที่ 2 กิจกรรมเสนอแนะ

1. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแล้วเขียนคำขวัญให้มึ้นเนื้อหาเกี่ยวกับความพยายาม แข่งขันกันในห้องเรียน
2. ให้นักเรียนทำหนังสือเล่มเล็กนิทานคติสอนใจหรือนิทานประเภทคำสอน (fable) เรื่องใดเรื่องหนึ่งที่สนใจ พร้อมวาดภาพประกอบ
3. ให้นักเรียนสืบค้นนิทานคติสอนใจหรือนิทานประเภทคำสอน (fable) เรื่องอื่นจากห้องสมุดของโรงเรียน แล้วนำมาพูดคุยในชั้นเรียน

นิทานเรื่อง

พ่อขุนผาเมือง (เมืองรัต)

เรื่องราวในประวัติศาสตร์ของพ่อขุนผาเมือง ตัวท่านอพยพมาจาก เวียงสีทวง (เวียงสีทวงเป็นเวียงเก่าในเขตอำเภอเชียงแสน จังหวัดเชียงราย) บิดาของท่านชื่อ พะมะ (สันนิษฐานว่าเป็นท้าวพรหมมหาราช หรือพ่อขุนศรีนาว นำถมนที่จารึกในศิลาจารึกของพ่อขุนรามคำแหง บิดาของท่านรบเก่งมาก เพราะสมัยนั้นมีแต่รบกัน เพื่อมิให้อิทธิพลอำนาจขอมเข้มแข็งคชี่ บิดาของท่านมี

ของสำคัญเป็นอาวุธคู่มือ คือ นาคบงบาศก์ที่ได้มาจากพวกพญานาค) บิดาของท่านพยายามตั้งตนเป็นใหญ่ หัวแห่ง รวบรวมเผ่าไทยที่กระจัดกระจายจนสร้างเวียงไชยนารายณ์ ถูกอิทธิพลขอมรุกรานจนไม่สามารถรักษาเวียงไชยนารายณ์ไว้ได้ จึงอพยพลงมาตั้งเวียงสีทวงปู่ของท่านชื่อ สะหม่า (สันนิษฐานว่าเป็นพระเจ้าฟ้างคราช) รบไม่เก่ง รบแพ้ขอมอยู่เรื่อย ๆ

ชื่อของท่านว่า “ผาเมือง” เป็นลูกของแม่คนรอง บิดามีหลายแม่ มามีชื่อพ่อขุนผาเมือง เมื่อสร้างเมืองฮาด (เมืองรัต) ชาวเมืองจึงขนานนามท่านว่า “พ่อขุนผาเมือง” ท่านมีน้องชายอีกคนแต่ต่าง

มารดา กัน ชื่อพระเจ้าไชยสิริ เมืองรัต ของพ่อขุนผาเมือง ปัจจุบันคือ ตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ (หรือเดิมคือบ้านห้วยโป่ง ตำบลบ้านโสก) ส่วนเมืองบางยางของพ่อขุนบางกลางทาว นั้น นักประวัติศาสตร์กล่าวว่า ตั้งอยู่ ณ บริเวณที่เป็นอำเภอนครไทยในปัจจุบัน พ่อขุนผาเมืองและพ่อขุนบางกลางทาว เป็นทั้งญาติและเสี่ยวกัน ทั้งสองพระองค์มีความเก่งกล้าสามารถ มีไพร่พลเอเล่เป็นกองทัพที่เข้มแข็ง และต่างทรงมุ่งมั่นที่จะต่อต้านอำนาจปกครองของขอมคือกัน

เมื่อทั้งสองพระองค์ทำสงครามรบพุ่งขับไล่ขอมสบาดโหลญล้าพวงออกจากดินแดนสุโขทัยได้แล้ว ได้ช่วยกันสถาปนารุงสุโขทัยเป็นราชอาณาจักร และพ่อขุนผาเมืองทรงสนับสนุนให้พ่อขุนบางกลางทาว ขึ้นเป็นกษัตริย์ครองกรุงสุโขทัย ทรงพระนาม พ่อขุนศรีอินทราทิตย์ และทรงยกพระชนิษฐาคือนางเสืองให้เป็นมเหสีของพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ ส่วนพ่อขุนผาเมืองเสด็จกลับไปครองเมืองรัตคือเก่า ประวัติศาสตร์ท้องถิ่นกล่าวว่า เหตุที่พ่อขุนผาเมืองไม่สถาปนาพระองค์เองขึ้นเป็นปฐมกษัตริย์ของสุโขทัย เนื่องจากพระองค์มีพระมเหสีเป็นธิดาของกษัตริย์ขอม คือ พระนางสิงขรมหาเทวี พระธิดาของพระเจ้า ชัยวรมันที่ ๗ พระองค์ประสงค์จะให้ราชอาณาจักรสุโขทัยสืบเชื้อสายเลือดไทยแท้จริงอีหลี

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
ช้อย	ช่วยเหลือ
คือเก่า	เหมือนเดิม
เอิ้ล	จำนวนมาก
หัวแหง	เก่งไม่ยอมใคร
เสี้ยว	เพื่อนสนิท, เพื่อนตาย
คือกัน	เช่นกัน
อีหลี	จริงๆ

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมคำศัพท์ท้องถิ่นลงในช่องว่างให้ตรงกับความหมายที่กำหนดให้ถูกต้อง

คำศัพท์ท้องถิ่น	ความหมาย
	ช่วยเหลือ
	เหมือนเดิม
	จำนวนมาก
	เก่งไม่ยอมใคร
	เพื่อนสนิท, เพื่อนตาย
	เช่นกัน
	จริงๆ

กิจกรรมที่ 1.2

คำชี้แจง ให้นักเรียนวิเคราะห์พฤติกรรมตัวละครจากเรื่อง พ่อขุนผาเมือง (เมืองรัต)

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่อง พ่อขุนผาเมือง (เมืองราด)ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง พ่อขุนผาเมือง (เมืองราด)

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง

ข้าวสารดำ

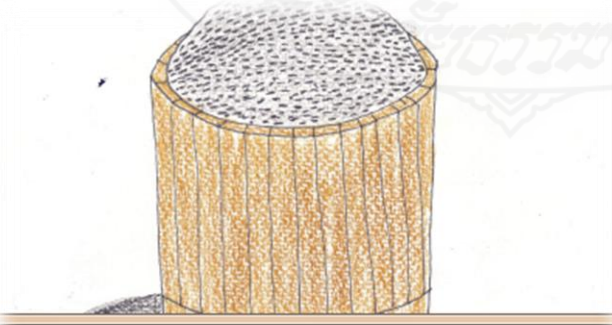
สถานที่สำคัญทางประวัติศาสตร์ที่คนมักสนใจอีกอย่าง ก็คือ ข้าวสารดำ ถือกันว่าเป็น วัตถุประสงค์ดีสิทธิ์ ถูกพบที่พื้นดินใกล้เจดีย์พระนางสิงขรมหาเทวี บริเวณวัดโพชนัยหมู่ที่ 1 บ้านห้วยโป่ง ตำบลบ้านหวาย อำเภอหล่มสัก จังหวัด เพชรบูรณ์ บ้านเฮานี้แหละ ข้าวสาร ดำนี้กระจัดกระจายโผล่อยู่ในพื้นดิน มือได้ฝนตกหนักชะล้างผิวหน้าดินออก ข้าวสารดำก็จะโผล่ขึ้นมา ลักษณะ คล้ายเมล็ดข้าวสารแต่มีสีดำ ถ้าใช้มือ ปีบแรงๆก็จะแตกออกเป็นผงสีดำคล้าย ผงถ่านตามหลักวิชาทางธรณีวิทยา กล่าวไว้ว่า ข้าวสารดำเป็นฟอสซิลชนิด หนึ่งมีอายุหลายเต็บ ราวสองร้อยล้านปี ขึ้นไป มักจะในหินปูน เป็นของหายาก ซึ่งโดยทั่วไปฟอสซิลจะต้องมีลักษณะแข็ง ส่วนข้าวสารดำนี้ใช้ มือปีบก็จะแตกเป็นผงความสำคัญของข้าวสารดำนี้

มีตำนานเล่าต่อกันมาเป็น ๒ นัย นัยแรก กล่าวว่า ข้าวสารดำนี้เป็นข้าวสารใน ท้องพระคลังของเมืองรัตเก็บบับริโศค เมื่อพระนางสิงขรมหาเทวี ซึ่งเป็นธิดากษัตริย์ขอม และเป็น มเหสีของพ่อขุนผาเมือง เผาเมืองรัตไฟได้ไหม้คลังเก็บข้าวสารจนไหม้ดำเกรียม หล่นกระจัดกระจาย (เนื่องจากหุนที่พ่อขุนผาเมืองยกทัพไปขับไล่พวกขอม) ต่อมาจึงถูกดินถมจมอยู่ จึงมีข้าวสารดำ

กระจายอยู่ทั่วไป หาได้ยาก

นัยที่สองกล่าวว่า ข้าวสารดำ นี้มีมาอยู่แต่โดนแล้ว ในสมัยสุโขทัยพ่อขุน ผาเมืองกษัตริย์นักรบเจ้าเมืองรัตทรงนับ ถือว่าเป็นของศักดิ์สิทธิ์ เมื่อจะออกศึก สงครามเพื่อใด ก็จะทรงนำข้าวสารดำมา ปลุกเสก โปรยหว่านเป็นสิริมงคลแก่ กองทัพ และใช้เป็นวัตถุของคลังในการรบ

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
หุน	โกรธ
บ่	ไม่
แต่โดน	นานแล้ว
โพ้ง	กระเด็น
เทื่อไต	เมื่อใด
มัก	ชอบ
บ้านเฮา	บ้านเรา
หลายเต็บ	หลายปี, นานมาก
มื่อไต	เมื่อใด

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนระบายสีคำศัพท์ท้องถิ่นที่พบในเรื่องข้าวสารดำ

เทื่อใด	หลายเต็บ	ทูต	โฝ่ง
แซต	หุน	บ่	ไน้ต
แต้โดน	ฮัก	แฮง	สเถิต
ฟ้าว	สบถ	อุโบสถ	ม๊ก
บ้านเฮา	บรมนาถ	มื่อใด	โอวาท

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่อง ข้าวสารดำ ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายลักษณะข้าวสารดำจากเรื่องที่อ่าน ว่ามีลักษณะอย่างไร พร้อมวาดภาพประกอบในกรอบสี่เหลี่ยม

.....

.....

.....

.....

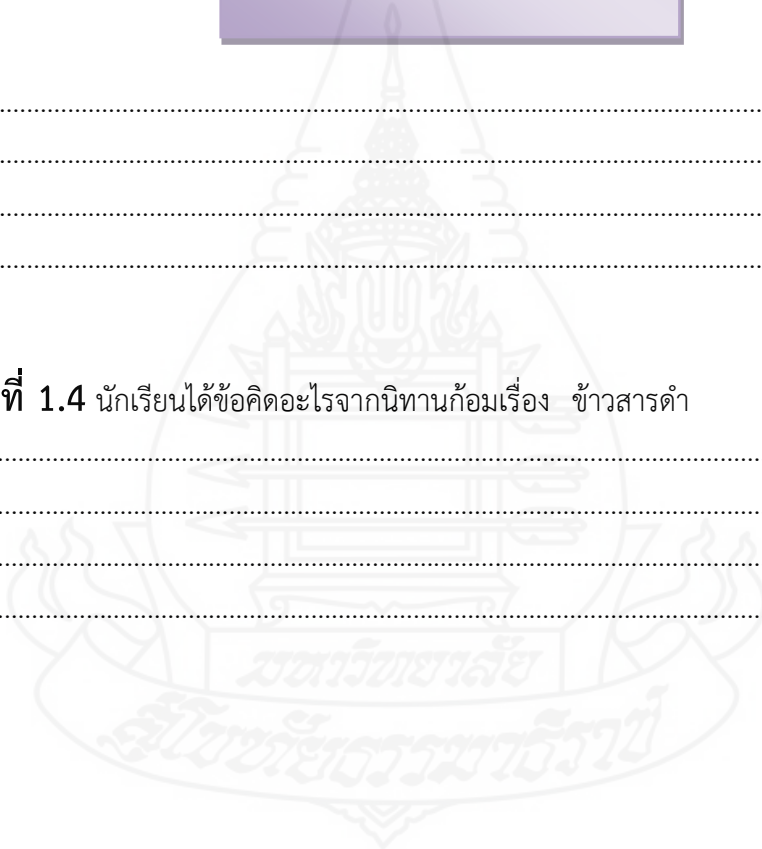
กิจกรรมที่ 1.4 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง ข้าวสารดำ

.....

.....

.....

.....

นิทานเรื่อง

ข้าวสารหิน

ข้าวสารหินหรือข้าวสาร
คนธรรมดาเป็นของดีพิเศษ, กายสิทธิ์ มี
อานุภาพในเรื่องของโชคลาภ หมาย ๆ โภค
ทรัพย์ เป็นเสน่ห์เมตตามหานิยม แคล้ว
คลาด ปลอดภัยจากอันตรายต่างๆ เรียกได้
ว่าของทนต์สิทธิ์ ซึ่งมีเทพเทวา, คนธรรมดา
คอยรักษาอยู่ บางคนมีความเชื่อและนับถือ
ว่าเป็นพระธาตุเรียกว่าพระธาตุข้าวสารหิน
ตามตำนานเชื่อกันว่า เป็นข้าวสารที่พระ
พุทธองค์ฉันเสร็จแล้วทำการอธิษฐานเพื่อให้เป็นของมงคลในแผ่นดิน พระคณาจารย์ในสมัยโบราณ
กล่าวไว้ว่า เกิดจากฤทธิ์อำนาจของพระแม่ธรณี บางเกจิอาจารย์กล่าวไว้ในคัมภีร์ต่างๆว่าเป็นข้าว
อธิษฐานของฤาษีสามารถนำมาอาราธนาแช่น้ำพุทมนต์ได้ อธิษฐานขอสิ่งใดก็สมความปรารถนา
ทุกประการบางตำนานเก่าแก่หลายปีเตียบยังกล่าวไว้อีกว่า ข้าวสารหินเป็นของวิเศษสุด มีฤทธิ์ตาม
ธรรมชาติ ผู้วิเศษผู้มีฤทธิ์ผุดเสกขึ้นมาทั้งสิ้น และยังมีเชื่อกันอีกว่า พระแม่ธรณีท่านอธิษฐานไว้
ให้ข้าวสารหินเป็นของดีไม่เน่าเปื่อยคงทนถาวรข้าวสารหินเป็นสิ่งที่มีความปลั่งอำนาจจากจักรวาลผสมอยู่
เป็นที่จุ่มพลังของ ดิน น้ำ ลม ไฟ จึงเกิดเป็นพลังเร้นลับมีอำนาจบันดาลให้ผู้ที่มีไว้ครอบครองจะอยู่ดี

กินดีรวมทั้งปกป้องผองภัยอันตรายต่างๆ ด้วย

ผู้ใดมีข้าวสารหินศักดิ์สิทธิ์ เงินสิบขาด
มือ โผงค้าขายให้ตักน้ำฝนมา 1 แก้ว แล้วเอา
ข้าวสารหินศักดิ์สิทธิ์แช่ลงไปแล้วอธิษฐานจักบีด
เมื่อเสร็จเรียบร้อยแล้วก็นำไปหตสินค้า จะขายดี
เป็นเมตตามหานิยมแก่ชาย หญิง และเทวดา
ทั้งหลาย แม้แต่สัตว์ต่างๆ ก็ไม่กล้ารบกวน หรือจะ
อธิษฐานรักษาโรค แช่น้ำแล้วนำน้ำมาดื่ม สุดแท้
แต่จะอธิษฐานจิต

อธิบายศัพท์ท้องถิ่น

ภาษาถิ่น	ความหมาย
แซม	ปะปน
หด	รดน้ำ, พรมน้ำ
เต็บ	นาน
ผุด	กำเนิด
โผง	ผู้ใด
หมาน	ได้มาก(เฮง)
จุ่ม	รวมกัน
จักบิด	สั๊กพัก

กิจกรรมท้ายเรื่อง

กิจกรรมที่ 1.1

คำชี้แจง ให้นักเรียนเติมความหมายให้ตรงกับคำศัพท์ท้องถิ่นให้ถูกต้อง

คำ	ความหมาย
แซม	
หด	
เตียบ	
ผูก	
โฝง	
หมาน	
จุ่ม	

กิจกรรมที่ 1.2 ให้นักเรียนสรุปเนื้อหาจากเรื่อง ข้าวสารหิน ประมาณ 4-5 บรรทัด

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.3 นักเรียนได้ข้อคิดอะไรจากนิทานก้อมเรื่อง ข้าวสารหิน

.....

.....

.....

.....

กิจกรรมที่ 1.4

คำชี้แจง ให้นักเรียนอธิบายลักษณะข่าวสารห็นจากเรื่องทีอ่าน ว่ามีลักษณะอย่างไร พร้อมวาดภาพประกอบในกรอบสี่เหลี่ยม

.....

.....

.....

.....

ตอนที่ 2 กิจกรรมเสนอแนะ

1. ให้นักเรียนไปสัมภาษณ์บุคคลในท้องถิ่นเกี่ยวกับว่ามีข้อมูลเพิ่มเติมจากในนิทานวีรบุรุษที่อ่านอีกบ้าง จัดทำเป็นรายงานเป็นกลุ่ม นำเสนอหน้าชั้นเรียน
2. ให้นักเรียนสืบค้นข้อมูลวีรบุรุษท่านอื่นจากผู้สูงอายุในท้องถิ่น
3. ให้นักเรียนจัดทำบอร์ดเผยแพร่ข้อมูลนิทานวีรบุรุษเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เพื่อให้นักเรียนชั้นอื่นที่สนใจได้มาศึกษา

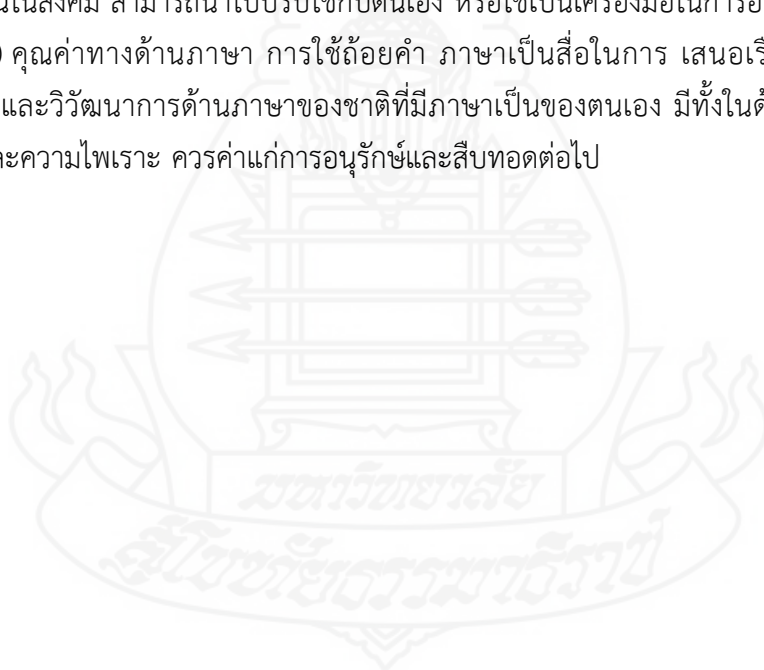
บทสรุป คุณค่าของนิทานพื้นบ้าน

นิทานมีคุณค่า มีได้มุ่งให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลินเท่านั้น แต่นิทานยังช่วยให้เด็กได้ฝึกคิดพิจารณา เกิดความคิดริเริ่ม สร้างสรรค์ นิทานพื้นบ้านแต่ละท้องถิ่น แม้จะมีโครงเรื่อง แก่นเรื่อง ตัวละคร และฉากแตกต่างกันตามความคิดอ่านหรือภูมิปัญญาของแต่ละท้องถิ่น แต่ก็มีลักษณะร่วมกันอยู่หลายประการ คุณค่าของนิทานพื้นบ้าน มีดังนี้

1) คุณค่าด้านความเพลิดเพลิน เป็นการผ่อนคลายความเครียดและช่วยให้เวลาผ่านไปอย่างไม่น่าเบื่อหน่าย เป็นเครื่องบันเทิงใจยามว่างและถ่ายทอดความเชื่อความศรัทธาเชื่อมโยงในสิ่งศักดิ์สิทธิ์ บางครั้งก็สอดแทรกคติหรือคุณธรรมสอนใจลงไปด้วย

2) คุณค่าด้านสังคม ให้แง่คิดเกี่ยวกับความมุ่งมั่น อดทนอดกลั้น และความเพียรพยายาม ให้แง่คิดเกี่ยวกับใช้สติและปัญญาควบคู่กันไปในการแก้ปัญหาต่าง ๆ หรือลักษณะการดำเนินชีวิตหรือวิถีชีวิตของคนในสังคม สามารถนำไปปรับใช้กับตนเอง หรือใช้เป็นเครื่องมือในการอบรมสั่งสอนคน

3) คุณค่าทางด้านภาษา การใช้ถ้อยคำ ภาษาเป็นสื่อในการ เสนอเรื่อง แสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมและวิวัฒนาการด้านภาษาของชาติที่มีภาษาเป็นของตนเอง มีทั้งในด้านความ สละสลวย สวยงามและความไพเราะ ควรค่าแก่การอนุรักษ์และสืบทอดต่อไป

บรรณานุกรม

- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2518). *คดีชาวบ้าน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เจือ สตะเวทิน. (2517). *คดีชาวบ้านไทย*. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์.
- ประคอง นิมมานเหมินทร์. (2545). *นิทานพื้นบ้านศึกษา*. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูร ทรงศิลป์. (2542). *การศึกษาวิเคราะห์ตำนานและนิทานพื้นบ้านเขมรภาคที่ 1-9*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏธนบุรี.

(ปกหลัง)

จะพองพ้อ...ฮ๊า

บทที่ 3

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องนิทานก้อมไทม์ล่อม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ สรุปผลได้ดังนี้

1. สรุปผลการศึกษา

1.1 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1.1.1 เพื่อสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยเรื่องนิทานก้อมไทม์ล่อม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

1.1.2 เพื่อตรวจสอบคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้น

1.2 ขอบเขตของการศึกษา

1.2.1 หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องนิทานก้อมไทม์ล่อม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า จังหวัดเพชรบูรณ์ มีเนื้อหานิทานจำนวน 20 เรื่อง นิทานแต่ละเรื่องมีภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง มีจุดประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายศัพท์ และกิจกรรมท้ายเรื่อง

1.2.2 การตรวจสอบคุณภาพของหนังสือ โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้ด้านหนังสืออ่านเพิ่มเติมนิทานก้อมไทม์ล่อม และการจัดการเรียนการสอนภาษาไทย จำนวน 3 ท่าน ประเมินโดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง และนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ จำนวน 10 คน ประเมินโดยใช้มาตราประเมินค่า

1.3 การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการตามขั้นตอนเพื่อสร้างและตรวจสอบคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม ดังนี้

1.3.1 กำหนดลักษณะหนังสือ

ผู้ศึกษาได้กำหนดลักษณะหนังสืออ่านเพิ่มเติมคือ เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยกำหนดชื่อหนังสือนิทานก้อมที่เล่าโดยชาวบ้านใน อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มาสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม “นิทานก้อมไทม์ล่อม” ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระวรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีส่วนประกอบดังนี้ ปกหน้า ปกใน คำนำ สารบัญ เนื้อหาหนังสือ และปกหลัง

1.3.2 การกำหนดโครงสร้างเนื้อหาในหนังสือ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมีเนื้อหาคือนิทานก้อมไทม์ล่อม ที่เล่าโดยชาวบ้านในอำเภอหล่มสัก ผู้ศึกษาได้รวบรวมข้อมูลโดยการสัมภาษณ์ชาวบ้านในท้องถิ่น อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ แล้วเรียบเรียงเนื้อหาโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมเข้าใจง่ายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่ยังคงสำนวนภาษาท้องถิ่นไว้ คือภาษาไทยล่อมในบทสนทนาิทานทั้งหมดมี

จำนวน 20 เรื่องและบทนำ 1 เรื่อง โดยนิทานแต่ละเรื่องมีจุดประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายศัพท์ กิจกรรมท้ายเรื่องและภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

1.3.3 ขั้นตอนการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมมีการดำเนินการดังนี้

1) ศึกษาหลักสูตร โดยพิจารณาสาระตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด
ชั้นปี ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระ
วรรณคดีและวรรณกรรมชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

2) ศึกษาหลักการ แนวคิดจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้าง
หนังสืออ่านเพิ่มเติม

3) ศึกษาข้อมูลนิทานพื้นบ้าน จากการสัมภาษณ์ชาวบ้านในอำเภอหล่มสัก
จังหวัดเพชรบูรณ์ที่เล่านิทานได้ แล้วเรียบเรียงเป็นภาษาที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนแต่ยังคงสำนวน
ภาษาท้องถิ่นเดิมของผู้เล่า

4) นำนิทานก้อมไทหล่มมาสร้างหนังสือและจัดทำภาพประกอบ ได้นิทาน
จำนวน 20 เรื่อง

5) ออกแบบกิจกรรมท้ายเรื่องของนิทานให้สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

1.3.4 การตรวจสอบคุณภาพของหนังสือ

หลังจากสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมแล้วผู้ศึกษาตรวจสอบคุณภาพหนังสือดังนี้

1) สร้างแบบประเมินคุณภาพหนังสือ เป็นแบบประเมินค่าดัชนีความ
สอดคล้อง (IOC) สำหรับผู้เชี่ยวชาญประเมิน และแบบตรวจสอบคุณภาพหนังสือเป็นแบบมาตร
ประเมินค่าสำหรับนักเรียนโดยครอบคลุม 5 ด้าน ได้แก่

(1) รูปเล่มและการพิมพ์

(2) ภาพประกอบ

(3) การใช้ภาษา

(4) เนื้อหา

(5) กิจกรรมท้ายเรื่อง

2) นำหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ด้าน
การสอนภาษาไทย และด้านเนื้อหานิทานก้อมไทหล่ม จำนวน 3 ท่าน ประเมินคุณภาพหนังสือ ด้าน
รูปเล่มและการพิมพ์ ภาพประกอบ การใช้ภาษา เนื้อหาและกิจกรรมท้ายเรื่อง โดยหาค่าดัชนีความ
สอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence)

3) วิเคราะห์คุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญ
โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ของประเด็นการประเมินในภาพรวมและรายด้าน เพื่อนำผล
การประเมินไปปรับปรุงแก้ไขหนังสืออ่านเพิ่มเติมต่อไป

4) นำหนังสือที่ผ่านการปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญไปให้
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 10 คน ทดลองใช้และประเมินคุณภาพหนังสือด้านรูปเล่มและ
การพิมพ์ ด้านภาพประกอบ ด้านการใช้ภาษา ด้านเนื้อหา และด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง โดยใช้แบบ
ประเมินมาตรฐานค่า

5) วิเคราะห์คุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมจากการประเมินของนักเรียน โดยหาค่าเฉลี่ยของคะแนนการประเมินหนังสืออ่านเพิ่มเติมในภาพรวม และรายด้าน เพื่อนำผลการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขหนังสืออ่านเพิ่มเติมต่อไป

1.4 สรุปผลการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

1.4.1 ลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติม

หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นมีลักษณะดังนี้

หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้น เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 รูปเล่มของหนังสือใช้ขนาด 18.5 x 26 เซนติเมตรหรือขนาด 8 หน้ายก แนวทางการเขียนเป็นบันเทิงคดี ใช้ตัวอักษรขนาด 16 พอยท์ โดยเลือกนิทานก้อมที่เล่าโดยชาวบ้านในอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มาสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับตัวชี้วัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระวรรณคดีและวรรณกรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยมีส่วนประกอบปกหน้า ปกใน คำนำ สารบัญ นิทานทั้งหมด 20 เรื่อง และบทนำ 1 เรื่อง ได้แก่

- 1) บทนำ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนิทานก้อมไทหล่ม
- 2) นิทานเรื่องเพลงตากับแฉกร้อย
- 3) นิทานเรื่องพ่อเฒ่าและลูกเขย
- 4) นิทานเรื่องไอติมหลอดแม่ใหญ่ลา
- 5) นิทานเรื่องหัวล้านหล่นครุ
- 6) นิทานเรื่องพ่อเฒ่าเลือกลูกเขย
- 7) นิทานเรื่องคุณนายไส้ปลาร้า
- 8) นิทานเรื่องพ่อเฒ่ากินข้าวนำลูกเขย
- 9) นิทานเรื่องชาติติดกับตาบอด
- 10) นิทานเรื่องเชียงเมี่ยง
- 11) นิทานเรื่องพ่อใหญ่ป่วง
- 12) นิทานเรื่องยักษ์ปีนต้นไม้
- 13) นิทานเรื่องชวานาสองพี่น้อง
- 14) นิทานเรื่องคนขี่เหนียวกับทองคำ
- 15) นิทานเรื่องสุนัขผู้ซื่อสัตย์
- 16) นิทานเรื่องพ่อแม่รังแกฉันทัน
- 17) นิทานเรื่องนกนางแอ่นเตือนภัย
- 18) นิทานเรื่องสุนัขจิ้งจอกกับพวงองุ่น
- 19) นิทานเรื่องพ่อขุนผาเมือง (เจ้าเมืองราด)
- 20) นิทานเรื่องข้าวสารดำ
- 21) นิทานเรื่องข้าวสารหิน

นิทานแต่ละเรื่องมีจุดประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายศัพท์ กิจกรรมท้ายเรื่อง และภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง

1.4.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติม

1) ตรวจสอบคุณภาพโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ โดยผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งมีรายการประเมินอยู่ 5 ด้าน คือ

(1) ด้านรูปเล่มและการพิมพ์

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นว่าชื่อเรื่องน่าสนใจ การออกแบบปกเหมาะสมกับเนื้อหา รูปเล่มและปกแข็งทนทาน ขนาดของเล่มหนังสือ มีความเหมาะสม สามารถจับได้สะดวก ขนาดของอักษรเหมาะสมกับวัย และจำนวนหน้ามีความเหมาะสม ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งสรุปได้ว่าด้านรูปเล่มและการพิมพ์ มีความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไข สีของกระดาษหน้าปกนอกควรเลือกใช้สีเข้มกว่านี้ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

(2) ด้านภาพประกอบ

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นว่าภาพประกอบสวยงามน่าสนใจ ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละตอน ภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา ภาพประกอบส่งเสริมจินตนาการของผู้อ่าน ภาพประกอบส่งเสริมให้เกิดความเข้าใจเนื้อหาสาระเพิ่มขึ้น การจัดวางภาพประกอบ และปริมาณภาพประกอบเหมาะสมกับเนื้อหา ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งสรุปได้ว่าด้านภาพประกอบมีความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขว่า การจัดวางภาพประกอบควรเพิ่มการจัดวางหลากหลายรูปแบบ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

(3) ด้านการใช้ภาษา

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นว่า ภาษาชัดเจนเข้าใจง่าย ภาษาเหมาะกับวัยของผู้อ่าน และการเลือกใช้คำเหมาะสมส่งเสริมภูมิปัญญาทางภาษาของท้องถิ่น ภาษาถิ่นในเรื่องเป็นภาษาที่ใช้ในปัจจุบันทำให้ทราบความหมายของคำศัพท์ท้องถิ่นที่ชัดเจน ค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ซึ่งสรุปได้ว่าด้านการใช้ภาษามีความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขว่าการนำภาษาถิ่นมาใช้ในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นการช่วยอนุรักษ์ภาษาไทยถิ่นที่กำลังจะสูญหายได้อีกวิธีหนึ่ง

(4) ด้านเนื้อหา

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นว่า เนื้อหาเหมาะกับวัยผู้อ่าน เนื้อหาส่งเสริมจินตนาการ เนื้อหาสนุกสนานเพลิดเพลิน ความยาวของเนื้อหามีความเหมาะสม เนื้อหามีความต่อเนื่องและมีลำดับการนำเสนอที่ชัดเจน ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งสรุปได้ว่าด้านเนื้อหามีความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขว่า ความยาวของเนื้อหาแต่ละเรื่อง ควรมีความยาวปริมาณที่เท่ากัน

(5) ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง

ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่าน มีความเห็นว่ากิจกรรมท้ายเรื่องมีความหลากหลายน่าสนใจเหมาะสมกับวัยผู้เรียนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ค่าดัชนี

ความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 ซึ่งสรุปได้ว่าด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง มีความเหมาะสม โดยผู้เชี่ยวชาญได้ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขว่ากิจกรรมท้ายเรื่องอาจไม่จำเป็นต้องทำ ในเอกสารแค่เพียงอย่างเดียว อาจสร้างกิจกรรมท้ายเรื่องนอกห้องเรียนเสริมด้วย เพื่อให้สร้างความสนใจให้แก่ผู้เรียน

(6) ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือโดยรวม

จากผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือทุกด้าน สามารถสรุปคุณภาพของหนังสือโดยรวมได้ว่าหนังสือ มีคุณภาพและความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

1.4.3 การตรวจสอบคุณภาพหนังสือโดยนักเรียน

การตรวจสอบคุณภาพของหนังสือ โดยให้นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ประเมินโดยใช้แบบมาตราประเมินค่า มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ซึ่งมีรายการประเมินอยู่ 5 ด้าน ดังนี้

1) ด้านรูปเล่มและการพิมพ์

นักเรียนมีความเห็นว่า ชื่อเรื่องน่าสนใจ ปกสวยงาม น่าอ่าน ขนาดของอักษรเหมาะสมและมีความชัดเจน ขนาดของเล่มหนังสือสามารถจับได้สะดวก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ซึ่งสรุปได้ว่า ด้านรูปเล่มและการพิมพ์มีความเหมาะสมในระดับมาก โดยนักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขว่าสีของกระดาษหน้าปกนอกควรเลือกใช้สีเข้มกว่านี้ เพื่อดึงดูดความสนใจของผู้อ่าน

2) ด้านภาพประกอบ

นักเรียนมีความคิดเห็นว่าภาพประกอบสวยงามน่าสนใจ ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหา ภาพประกอบช่วยให้เกิดความเข้าใจในเนื้อหาสาระ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 โดยนักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขว่าการระบายสีภาพประกอบน่าจะ เข้มกว่านี้ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความสนใจ

3) ด้านเนื้อหา

นักเรียนมีความคิดเห็นว่า เนื้อหาสนุกสนานเพลิดเพลิน เนื้อหาเหมาะสมกับวัยผู้เรียน มีการอธิบายศัพท์ที่ชัดเจน ความยาวของเนื้อหามีความเหมาะสม โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งสรุปได้ว่า ด้านเนื้อหามีความเหมาะสมในระดับมาก โดยนักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขว่า เนื้อหาบางเรื่องเหมือนขาดตอนไปบางช่วง ทำให้ผู้อ่านสะดุด ควรมีการแก้ไขเพิ่มเติมเนื้อหาให้สมบูรณ์

4) ด้านการใช้ภาษา

นักเรียนมีความคิดเห็นว่า ภาษาถิ่นที่นำมาใช้มีความชัดเจน เข้าใจง่าย เหมาะสมกับวัยผู้เรียน โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ซึ่งสรุปได้ว่า ด้านการใช้ภาษา มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยนักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขว่า การนำภาษาถิ่นมาใช้ในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เป็นสิ่งที่ดีมากช่วยอนุรักษ์ภาษาไทยถิ่นซึ่งกำลังจะสูญหาย

5) ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง

นักเรียนมีความคิดเห็นว่า กิจกรรมท้ายเรื่องมีความหลากหลายน่าสนใจ เกิดความเพลิดเพลินสนุกสนาน เหมาะสมกับวัยผู้เรียนและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ ที่ตั้ง

ไว้ โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 ซึ่งสรุปได้ว่า ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยนักเรียนได้ให้ข้อเสนอแนะปรับปรุงแก้ไขว่า กิจกรรมท้ายเรื่องควรเพิ่มกิจกรรมนอกห้องเรียนบ้าง เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

6) ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือโดยรวม

นักเรียนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสือในด้านรูปเล่มและการพิมพ์ ด้านภาพประกอบ ด้านการใช้ภาษาด้านเนื้อหา ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง มีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด โดยมีคะแนนเฉลี่ยจากแบบสอบถามเท่ากับ 4.56

2. อภิปรายผล

จากการวิเคราะห์ข้อมูล สามารถนำมาอภิปรายผลได้ดังนี้

2.1 ผลการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม

เรื่องนิทานก้อมไทหล่ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ อภิปรายผลการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมได้ดังนี้

2.1.1 ลักษณะของหนังสือ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้น เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยเลือกนิทานก้อมที่เล่าโดยชาวบ้านในอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ มาเป็นข้อมูลในการสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม ทั้งนี้ให้สอดคล้องกับหลักสูตรการเรียนการสอนกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสาระวรรณคดีและวรรณกรรม แนวทางการเขียนเป็นบันเทิงคดี รูปเล่มของหนังสือใช้ขนาด 8 หน้ายกหรือขนาด 18.5 x 26 เซนติเมตร ทั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดรูปเล่ม กรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหนังสือ (2545: 43) ที่กล่าวถึงขนาดรูปเล่มของหนังสือขนาด 18.5 x 26 เซนติเมตรหรือขนาด 8 หน้ายก ตัวอักษรใช้ขนาด 16 พอยท์ และผู้ศึกษาได้กำหนดตัวอักษรตามกรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหนังสือ (2545: 43) ได้กล่าวถึงขนาดตัวอักษรที่ใช้ในหนังสือว่า ตัวอักษรจะมีขนาดใหญ่หรือเล็กควรมีความสัมพันธ์กับวัยของเด็ก ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ประมาณ 16 พอยท์

2.1.2 โครงสร้างของหนังสือ

หนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นเนื้อหาเป็นการนำนิทานก้อมที่เล่าโดยชาวบ้านในอำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ผู้ศึกษาได้เรียบเรียงเนื้อหาโดยใช้ภาษาที่เหมาะสมเข้าใจง่ายสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 แต่ยังคงสำนวนภาษาท้องถิ่นไว้ และใช้ภาษาไทหล่มในบทสนทนา นิทานทั้งหมดมีจำนวน 20 เรื่อง และบทนำ 1 เรื่อง ได้แก่ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับนิทานก้อมไทหล่ม หลวงพ่อกับเงรน้อย พ่อเฒ่าและลูกเขย ไอติมหลอดแม่ใหญ่ลา หัวล้านหล่นครูป่เฒ่า เลือกลูกเขย คุณนายไส้ปลาร้า พ่อเฒ่ากินข้าวนำลูกเขย ขาดิดกับตาบอด เชียงเมียง พ่อใหญ่ป่วงยักษ์ ปีนต้นไม้ ขาวนาสองพี่น้อง คนขี้เหนียวกับทองคำ สุนัขผู้ซื่อสัตย์ พ่อแม่รังแกฉัน นกนางแอ่นเดือนก๊วย สุนัขจิ้งจอกกับพวงอองุ่น พ่อขุนผาเมืองเจ้าเมืองราด ข้าวสารดำและข้าวสารหิน นิทานแต่ละเรื่องมีจุดประสงค์การเรียนรู้ คำอธิบายศัพท์ กิจกรรมท้ายเรื่องและภาพประกอบที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง ทั้งนี้เนื่องจากผู้ศึกษาได้สร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมตามลักษณะการสร้างหนังสือของ จินตนา ไบกาซูยี (2542: 10-19) ได้กล่าวถึงลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมว่าเนื้อหาควรมีวัตถุประสงค์และแก่นเรื่อง

บ่งบอกชัดเจน วัตถุประสงค์หรือแก่นเรื่องหรือแนวคิด ที่ชัดเจนแต่เพียงเรื่องเดียว เนื้อหาต้องมีความยากง่ายเหมาะสมกับวัย การเลือกเนื้อหาต้องพิจารณาให้เหมาะสมกับวัย มีรูปภาพประกอบเป็นส่วนสำคัญหนังสือ ภาษาและสำนวนภาษาที่ใช้ต้องใช้คำง่าย เหมาะสมกับเนื้อหา มีการอธิบายคำศัพท์ยาก

2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของหนังสือ

เรื่องนิทานก้อมไทหล่ม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ อภิปรายผลการตรวจสอบคุณภาพของอ่านเพิ่มเติมได้ดังนี้

2.2.1 ผลการตรวจสอบคุณภาพของหนังสือโดยผู้เชี่ยวชาญ

ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน โดยใช้แบบประเมินค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ได้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งมีรายการประเมินอยู่ 5 ด้าน คือ

1) ด้านรูปลักษณ์และการพิมพ์

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นในด้านรูปลักษณ์และการพิมพ์ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าด้านรูปลักษณ์และการพิมพ์มีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับจินตนา ไบกาซูยี (2542: 10-19) ที่กล่าวถึงลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดีนั้นว่า รูปลักษณ์หนังสือควรมีขนาดกะทัดรัด การเย็บรูปเล่มควรแข็งแรงทนทาน ปกหนังสือควรเป็นปกแข็ง ชื่อเรื่องหนังสือที่ชัดเจนสะดุดตาผู้อ่าน

2) ด้านภาพประกอบ

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นในด้านภาพประกอบ โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าด้านภาพประกอบมีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับสมพร จารุณัฐ (2541: 114) ที่กล่าวถึงบทบาทของภาพประกอบว่า ช่วยเสริมสร้างเนื้อหาสาระของเรื่องราวภาพช่วยดึงดูดความสนใจ เสริมสร้างจินตนาการของผู้อ่าน

3) ด้านการใช้ภาษา

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นในด้านการใช้ภาษา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 แสดงว่าด้านการใช้ภาษามีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ เทียมจันทร์ ศรีสังข์ (2542: 12-13) ที่กล่าวถึงลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดีนั้น การใช้ภาษา ต้องใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษา สามารถเข้าใจภาษาได้ง่าย สื่อความหมายชัดเจน เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้อ่าน

4) ด้านเนื้อหา

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นในด้านเนื้อหา โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00 แสดงว่าด้านการใช้ภาษามีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545:43) ที่กล่าวถึงลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดีควรมีเนื้อหาตรงกับความสนใจของเด็กแต่ละวัย ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน กระตุ้นจินตนาการเพื่อสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

5) ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นในด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00 แสดงว่าด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง มีความเหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของ พวงเพ็ญ สิงห์โตทอง (2548: 10) กล่าวถึงกิจกรรมท้ายเรื่องช่วยเร้าความสนใจให้นักเรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง กิจกรรมที่สร้างขึ้น ต้องสอดคล้องกับ

วัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ให้ สามารถวัดประเมินความสามารถของตนเองหลังจากเสร็จสิ้นบทเรียนนั้นได้

6) *สรุปภาพรวมของหนังสือ*

ผู้เชี่ยวชาญมีความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่สร้างขึ้นว่ามีความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

2.2.2 ผลการตรวจสอบคุณภาพของหนังสือโดยนักเรียน

นักเรียนกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน ประเมินโดยใช้แบบมาตราประเมินค่า โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.56 ซึ่งมีรายการประเมินอยู่ 5 ด้าน ดังนี้

1) *ด้านรูปเล่มและการพิมพ์*

นักเรียนมีความเห็นว่า ด้านรูปเล่มและการพิมพ์มีความเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.43 ซึ่งสอดคล้องกับ จินตนา ไบกาซูยี (2542: 10-19) ที่กล่าวถึงลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดีนั้น รูปเล่มหนังสือ ควรมีขนาดกะทัดรัด การเย็บรูปเล่มควรแข็งแรงทนทาน ปกหนังสือควรเป็นปกแข็ง ชื่อเรื่องหนังสือที่ชัดเจน สะดุดตาผู้อ่าน

2) *ด้านภาพประกอบ*

นักเรียนมีความเห็นว่า ด้านภาพประกอบ มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.53 ซึ่งสอดคล้องกับ สมพร จารุณี (2541: 114) ที่กล่าวถึงบทบาทของภาพประกอบว่า ช่วยเสริมสร้างเนื้อหาสาระของเรื่องราว ภาพช่วยดึงดูดความสนใจ เสริมสร้างจินตนาการของผู้อ่าน

3) *ด้านเนื้อหา*

นักเรียนมีความเห็นว่าด้านเนื้อหา มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.52 ซึ่งสอดคล้องกับ ฉวีวรรณ คูหาภินันท์ (2545: 43) ที่กล่าวถึงลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดีควรมีเนื้อหาตรงกับความสนใจของเด็กแต่ละวัย ให้ความสนุกสนานเพลิดเพลิน กระตุ้นจินตนาการเพื่อสร้างความคิดริเริ่มสร้างสรรค์

4) *ด้านการใช้ภาษา*

นักเรียนมีความเห็นว่าด้านการใช้ภาษา มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.60 ซึ่งสอดคล้องกับ เทียมจันทร์ ศรีสังข์ (2542: 12-13) ที่กล่าวถึงลักษณะของหนังสืออ่านเพิ่มเติมที่ดีนั้น การใช้ภาษา ต้องใช้ภาษาที่ถูกต้องตามหลักภาษา สามารถเข้าใจภาษาได้ง่าย สื่อความหมายชัดเจน เหมาะสมกับวัยและความสามารถของผู้อ่าน

5) *ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง*

นักเรียนมีความเห็นว่า ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 ซึ่งสอดคล้องกับ พวงเพ็ญ สิงห์โตทอง (2548: 10) กิจกรรมท้ายเรื่อง ช่วยสร้างความสนใจให้นักเรียน ช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง กิจกรรมที่สร้างขึ้น ต้องสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ที่ตั้งไว้ ให้ สามารถวัดประเมินความสามารถของตนเองหลังจากเสร็จสิ้นบทเรียนนั้นได้

6) สรุปภาพรวมของหนังสือ

นักเรียนมีความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของหนังสือว่ามีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.56

ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า หนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานก้อมไทม์ล่อม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ที่สร้างขึ้นมีความเหมาะสมในด้านต่าง ๆ สามารถนำไปใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมสาระวรรณคดีและวรรณกรรม นอกจากนี้ยังเป็นการอนุรักษ์วรรณกรรมมุขปาฐะประเภทนิทานพื้นบ้านของจังหวัดเพชรบูรณ์ ภาษาไทม์ล่อมซึ่งกำลังจะสูญหาย และนิทานก้อมยังให้คุณค่าเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางด้านภาษาถิ่น ชีวิต ความเป็นอยู่ ความเชื่อ ค่านิยม ให้ความสนุกสนาน สอดแทรกศีลธรรม จริยธรรม คุณธรรม และให้คติเตือนใจ แก่ผู้อ่านอีกด้วย

3. ข้อเสนอแนะ

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำหนังสือใช้

3.1.1 ครูผู้สอนสามารถนำหนังสือที่ผู้ศึกษาได้สร้างขึ้นไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนชั่วโมงปกติหรือใช้สอนซ่อมเสริม ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

3.1.2 ในการใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้ ครูผู้สอนควรดูแลและควบคุมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมท้ายเรื่อง การตรวจให้คะแนนและการเฉลย โดยครูและนักเรียนร่วมกันเฉลย โดยเปลี่ยนกันตรวจ และให้แก้ไขให้ถูกต้อง และครูอธิบายเพิ่มเติมให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

3.1.3 การใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติม นอกจากใช้เป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติมแล้ว ครูผู้สอนยังสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการสาระการอ่าน การเขียน การฟัง ดู พูดและหลักการใช้ภาษา โดยนำเป็นสื่อจัดกิจกรรมให้บรรลุพฤติกรรมตามตัวชี้วัด

3.2 ข้อเสนอแนะในการสร้างหนังสือครั้งต่อไป

3.2.1 ควรมีการสร้างบทเรียนเกี่ยวกับนิทานก้อมไทม์ล่อมในรูปแบบของสื่อหนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (e-Book) หรือสื่อบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) หรือ WBI

3.2.2 ควรรวบรวมวรรณกรรมท้องถิ่นมุขปาฐะประเภทอื่น ๆ เช่น ตำนานเพลงกล่อมเด็ก นำมาสร้างเป็นหนังสืออ่านเพิ่มเติม

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือพัฒนาสื่อการเรียนรู้ ศูนย์พัฒนาหนังสือ*.
กรุงเทพฯ : ศุภสภาลาดพร้าว.
- กัลปพฤกษ์ มุงเมือง. (2546). *การพัฒนาหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องเมืองเทิงบ้านฉั่น สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6*. (ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- กิ่งแก้ว อัดถากร. (2513). *วรรณกรรมจากบ้านใน*. กรุงเทพฯ : หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกหัด
ครู.
- กุหลาบ มัลลิกะมาส. (2518). *คดีชาวบ้าน*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- จันทร์เพ็ญ สุภาพล. (2535). *การศึกษาพฤติกรรมทางสังคมของเด็กปฐมวัยที่ได้ฟังนิทานประกอบ
ดนตรีและนิทานประกอบภาพควบคู่กิจกรรมส่งเสริมพฤติกรรมช่วยเหลือ*. ปริญญา
นิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- จันทร์ทอง สมมิตร. (2541). *การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องประเพณีท้องถิ่นนครศรีธรรมราช
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดนครศรีธรรมราช*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- จิตาภา ปัดถัย. (2551). *การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่องนิทานพื้นบ้านตำบลม อำเภอลำปาง
จังหวัดสุรินทร์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนเทพอุดมวิทยา จังหวัดสุรินทร์*.
(วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- จินตนา ไบกาชฎี. (2542). *หลักเกณฑ์ในการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม ในเอกสารประกอบการ
ประชุมการจัดทำหนังสืออ่านเพิ่มเติม*. กรุงเทพฯ : ศูนย์พัฒนาหนังสือกรมวิชาการ.
- . (2534). *การจัดทำหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- จิระประภา บุญยนิติก. (2526). *หุ่นการทาและการใช้*. กรุงเทพฯ : ปาณยา.
- เจือ สตะเวทิน. (2517). *คดีชาวบ้านไทย*. กรุงเทพฯ : สุทธิสารการพิมพ์.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2527). *การทำหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : บุรพาสาส์น.
- ฉันทัส ทองช่วย. (2534). *ภาษาและอักษรถิ่น*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ชุตินา สัจจามันท์. (2548). *การประเมินระบบสารสนเทศ ใน เอกสารการสอนชุดวิชาการจัดการ
ระบบสารสนเทศ*. สาขาวิชาศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- ณรงค์ ปานทอง. (2526). *การสร้างหนังสือเด็ก*. กรุงเทพฯ : หน่วยงานนิเทศก์ กรมการฝึกครู.
- ดวงจันทร์ โปธิสม. (2549.) *การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยสำหรับ
นักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เรื่องยามเย็นเฮฮาเขาสวนกวาง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.

- ทรงพร สุทธิธรรม. (2534). *การศึกษาความสามารถในการรับรู้และเข้าใจทัศนะของผู้อื่นของเด็กปฐมวัยที่ผู้ปกครองจัดกิจกรรมนิทานเพื่อส่งเสริมการคลายการยึดตนเองเป็นศูนย์กลาง*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- ทวีศักดิ์ ญาณประทีป. (2537). *การเขียนวรรณกรรมสำหรับวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- เทียมจันทร์ ศรีสังข์. (2542). *การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องชีวิตมีสีสันที่รัฐประเทศสำหรับวิชาท้องถิ่นของเราระดับมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดสระแก้ว*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- นันทกาญจน์ อาจิณาจารย์. (2544). *การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องประเพณีท้องถิ่นระยองสำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น จังหวัดระยอง*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี
- นันท อ่อนเจริญ. (2546). *การสร้างและทดลองใช้หนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่อง ศาสนาสากลในกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมสำหรับนักเรียนช่วงชั้นที่ 4 ของกลุ่มสหวิทยาเขตนครหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร) มหาบัณฑิตภาควิชามัธยมศึกษา มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- บันลือ พุกกะวัน. (2533). *วรรณกรรมกับเด็ก*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ประคอง นิมมานเหมินทร์. (2545). *นิทานพื้นบ้านศึกษา*. กรุงเทพฯ : โครงการเผยแพร่ผลงานวิชาการ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประยูร ทรงศิลป์. (2542). *การศึกษาวิเคราะห์ตำนานและนิทานพื้นบ้านเขมรภาคที่ 1-9*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ สถาบันราชภัฏธนบุรี.
- พจมาน เทียนมนัส. (2539). *ความเชื่อมั่นในตนเองของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเล่า นิทานประกอบการแสดงละครสร้างสรรค์และประกอบการวาดภาพ*. ปริญญาานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต (การศึกษาปฐมวัย) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, กรุงเทพฯ.
- พวงเพ็ญ สิงโตทอง. (2548). *การศึกษาผลการจัดการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมสำรวจค้นหาทางวิทยาศาสตร์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์*. (ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม.) มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, กรุงเทพฯ.
- ภิญญาพร นิตยประภา. (2534). *การผลิตหนังสือสำหรับเด็ก*. กรุงเทพฯ : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์.
- มาลินี ฝิโลประการ. (2540). *เอกสารเผยแพร่ความรู้พัฒนาหนังสือ*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- รัถพร ชังธาดา. (2531). *หนังสือสำหรับเด็ก*. ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์และสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, มหาสารคาม.

- ลักขณา รอดสน. (2540). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเกี่ยวกับภูมิปัญญาชาวบ้านเรื่อง “เรือ...
สายน้ำ... และชีวิตชาวปทุมธานี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดปทุมธานี.
วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาบัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วลัย ขวลิธธำรง. (2525). ส่งเสริมห้องสมุดด้วยการเล่านิทาน. วารสารการศึกษาผู้ใหญ่ 9
(กรกฎาคม-สิงหาคม) : 22-26.
- วิเชียร ณ นคร. (2531). รายงานการวิจัย เรื่อง การศึกษานิทานพื้นบ้านในจังหวัดนครศรีธรรมราช
นครศรีธรรมราช. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติและกรมการฝึกหัดครู.
- วิไล มาศจรัส. (2539). เทคนิคการเขียน การเล่านิทานสำหรับเด็ก. กรุงเทพฯ : มิติใหม่.
- ศรชัย มูลคำ. (2541). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องคำพังเสียง สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดฉะเชิงเทรา. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยบูรพา มหาบัณฑิตภาควิชาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- สมทรง พิทักษ์พิเศษ. (2541). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมเรื่องวัฒนธรรมท้องถิ่นไทยรามัญ
จังหวัดราชบุรี สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดราชบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.
- สมพร จารุณภู. (2538). เอกสารเพื่อการพัฒนาหนังสือ อันดับที่ 2 “การจัดทำหนังสือเสริมสร้าง
ประสบการณ์”. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- สุนทรี คุณจักร. (2543). หนังสือสำหรับเด็ก. ชลบุรี : คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สุมามาลย์ พงษ์ไพบูลย์. (2542). คติชนวิทยา. กรุงเทพฯ : สถาบันราชภัฏพระนคร.
- สุวรรณ รัตน์ธรรมเมธี. (2543). การพัฒนาการอ่านจับใจความ. ปริญญามหาบัณฑิตครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา, นครราชสีมา.
- แสงอรุณ ประสพกาญจน์. (2546). การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติมนิทานพื้นบ้านกาญจนบุรี สำหรับ
นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้นจังหวัดกาญจนบุรี. (วิทยานิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตร
มหาบัณฑิต) มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, นนทบุรี.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญ

1. **ชื่อ** นางพรพิมล วรรณะ
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
วุฒิการศึกษา
 ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม) สาขาวิชาภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร
ประสบการณ์หรือความชำนาญ
 ประสบการณ์การสอนรายวิชาภาษาไทย 21 ปี 8 เดือน ปัจจุบันตำแหน่ง ครูชำนาญการ
 วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

2. **ชื่อ** นางเฟื่องฟ้า สุ่มประดิษฐ์
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์
วุฒิการศึกษา
 ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม) สาขาการสอนภาษาไทย
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
ประสบการณ์หรือความชำนาญ
 ประสบการณ์การสอนรายวิชาภาษาไทย 34 ปี ปัจจุบันตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
 วิทยาลัยเทคนิคเพชรบูรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์

2. **ชื่อ** นางนุชนาถ ยอดสุรินทร์
สถานที่ทำงาน วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์
วุฒิการศึกษา
 ปริญญาโท ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (ศศ.ม) วิชาเอก ภาษาไทย มหาวิทยาลัยนเรศวร
ประสบการณ์หรือความชำนาญ
 ประสบการณ์การสอนรายวิชาภาษาไทย 21 ปี ปัจจุบันตำแหน่ง ครูชำนาญการพิเศษ
 วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

ภาคผนวก ข
สำเนาหนังสือเชิญผู้เชี่ยวชาญ

ที่ ศธ ๐๕๒๒.๑๖ (บ)/๗๖๑

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช
ตำบลบางพูด อำเภอปากเกร็ด
จังหวัดนนทบุรี ๑๑๑๒๐

๔ ตุลาคม ๒๕๕๙

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิพิจารณาเครื่องมือวิจัย

เรียน นางเฟื่องฟ้า สุ่มประดิษฐ์

สิ่งที่แนบมาด้วย โครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระ จำนวน ๑ ชุด

ด้วยนางสาวกมลภรณ์ พรหมปัน นักศึกษาหลักสูตรบัณฑิตศึกษา แขนงวิชาหลักสูตรและการสอน วิชาเอกภาษาไทย สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช ได้รับอนุมัติให้ทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ การสร้างหนังสืออ่านเพิ่มเติม เรื่อง นิทานก้อมไทม์ลัม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ โรงเรียนบ้านปุงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ตามโครงการการศึกษาค้นคว้าอิสระที่แนบมาด้วยนี้

การจัดทำการศึกษาค้นคว้าอิสระเรื่องดังกล่าว นักศึกษาได้จัดทำเครื่องมือที่จะเก็บรวบรวมข้อมูล และได้รับความเห็นชอบเบื้องต้นจากอาจารย์ที่ปรึกษาไว้ขั้นหนึ่งแล้ว แต่เพื่อให้เครื่องมือที่จัดทำนั้นมีความครอบคลุมเนื้อหาวิชา แนวปฏิบัติ และสอดคล้องกับหลักและกระบวนการวิจัย ทางสาขาวิชาจึงขอความอนุเคราะห์จากท่านในฐานะผู้ทรงคุณวุฒิด้านภาษาไทย ได้โปรดพิจารณาตรวจสอบและให้ความคิดเห็นเพื่อการปรับปรุงเครื่องมือการวิจัยของนักศึกษาผู้นี้ด้วย สำหรับรายละเอียดอื่นๆ นักศึกษาจะนำเรียนด้วยตนเอง

สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านเป็นอย่างดี จึงขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(รองศาสตราจารย์ ดร.ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ)

รักษาการแทน

ประธานกรรมการประจำสาขาวิชาศึกษาศาสตร์

ฝ่ายบัณฑิตศึกษา

โทร. ๐-๒๕๐๔-๘๕๐๕

โทรสาร. ๐-๒๕๐๓-๓๕๖๖-๗

เบอร์โทรนักศึกษา ๐๙๑-๐๒๗๘๐๕๙

ภาคผนวก ค

แบบประเมินคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับผู้เชี่ยวชาญ

แบบประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม
นิทานก้อมไทม์ล่อม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

สำหรับผู้เชี่ยวชาญ

1. วัตถุประสงค์ของแบบประเมิน

เพื่อสอบถามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญที่มีต่อการสร้าง หนังสืออ่านเพิ่มเติม นิทานก้อมไทม์ล่อม

สำหรับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านบึงคล้า อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์ ในด้าน ลักษณะรูปเล่ม ด้านการจัดภาพประกอบ ด้านการใช้ภาษา ภาษาถิ่น และด้านเนื้อเรื่อง ตลอดจน ข้อเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการปรับปรุงให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

2. คำชี้แจงในการตอบแบบประเมิน

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความคิดเห็นของท่าน ตามเกณฑ์การ พิจารณาดังต่อไปนี้

เห็นว่าสอดคล้อง	ให้คะแนน	+ 1
ไม่แน่ใจ	ให้คะแนน	0
เห็นว่าไม่สอดคล้อง	ให้คะแนน	-1

3. ส่วนประกอบของแบบประเมิน

แบบประเมิน แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม
- ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม

รายการที่ประเมิน	ระดับความคิดเห็น			หมายเหตุ
	+1	0	-1	
ด้านรูปเล่มและการพิมพ์				
1. รูปเล่มภายนอกสวยงาม น่าอ่าน				
2. ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสม สามารถจับได้สะดวก				
3. ความหนาของหนังสือมีความเหมาะสม				
4. การจัดหน้าสวยงาม อ่านได้สะดวก				
5. ตัวอักษรมีความเป็นระเบียบ				
6. ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมและมีความชัดเจน				
ด้านภาพประกอบ				
1. ภาพปกมีความสวยงามน่าสนใจ หรือสื่อความหมายมีความสัมพันธ์กับเรื่อง				
2. ภาพประกอบแต่ละตอนมีความสวยงาม				
3. ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละตอน				
4. ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระเพิ่มขึ้น				
5. การจัดวางและปริมาณของภาพประกอบเหมาะสม				
ด้านการใช้ภาษา				
1. ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน				
2. รู้จักภาษาถิ่นมากขึ้น				
3. ทราบความหมายของคำศัพท์ภาษาถิ่น				
4. สามารถใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสาร				
5. การเลือกใช้คำเหมาะสม ส่งเสริมภาษาของท้องถิ่น				
ด้านเนื้อเรื่อง				
1. เนื้อหาเหมาะกับวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน				
2. ความยาวของเนื้อหามีความเหมาะสม				
3. เนื้อหามีความสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง				
4. เนื้อหามีความต่อเนื่องกันและมีการลำดับการนำเสนอเหมาะสม				
5. เนื้อหามีความถูกต้องและสมบูรณ์				
6. เนื้อหาสามารถเสริมสร้างความรู้ให้กับผู้อ่าน และเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน				
ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง				
1. กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้				
2. กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจ				
3. กิจกรรมเหมาะสมกับวัยผู้เรียน				

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะอื่นๆเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมเล่มนี้

.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

ลงชื่อ.....(ผู้เชี่ยวชาญ)

(.....)

.....

(หน่วยงานต้นสังกัดของผู้เชี่ยวชาญ)

ภาคผนวก ง

ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสืออ่านเพิ่มเติมนิทานก้อมไทม์โดยผู้เชี่ยวชาญ

ตารางผนวกที่ 1.1 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านรูปเล่มและการพิมพ์
โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ระดับ IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	รูปเล่มภายนอกสวยงาม น่าอ่าน	1	1	1	1.00	เหมาะสม
2	ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสม สามารถจับได้สะดวก	1	1	1	1.00	เหมาะสม
3	ความหนาของหนังสือมีความเหมาะสม	1	1	1	1.00	เหมาะสม
4	การจัดหน้าสวยงาม อ่านได้สะดวก	1	1	1	1.00	เหมาะสม
5	ตัวอักษรมีความเป็นระเบียบ	1	1	0	0.67	เหมาะสม
6	ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมและ มีความชัดเจน	1	0	1	0.67	เหมาะสม

จากตารางผนวกที่ 1.1 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ด้านรูปเล่มและการพิมพ์ มีความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

ตารางผนวกที่ 1.2 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านภาพประกอบ โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ระดับ IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	ภาพปกมีความสวยงามน่าสนใจหรือ สื่อความหมาย มีความสัมพันธ์กับเรื่อง	1	0	1	0.67	เหมาะสม
2	ภาพประกอบแต่ละตอนมีความสวยงาม	1	0	1	0.67	เหมาะสม
3	ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาใน แต่ละตอน	1	1	1	1.00	เหมาะสม
4	ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระ เพิ่มขึ้น	1	0	1	0.67	เหมาะสม
5	การจัดวางและปริมาณของภาพประกอบ เหมาะสม	1	1	1	1.00	เหมาะสม
6	ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมและ มีความชัดเจน	1	0	1	0.67	เหมาะสม

จากตารางผนวกที่ 1.2 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ด้านภาพประกอบ มีความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

ตารางผนวกที่ 1.3 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านการใช้ภาษา โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ระดับ IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน	1	1	1	1.00	เหมาะสม
2	รู้จักภาษาถิ่นมากขึ้น	1	1	1	1.00	เหมาะสม
3	ทราบความหมายของคำศัพท์ภาษาถิ่น	1	1	1	1.00	เหมาะสม
4	สามารถใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสาร	1	1	1	1.00	เหมาะสม
5	การเลือกใช้คำเหมาะสม ส่งเสริมภาษาของท้องถิ่น	1	1	1	1.00	เหมาะสม

จากตารางผนวกที่ 1.3 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ด้านการใช้ภาษา มีความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

ตารางผนวกที่ 1.4 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านเนื้อเรื่อง โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ระดับ IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	เนื้อหาเหมาะกับวัยและประสบการณ์ของผู้อ่าน	1	1	1	1.00	เหมาะสม
2	ความยาวของเนื้อหามีความเหมาะสม	1	0	1	0.67	เหมาะสม
3	เนื้อหามีความสัมพันธ์กับชื่อเรื่อง	1	1	1	1.00	เหมาะสม
4	เนื้อหามีความต่อเนื่องกัน และมีการลำดับการนำเสนอเหมาะสม	0	1	1	0.67	เหมาะสม
5	เนื้อหามีความถูกต้องและสมบูรณ์	1	1	0	0.67	เหมาะสม
6	เนื้อหาสามารถเสริมสร้างความรู้ให้กับผู้อ่านและเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอน	1	1	1	1.00	เหมาะสม

จากตารางผนวกที่ 1.4 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ด้านเนื้อเรื่อง มีความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

ตารางผนวกที่ 1.5 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง โดยผู้เชี่ยวชาญ

ข้อ	รายการประเมิน	ความคิดเห็นผู้เชี่ยวชาญ			ระดับ IOC	แปลผล
		คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3		
1	กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	1	1	1	1.00	เหมาะสม
2	กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจ	1	1	1	1.00	เหมาะสม
3	กิจกรรมเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	1	1	1	1.00	เหมาะสม

จากตารางผนวกที่ 1.5 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง มีความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องเท่ากับ 1.00

ตารางผนวกที่ 1.6 แสดงผลการตรวจสอบคุณภาพหนังสือ โดยรวม

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับ IOC	แปลผล
1	ด้านรูปเล่มและการพิมพ์	0.67-1.00	เหมาะสม
2	ด้านภาพประกอบ	0.67-1.00	เหมาะสม
3	ด้านการใช้ภาษา	1.00	เหมาะสม
4	ด้านเนื้อเรื่อง	0.67-1.00	เหมาะสม
5	ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง	1.00	เหมาะสม

จากตารางผนวกที่ 1.6 พบว่าผู้เชี่ยวชาญเห็นว่า คุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมนิทาน ก้อยมโหดในภาพรวม มีความเหมาะสม โดยมีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่าง 0.67-1.00

ภาคผนวก จ

แบบประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติมสำหรับนักเรียน

**แบบประเมินคุณภาพของหนังสืออ่านเพิ่มเติม
นิทานก้อมไทรล้อม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1**

สำหรับนักเรียน

คำชี้แจง แบบประเมินนี้ใช้สำหรับประเมินหนังสืออ่านเพิ่มเติม นิทานก้อมไทรล้อม

1. แบบประเมินแบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

2. วัตถุประสงค์ในการประเมินหนังสืออ่านเพิ่มเติม เพื่อนำข้อมูลที่ได้จากการประเมินไปปรับปรุงแก้ไขหนังสืออ่านเพิ่มเติมให้มีประสิทธิภาพตามแบบประเมิน

ตอนที่ 1 ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติม

โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นมากที่สุด

ความคิดเห็นเกี่ยวกับหนังสืออ่านเพิ่มเติมนิทานก้อมไทรล้อม	ระดับความคิดเห็น				
	5	4	3	2	1
1. ด้านรูปเล่มและการพิมพ์					
1.1 รูปเล่มภายนอกสวยงาม น่าอ่าน					
1.2 ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสม สามารถจับได้สะดวก					
1.3 ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมและมีความชัดเจน					
2. ด้านภาพประกอบ					
2.1 ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละตอน					
2.2 ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระเพิ่มขึ้น					
3. ด้านเนื้อเรื่อง					
3.1 เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน					
3.2 เนื้อเรื่องมีความยาวของเนื้อหาที่เหมาะสม					
3.3 เนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัยผู้อ่าน					
3.4 เนื้อเรื่องให้ข้อคิดที่มีคุณค่า					
3.5 การอธิบายศัพท์เหมาะสม ชัดเจน					
4. ด้านการใช้ภาษา					
4.1 การเลือกใช้คำเหมาะสม ส่งเสริมภาษาของท้องถิ่น					
4.2 ภาษาถิ่นในเรื่องเป็นภาษาที่ใช้ในปัจจุบัน					
4.3 ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน					
5. ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง					
5.1 กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้					
5.2 กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจ					
5.3 กิจกรรมเหมาะสมกับวัยผู้เรียน					

ตอนที่ 2 ข้อเสนอแนะ

คำชี้แจง โปรดเขียนข้อเสนอแนะเพิ่มเติมลงในช่องว่าง

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

ภาคผนวก จ

ผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยนักเรียน

ผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยนักเรียน

ตารางผนวกที่ 2.1 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ด้านรูปเล่ม และการพิมพ์ โดยนักเรียน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
		5	4	3	2	1			
1	รูปเล่มภายนอกสวยงาม น่าอ่าน	2	7	1	-	-	4.10	0.57	มาก
2	ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสม สามารถจับได้สะดวก	7	3	-	-	-	4.70	0.48	มากที่สุด
3	ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมและมีความชัดเจน	5	5	-	-	-	4.50	0.53	มาก
รวม							4.43	0.53	มาก

จากตารางผนวกที่ 2.1 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านรูปเล่มและการพิมพ์ ในภาพรวมมีความเหมาะสมมากโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.43$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ขนาดของเล่มหนังสือมีความเหมาะสมสามารถจับได้สะดวก มีความเหมาะสมมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมาได้แก่ ขนาดตัวอักษรมีความเหมาะสมและมีความชัดเจน มีความเหมาะสมมากโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.10$)

ตารางผนวกที่ 2.2 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ด้านภาพประกอบ โดยนักเรียน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
		5	4	3	2	1			
1	ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละตอน	3	7	-	-	-	4.30	0.48	มาก
2	ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระเพิ่มขึ้น	7	3	-	-	-	4.70	0.48	มากที่สุด
3	ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละตอน	6	4	-	-	-	4.60	0.52	มาก
รวม							4.53	0.49	มากที่สุด

จากตารางผนวกที่ 2.2 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านภาพประกอบ ในภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.53$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อหาสาระเพิ่มขึ้น มีความเหมาะสมมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมาได้แก่ ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละตอน มีความเหมาะสมมากที่สุดโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมาอีก ได้แก่ ภาพประกอบมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาในแต่ละตอน มีความเหมาะสมมากโดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.30$)

ตารางผนวกที่ 2.3 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ด้านเนื้อเรื่อง
โดยนักเรียน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
		5	4	3	2	1			
1	เนื้อเรื่องมีความสนุกสนาน	5	5	-	-	-	4.50	0.53	มาก
2	เนื้อเรื่องมีความยาวของเนื้อหาที่เหมาะสม	7	3	-	-	-	4.70	0.48	มากที่สุด
3	เนื้อเรื่องเหมาะสมกับวัยผู้อ่าน	4	6	-	-	-	4.40	0.52	มาก
4	เนื้อเรื่องให้ข้อคิดที่มีคุณค่า	8	2	-	-	-	4.80	0.42	มากที่สุด
5	การอธิบายศัพท์เหมาะสมชัดเจน	3	6	1	-	-	4.20	0.63	มาก
รวม							4.52	0.52	มากที่สุด

จากตารางผนวกที่ 2.3 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านเนื้อเรื่อง ในภาพรวมมีความเหมาะสม มากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.52$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า เนื้อเรื่องให้ข้อคิดที่มีคุณค่า มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.80$) รองลงมาได้แก่ เนื้อเรื่องมีความยาวของเนื้อหาที่เหมาะสม มีความเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.70$)

ตารางผนวกที่ 2.4 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม ด้านการใช้ภาษา
โดยนักเรียน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
		5	4	3	2	1			
1	การเลือกใช้คำเหมาะสมส่งเสริมภาษาของ ท้องถิ่น	7	3	-	-	-	4.70	0.48	มากที่สุด
2	ภาษาถิ่นในเรื่องเป็นภาษาที่ใช้ในปัจจุบัน	5	5	-	-	-	4.50	0.53	มาก
3	ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน	6	4	-	-	-	4.60	0.52	มากที่สุด
รวม							4.60	0.51	มากที่สุด

จากตารางผนวกที่ 2.4 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านการใช้ภาษา ในภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.60$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า การเลือกใช้คำเหมาะสมส่งเสริมภาษาของท้องถิ่น มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมาได้แก่ ภาษาที่ใช้มีความเหมาะสมกับวัยของผู้อ่าน มีความเหมาะสมมาก โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.60$)

ตารางผนวกที่ 2.5 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม
ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง โดยนักเรียน

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น					\bar{X}	S.D.	แปลผล
		5	4	3	2	1			
1	กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้	8	2	-	-	-	4.80	0.42	มากที่สุด
2	กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจ	6	4	-	-	-	4.60	0.52	มากที่สุด
3	กิจกรรมเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	7	3	-	-	-	4.70	0.48	มากที่สุด
รวม							4.70	0.47	มากที่สุด

จากตารางผนวกที่ 2.5 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง ในภาพรวมมีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.70$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า กิจกรรมสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.80$) รองลงมาได้แก่ กิจกรรมเหมาะสมกับวัยผู้เรียน มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมาอีกได้แก่ กิจกรรมมีความหลากหลายน่าสนใจ มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.60$)

ตารางผนวกที่ 2.6 แสดงผลการประเมินความคิดเห็นที่มีต่อหนังสืออ่านเพิ่มเติม โดยรวม

ข้อ	หัวข้อ/เนื้อหา	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1	ด้านรูปเล่มและการพิมพ์	4.43	0.53	มาก
2	ด้านภาพประกอบ	4.53	0.49	มากที่สุด
3	ด้านเนื้อเรื่อง	4.52	0.52	มากที่สุด
4	ด้านการใช้ภาษา	4.60	0.51	มากที่สุด
5	ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง	4.70	0.47	มากที่สุด
รวม		4.56	0.50	มากที่สุด

จากตารางผนวกที่ 2.6 พบว่านักเรียนมีความคิดเห็นในภาพรวมทั้ง 5 ด้านมีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.56$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านกิจกรรมท้ายเรื่อง มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.70$) รองลงมาได้แก่ ด้านการใช้ภาษา ความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.60$) รองลงมาอีกได้แก่ ด้านภาพประกอบ มีความเหมาะสมมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X} = 4.53$)

ประวัติผู้ศึกษา

ชื่อ	นางสาวกมลภรณ์ พรหมปัน
วัน เดือน ปีเกิด	24 ตุลาคม 2531
สถานที่เกิด	อำเภอฝาง จังหวัดเชียงใหม่
ประวัติการศึกษา	ศิลปศาสตรบัณฑิต (นิเทศศาสตรบัณฑิต) มหาวิทยาลัยแม่โจ้ พ.ศ. 2553
สถานที่ทำงาน	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีเพชรบูรณ์ จังหวัดเพชรบูรณ์ สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ
ตำแหน่ง	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

